Tabelle 4

Platonpassagen (Paraphrasen und Zitate) in Iamblichs gesamtem Werk (Similarity 0, sortiert nach Werken Platons, 406 Einträge sortiert nach Similarity-Wert)

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
1	διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάναυσοι αὗται αἱ τέχναι δοκοῦσιν εἶναι.	Διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάναυσοι αὗται αἱ τέχναι δοκοῦσιν εἶναι καὶ οὐκ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μαθήματα.	29/7 - 29/8
2	οὐ μὴν ἀλλ‘ εἴ ποτε συμβαίη αὐτοῖς ἢ ὀργὴ ἢ λύπη ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἐκποδὼν ἀπηλλάττοντο, καὶ καθ‘ ἑαυτὸν ἕκαστος γενόμενος ἐπειρᾶτο καταπέττειν τε καὶ ἰατρεύειν τὸ πάθος ἀνδρικῶς.	Οἴει ἂν οὖν, εἴ τις ἐρωτῴη σε δύο ὀφθαλμοὺς ἢ τρεῖς ἔχεις, καὶ δύο χεῖρας ἢ τέτταρας, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, τοτὲ μὲν ἕτερα ἂν ἀποκρίνασθαι, τοτὲ δὲ ἄλλα, ἢ ἀεὶ τὰ αὐτά	32/225/1 - 32/225/4
3	ἔτι μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔν τε Μεταποντίῳ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν Ταυρομενίῳ τῆς Σικελίας συγγεγονέναι καὶ διειλέχθαι κοινῇ τοῖς ἑκατέρωθι ἑταίροις αὐτὸν διαβεβαιοῦνται σχεδὸν ἅπαντες, σταδίων ἐν μεσαιχμίῳ παμπόλλων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπαρχόντων, οὐδ‘ ἡμέραις ἀνυσίμων πάνυ πολλαῖς.	βούλομαι δέ σοι καὶ ἕτερόν τι διηγήσασθαι, ὅ ποτε ἤκουσα [τῶν πρεσβυτέρων] τινῶν, ὡς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις διαφορᾶς γενομένης συνέβαινεν ἀεὶ τῇ πόλει ἡμῶν ὥστε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὁπότε μάχη γένοιτο δυστυχεῖν καὶ μηδέποτε δύνασθαι κρατῆσαι:	28/134/13 - 28/135/1
4	ἕν τι οὖν τοῦτο διανοεῖσθαι δεῖ ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔσται ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα, ὥστε εἰς ἑαυτὸν διανηρτῆσθαι πάντα τὰ ἀγαθὰ τὰ εἰς εὐδαιμονίαν φέροντα, καὶ ὁ τούτου ἐγγύτατα παρεσκευασμένος οὗτος ἂν μάλιστα μακαριώτατος διαζήσειεν.	Ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς χρή, ὦ ἄνδρες δικασταί, εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον, καὶ ἕν τι τοῦτο διανοεῖσθαι ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα:	72/1 - 72/7
5	οὐ γὰρ ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται, ἀλλ‘ ἐξ ἀρετῆς χρήματα καὶ τἆλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις πάντα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.	οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων ἐγὼ περιέρχομαι ἢ πείθων ὑμῶν καὶ νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους μήτε σωμάτων ἐπιμελεῖσθαι μήτε χρημάτων πρότερον μηδὲ οὕτω σφόδρα ὡς τῆς ψυχῆς ὅπως ὡς ἀρίστη ἔσται, λέγων ὅτι ‘Οὐκ ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται, ἀλλ‘ ἐξ ἀρετῆς χρήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπαντα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.	71/24 - 72/1

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
131/b/7 - 131/b/8	PLATO Phil. [0059]	Alcibiades i [Sp.], ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	75	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
116/e/7 - 116/e/10	PLATO Phil. [0059]	Alcibiades i [Sp.], ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	25	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
148/d/3 - 148/d/7	PLATO Phil. [0059]	Alcibiades ii [Sp.], ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	14	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
41/c/8 - 41/d/2	PLATO Phil. [0059]	Apologia Socratis, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	59	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
30/a/7 - 30/b/4	PLATO Phil. [0059]	Apologia Socratis, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	48	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
6	οὐ γὰρ δεῖ τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι, τὰ δὲ φαυλότερα περὶ πλείονος.	’ καὶ ἐάν τις ὑμῶν ἀμφισβητήσῃ καὶ φῇ ἐπιμελεῖσθαι, οὐκ εὐθὺς ἀφήσω αὐτὸν οὐδ‘ ἄπειμι, ἀλλ‘ ἐρήσομαι αὐτὸν καὶ ἐξετάσω καὶ ἐλέγξω, καὶ ἐάν μοι μὴ δοκῇ κεκτῆσθαι ἀρετήν, φάναι δέ, ὀνειδιῶ ὅτι τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖται, τὰ δὲ φαυλότερα περὶ πλείονος.	71/20 - 71/22
7	οὔτε σωμάτων οὖν ἐπι μελεῖσθαι οὔτε χρημάτων δεῖ πρότερον, οὐδὲ οὕτως σφόδρα ὡς τῆς ψυχῆς, ὅπως ὡς ἀρίστη ἔσται:	οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων ἐγὼ περιέρχομαι ἢ πείθων ὑμῶν καὶ νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους μήτε σωμάτων ἐπιμελεῖσθαι μήτε χρημάτων πρότερον μηδὲ οὕτω σφόδρα ὡς τῆς ψυχῆς ὅπως ὡς ἀρίστη ἔσται, λέγων ὅτι ‘Οὐκ ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται, ἀλλ‘ ἐξ ἀρετῆς χρήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπαντα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.	71/22 - 71/24
8	τούτων δὴ οὖν οὕτως ἐχόντων οὐ χρημάτων δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ἔσται ὡς πλεῖστα, οὐδὲ δόξης καὶ τιμῆς, ἀλλὰ φρονήσεως καὶ ἀληθείας καὶ τῆς ψυχῆς, ὅπως ὡς βελτίστη ἔσται.	ἐὰν δὲ ἁλῷς ἔτι τοῦτο πράττων, ἀποθανῇ” _εἰ οὖν με, ὅπερ εἶπον, ἐπὶ τούτοις ἀφίοιτε, εἴποιμ‘ ἂν ὑμῖν ὅτι “Ἐγὼ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀσπάζομαι μὲν καὶ φιλῶ, πείσομαι δὲ μᾶλλον τῷ θεῷ ἢ ὑμῖν, καὶ ἕωσπερ ἂν ἐμπνέω καὶ οἷός τε ὦ, οὐ μὴ παύσωμαι φιλοσοφῶν καὶ ὑμῖν παρακελευόμενός τε καὶ ἐνδεικνύμενος ὅτῳ ἂν ἀεὶ ἐντυγχάνω ὑμῶν, λέγων οἷάπερ εἴωθα, ὅτι “Ὦ ἄριστε ἀνδρῶν, Ἀθηναῖος ὤν, πόλεως τῆς μεγίστης καὶ εὐδοκιμωτάτης εἰς σοφίαν καὶ ἰσχύν, χρημάτων μὲν οὐκ αἰσχύνῃ ἐπιμελούμενος ὅπως σοι ἔσται ὡς πλεῖστα, καὶ δόξης καὶ τιμῆς, φρονήσεως δὲ καὶ ἀληθείας καὶ τῆς ψυχῆς ὅπως ὡς βελτίστη ἔσται οὐκ ἐπιμελῇ οὐδὲ φροντίζεις	71/17 - 71/20
9	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ πάντα περι είληφεν ἐν ἑαυτῇ τελέως καὶ ἀνενδεῶς, οὐδέν τε ἐκτὸς ἑαυτῆς ἀφίησιν (αὐτή τε γάρ ἐστι τελεία καὶ οὐχ οἷόν τε τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἀπολείπεσθαί τι τῶν ὄντων), μία τε οὕτως ἔσται ἡ οὐσία τῆς αὐτῆς ἀρχῆς δι‘ ὅλων διηκούσης.	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, τί ἄλλο ἢ αὐτὸς σαυτῷ συνέθου καί σοι γίγνεται ἡ ὀρθότης τοῦ ὀνόματος συνθήκη, ἐπειδή γε δηλοῖ καὶ τὰ ὅμοια καὶ τὰ ἀνόμοια γράμματα, ἔθους τε καὶ συνθήκης τυχόντα	10/24 - 10/29

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
29/e/3 - 30/a/2	PLATO Phil. [0059]	Apologia Socratis, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	34	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
30/a/7 - 30/b/4	PLATO Phil. [0059]	Apologia Socratis, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	33	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
29/c/8 - 29/e/3	PLATO Phil. [0059]	Apologia Socratis, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	31	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
435/a/6 - 435/a/10	PLATO Phil. [0059]	Cratylus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	23	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
10	εἰωθότων γὰρ τῶν περὶ τὴν φύσιν ἐργοτεχνιτῶν ἀπό τε τῶν δεκανῶν καὶ τῶν λειτουργῶν, ζῳδίων τε καὶ ἄστρων, ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἀφ‘ ὅλων τε τῶν στοιχείων καὶ ἀπὸ τοῦ κόσμου καλεῖν αὐτὸν τεταγμένως, οὐκ ὀρθῶς σὺ κατανειμάμενος ἕν τι βραχύτατον τὸ τοῦ οἰκοδεσπότου μόριον, περὶ αὐτὸ τὰς ζητήσεις ἐποιήσω.	περὶ τῶν τοιῶνδε δὲ τί σε κωλύει διελθεῖν, οἷον ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ ἄστρων καὶ γῆς καὶ αἰθέρος καὶ ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ὡρῶν καὶ ἐνιαυτοῦ	9p/2/2 - 9p/2/9
11	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ πάντα περι είληφεν ἐν ἑαυτῇ τελέως καὶ ἀνενδεῶς, οὐδέν τε ἐκτὸς ἑαυτῆς ἀφίησιν (αὐτή τε γάρ ἐστι τελεία καὶ οὐχ οἷόν τε τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἀπολείπεσθαί τι τῶν ὄντων), μία τε οὕτως ἔσται ἡ οὐσία τῆς αὐτῆς ἀρχῆς δι‘ ὅλων διηκούσης.	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὥς μοι δοκεῖ ἔχειν, δεῦρο αὖ συνεπίσκεψαι μετ‘ ἐμοῦ μή τι παραληρήσω λέγων οἵαν δεῖ τὴν τῶν πρώτων ὀνομάτων ὀρθότητα εἶναι.	10/24 - 10/29
12	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ πάντα περι είληφεν ἐν ἑαυτῇ τελέως καὶ ἀνενδεῶς, οὐδέν τε ἐκτὸς ἑαυτῆς ἀφίησιν (αὐτή τε γάρ ἐστι τελεία καὶ οὐχ οἷόν τε τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἀπολείπεσθαί τι τῶν ὄντων), μία τε οὕτως ἔσται ἡ οὐσία τῆς αὐτῆς ἀρχῆς δι‘ ὅλων διηκούσης.	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ ἔστι μὴ ὀρθῶς διανέμειν τὰ ὀνόματα μηδὲ ἀποδιδόναι τὰ προσήκοντα ἑκάστῳ, ἀλλ‘ ἐνίοτε τὰ μὴ προσήκοντα, εἴη ἂν καὶ ῥήματα ταὐτὸν τοῦτο ποιεῖν.	10/24 - 10/29
13	οὐ μὴν ἀλλ‘ εἴ ποτε συμβαίη αὐτοῖς ἢ ὀργὴ ἢ λύπη ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἐκποδὼν ἀπηλλάττοντο, καὶ καθ‘ ἑαυτὸν ἕκαστος γενόμενος ἐπειρᾶτο καταπέττειν τε καὶ ἰατρεύειν τὸ πάθος ἀνδρικῶς.	ταῦτα πάντα καλῶς διαθεασαμένους ἐπίστασθαι ἐπιφέρειν ἕκαστον κατὰ τὴν ὁμοιότητα, ἐάντε ἓν ἑνὶ δέῃ ἐπιφέρειν, ἐάντε συγκεραννύντα πολλὰ [ἑνί], ὥσπερ οἱ ζωγράφοι βουλόμενοι ἀφομοιοῦν ἐνίοτε μὲν ὄστρεον μόνον ἐπήνεγκαν, ἐνίοτε δὲ ὁτιοῦν ἄλλο τῶν φαρμάκων, ἔστι δὲ ὅτε πολλὰ συγκεράσαντες, οἷον ὅταν ἀνδρείκελον σκευάζωσιν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων_ὡς ἂν οἶμαι δοκῇ ἑκάστη ἡ εἰκὼν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμάκου_οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τὰ πράγματα ἐποίσομεν, καὶ ἓν ἐπὶ ἕν, οὗ ἂν δοκῇ δεῖν, καὶ σύμπολλα, ποιοῦντες ὃ δὴ συλλαβὰς καλοῦσιν, καὶ συλλαβὰς αὖ συντιθέντες, ἐξ ὧν τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται:	32/225/1 - 32/225/4
14	ὁ μὲν οὖν κοινὸς τύπος αὐτοῦ τῆς ζωῆς ἔν τε τοῖς λόγοις καὶ ταῖς πράξεσι τοιοῦτος ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ.	τὸ δ‘ ἄστυ κατῳκισμένον ὧδ‘ ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ.	7/35/1 - 7/35/3

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
408/d/6 - 408/e/1	PLATO Phil. [0059]	Cratylus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	23	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
422/c/1 - 422/c/4	PLATO Phil. [0059]	Cratylus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	22	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
431/b/2 - 431/b/5	PLATO Phil. [0059]	Cratylus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	19	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
424/d/4 - 425/a/1	PLATO Phil. [0059]	Cratylus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	13	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
111/e/5 - 111/e/6	PLATO Phil. [0059]	Critias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	32	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
15	προϊόντος γὰρ ἀεὶ τοῦ χρόνου, πολλῷ τῷ θνητῷ καὶ πολλάκις ἀνακεραννύμεναι, ἐξίτηλον τὸ θεῖον ἦθος τῆς γνώσεως ἀπεργάζονται.	ἐπεὶ δ‘ ἡ τοῦ θεοῦ μὲν μοῖρα ἐξίτηλος ἐγίγνετο ἐν αὐτοῖς πολλῷ τῷ θνητῷ καὶ πολλάκις ἀνακεραννυμένη, τὸ δὲ ἀνθρώπινον ἦθος ἐπεκράτει, τότε ἤδη τὰ παρόντα φέρειν ἀδυνατοῦντες ἠσχημόνουν, καὶ τῷ δυναμένῳ μὲν ὁρᾶν αἰσχροὶ κατεφαίνοντο, τὰ κάλλιστα ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων ἀπολλύντες, τοῖς δὲ ἀδυνατοῦσιν ἀληθινὸν πρὸς εὐδαιμονίαν βίον ὁρᾶν τότε δὴ μάλιστα πάγκαλοι μακάριοί τε ἐδοξάζοντο εἶναι, πλεονεξίας ἀδίκου καὶ δυνάμεως ἐμπιμπλάμενοι.	9p/4/16 - 9p/4/18
16	ἀμελῆσαι δὲ οὐ θεμιτόν ἐστι θεῶν, καταφανοῦς γενομένης τῆς πάντων αὐτῶν κατὰ τρόπον λεγομένης φήμης εὐτυχοῦς.	ἀμελῆσαι δὲ οὐ θεμιτόν ἐστιν θεῶν, καταφανοῦς γενομένης τῆς πάντων αὐτῶν κατὰ τρόπον λεγομένης φήμης εὐτυχοῦς.	6/16 - 6/18
17	ὃν ὁ εὐδαίμων πρῶτον μὲν ἐθαύμασεν, ἔπειτα δὲ ἔρωτα ἔσχε τοῦ καταμαθεῖν ὁπόσα θνητῇ φύσει δυνατά, ἡγούμενος ἄριστα οὕτως εὐτυχέστατά <τε> διάξειν τὸν βίον, τελευτήσας τε εἰς τόπους ἥξειν προσήκοντας ἀρετῇ, καὶ μεμυημένος ἀληθῶς τε καὶ ὄντως, μεταλαβὼν φρονήσεως εἷς ὢν μιᾶς, τὸν ἐπίλοιπον χρόνον θεωρὸς τῶν καλλίστων γενόμενος, ὅσα κατ‘ ὄψιν, διατελεῖν.	ὃν ὁ μὲν εὐδαίμων πρῶτον μὲν ἐθαύμασεν, ἔπειτα δὲ ἔρωτα ἔσχεν τοῦ καταμαθεῖν ὁπόσα θνητῇ φύσει δυνατά, ἡγούμενος ἀρισθ‘ οὕτως εὐτυχέστατά τε διάξειν τὸν βίον τελευτήσας τε εἰς τόπους ἥξειν προσήκοντας ἀρετῇ, καὶ μεμυημένος ἀληθῶς τε καὶ ὄντως, μεταλαβὼν φρονήσεως εἷς ὢν μιᾶς, τὸν ἐπίλοιπον χρόνον θεωρὸς τῶν καλλίστων γενόμενος, ὅσα κατ‘ ὄψιν, διατελεῖ.	6/27 - 6/34
18	τὸν δὲ ξύμπαντα ταῦτα οὕτως εἰληφότα, τοῦτον λέγω τὸν ἀληθέστατα σοφώτατον:	τὸν δὲ σύμπαντα ταῦτα οὕτως εἰληφότα, τοῦτον λέγω τὸν ἀληθέστατα σοφώτατον:	6/18 - 6/20
19	Νοητέον δέ ἐστι περὶ πάντα τὰ τοιαῦτα μαθήματα τόδε, ὡς ἐὰν μέν τις τούτων ἕκαστα ὀρθῶς λαμβάνῃ, μέγα ὄφελος γίνεται τῷ παραλαμβάνοντι κατὰ τρόπον, εἰ δὲ μή, θεὸν ἄμεινον ἀεὶ καλεῖν.	νοητέον δ‘ ἐστὶν περὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τόδε, ὡς, ἐὰν μέν τις ἕκαστα τούτων ὀρθῶς λαμβάνῃ, μέγ‘ ὄφελος γίγνεται τῷ παραλαμβάνοντι κατὰ τρόπον, εἰ δὲ μή, θεὸν ἄμεινον ἀεὶ καλεῖν:	6/1 - 6/4
20	οὐ γὰρ ἄνευ γε τούτων μήποτέ τις ἐν πόλε σιν εὐδαίμων γένηται φύσις, ἀλλ‘ οὗτος ὁ τρόπος, αὕτη τροφή, ταῦτα μαθήματα, εἴτε χαλεπὰ εἴτε ῥᾴδια, ταύτῃ πορευτέον.	οὐ γὰρ ἄνευ γε τούτων μήποτέ τις ἐν πόλεσιν εὐδαίμων γένηται φύσις, ἀλλ‘ οὗτος ὁ τρόπος, αὕτη ἡ τροφή, ταῦτα τὰ μαθήματα:	6/13 - 6/16

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
121/a/8 - 121/b/7	PLATO Phil. [0059]	Critias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	22	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
992/a/6 - 992/b/1	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	94	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
986/c/5 - 986/d/4	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	94	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
992/b/1 - 992/b/2	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	90	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
991/d/5 - 991/d/8	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	82	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
992/a/3 - 992/a/5	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	79	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
21	πᾶν διάγραμμα ἀριθμοῦ τε σύστημα καὶ ἁρμονίας σύστασιν ἅπασαν τῆς τε τῶν ἄστρων περιφορᾶς τὴν ἀναλογίαν οὖσαν μίαν ἁπάντων ἀναφανῆναι δεῖ τῷ κατὰ τρόπον μανθάνοντι.	ὁ δὲ τρόπος ὅδε _ἀνάγκη γὰρ τό γε τοσοῦτον φράζειν_πᾶν διάγραμμα ἀριθμοῦ τε σύστημα καὶ ἁρμονίας σύστασιν ἅπασαν τῆς τε τῶν ἄστρων περιφορᾶς τὴν ὁμολογίαν οὖσαν μίαν ἁπάντων ἀναφανῆναι δεῖ τῷ κατὰ τρόπον μανθάνοντι, φανήσεται δέ, ἄν, ὃ λέγομεν, ὀρθῶς τις εἰς ἓν βλέπων μανθάνῃ_δεσμὸς γὰρ πεφυκὼς πάντων τούτων εἷς ἀναφανήσεται διανοουμένοις _εἰ δ‘ ἄλλως πως ταῦτα μεταχειριεῖταί τις, τύχην δεῖ καλεῖν, ὥσπερ καὶ λέγομεν.	6/5 - 6/9
22	πρὸς τούτοις τε τὸ καθ‘ ἕν τε καὶ κατ‘ εἴδη προσακτέον ἐν ἑκάσταις ταῖς τῶν μαθημάτων εἰδήσεσιν, ἕως ἂν ἐξεύρωμεν τὸν ὅλον κόσμον, ὃν ἔταξε λόγος ὁ πάντων θειότατος ὁρατόν:	πρὸς τούτοις δὲ τὸ καθ‘ ἓν τῷ κατ‘ εἴδη προσακτέον ἐν ἑκάσταις ταῖς συνουσίαις, ἐρωτῶντά τε καὶ ἐλέγχοντα τὰ μὴ καλῶς ῥηθέντα:	6/23 - 6/26
23	εἰ δ‘ ἄλλως πως μεταχειριεῖταί τις, τύχην δεῖ καλεῖν, ὥσπερ καὶ λέγομεν:	ὁ δὲ τρόπος ὅδε _ἀνάγκη γὰρ τό γε τοσοῦτον φράζειν_πᾶν διάγραμμα ἀριθμοῦ τε σύστημα καὶ ἁρμονίας σύστασιν ἅπασαν τῆς τε τῶν ἄστρων περιφορᾶς τὴν ὁμολογίαν οὖσαν μίαν ἁπάντων ἀναφανῆναι δεῖ τῷ κατὰ τρόπον μανθάνοντι, φανήσεται δέ, ἄν, ὃ λέγομεν, ὀρθῶς τις εἰς ἓν βλέπων μανθάνῃ_δεσμὸς γὰρ πεφυκὼς πάντων τούτων εἷς ἀναφανήσεται διανοουμένοις _εἰ δ‘ ἄλλως πως ταῦτα μεταχειριεῖταί τις, τύχην δεῖ καλεῖν, ὥσπερ καὶ λέγομεν.	6/11 - 6/13
24	οὐ γὰρ ἄνευ γε τούτων μήποτέ τις ἐν πόλε σιν εὐδαίμων γένηται φύσις, ἀλλ‘ οὗτος ὁ τρόπος, αὕτη τροφή, ταῦτα μαθήματα, εἴτε χαλεπὰ εἴτε ῥᾴδια, ταύτῃ πορευτέον.	εἴτε χαλεπὰ εἴτε ῥᾴδια, ταύτῃ πορευτέον.	6/13 - 6/16

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
991/d/8 - 992/a/3	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	54	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
991/c/2 - 991/c/4	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	47	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
991/d/8 - 992/a/3	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	33	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
992/a/5 - 992/a/6	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	32	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
25	‘ταῦτα γὰρ τὰ μαθήματα δοκοῦντι εἶμεν ἀδελφά’, ἀλλήλων τε ἐχόμενα τρόπον ἁλύσεως κρίκων ἡγεῖσθαι, καὶ ἐφ‘ ἕνα σύνδεσμον καταλήγουσα, ὥς φησιν ὁ θειότατος Πλάτων, καὶ μίαν ἀναφαίνεσθαι προσήκειν τούτων τῶν μαθημάτων τὴν συγγένειαν τῷ κατὰ τρόπον μανθάνοντι, τὸν δὲ σύμπαντα ταῦτα οὕτως εἰληφότα, ὡς αὐτὸς ὑποτίθεται, τοῦτον δὴ καλεῖ τὸν ἀληθέστατα σοφώτατον καὶ διισχυρίζεται παίζων, μεταδιωκτά τε καὶ ἐκ παντὸς αἱρετὰ ταῦτα τὰ μαθήματα, εἴτε χαλεπὰ εἴτε ῥᾴδια εἴη, παρεγγυᾷ τοῖς φιλοσοφεῖν προθυμουμένοις:	τὸν δὲ σύμπαντα ταῦτα οὕτως εἰληφότα, τοῦτον λέγω τὸν ἀληθέστατα σοφώτατον:	7/63 - 7/74
26	τῷ γὰρ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὁ μέσος ὑπερέχει τε καὶ ὑπερέχεται.	ἡ δὲ διπλασίου μὲν εἰς μέσον, ἴσως δὲ τοῦ ἐλάττονος πλέον ἔλαττόν τε τοῦ μείζονος, τὸ δ‘ ἕτερον τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχον τε καὶ ὑπερεχόμενον_ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἓξ πρὸς τὰ δώδεκα συνέβη τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον_τούτων αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ ἐπ‘ ἀμφότερα στρεφομένη τοῖς ἀνθρώποις σύμφωνον χρείαν καὶ σύμμετρον ἀπενείματο παιδιᾶς ῥυθμοῦ τε καὶ ἁρμονίας χάριν, εὐδαίμονι χορείᾳ Μουσῶν δεδομένη.	125/10 - 125/11
27	οὔτε δὲ τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὁ μέσος ὅρος ὑπερέξει τε καὶ ὑπερσχεθήσεται ὡς ἐπὶ τῆς ἁρμονικῆς, οὔτε τῷ ἑαυτοῦ μέρει ὡς ἐπὶ τῆς ἀριθμητικῆς, οὔτε ἅμα τῷ τε ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ἄκρων ὡς ἐπὶ τῆς γεωμετρικῆς, ἀλλ‘ ἔσται τις ἰδιότης κατὰ τὴν ὑπεροχὴν ἑαυτῆς.	ἡ δὲ διπλασίου μὲν εἰς μέσον, ἴσως δὲ τοῦ ἐλάττονος πλέον ἔλαττόν τε τοῦ μείζονος, τὸ δ‘ ἕτερον τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχον τε καὶ ὑπερεχόμενον_ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἓξ πρὸς τὰ δώδεκα συνέβη τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον_τούτων αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ ἐπ‘ ἀμφότερα στρεφομένη τοῖς ἀνθρώποις σύμφωνον χρείαν καὶ σύμμετρον ἀπενείματο παιδιᾶς ῥυθμοῦ τε καὶ ἁρμονίας χάριν, εὐδαίμονι χορείᾳ Μουσῶν δεδομένη.	114/5 - 114/10
28	συνυπάρχει γε μήν, ἐφ‘ ὅσον ψυχὴ πάρεστι, συναγωγὸς αὐτοῖς, διεξελθούσης δ‘ αὐτῆς, διάλυσις τῶν ἐν τῷ ζώῳ πάντων καὶ λειποταξία συμβαίνει, εἰ δέ γε τὰς στοιχειώδεις τῆς ἁρμονίας λεχθείσας ἀρχὰς τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον ἡμίσους τε ἔδει ἐξ ἀνάγκης (οὐ γὰρ ἄνευ τούτου ἡμιόλιον, οὐδὲ μὴν αὐτοῦ τούτου τὸ διὰ ε΄) καὶ τρίτου δέ:	ἡ δὲ διπλασίου μὲν εἰς μέσον, ἴσως δὲ τοῦ ἐλάττονος πλέον ἔλαττόν τε τοῦ μείζονος, τὸ δ‘ ἕτερον τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχον τε καὶ ὑπερεχόμενον_ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἓξ πρὸς τὰ δώδεκα συνέβη τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον_τούτων αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ ἐπ‘ ἀμφότερα στρεφομένη τοῖς ἀνθρώποις σύμφωνον χρείαν καὶ σύμμετρον ἀπενείματο παιδιᾶς ῥυθμοῦ τε καὶ ἁρμονίας χάριν, εὐδαίμονι χορείᾳ Μουσῶν δεδομένη.	46/1 - 46/7

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
992/b/1 - 992/b/2	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	25	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
991/a/4 - 991/b/4	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	24	In Nicomachi arithmeticam introductionem, ed. U. Klein (post H. Pistelli), Iamblichi in Nicomachi arithmeticam introductionem liber. Leipzig: Teubner, 1894
991/a/4 - 991/b/4	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	23	In Nicomachi arithmeticam introductionem, ed. U. Klein (post H. Pistelli), Iamblichi in Nicomachi arithmeticam introductionem liber. Leipzig: Teubner, 1894
991/a/4 - 991/b/4	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	22	Theologoumena arithmeticae, ed. V. de Falco, [Iamblichi] theologoumena arithmeticae. Leipzig: Teubner, 1922

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
29	διότι περὶ ἀδελφὰ τὰ ὑπο κείμενα καταγενομένας, εὔλογον ἀδελφὰς καὶ τὰς ἐπιστήμας ταύτας νομίζειν, ἵνα μὴ ἀπαιδευτῇ τὸ Ἀρχύτειον <ʽταῦτα γὰρ τὰ μαθήματα δοκοῦντι εἶμεν ἀδελφά’>, ἀλλήλων τε ἐχόμενα τρόπον ἁλύσεως κρίκων ἡγεῖσθαι, καὶ εἰς ἕνα σύνδεσμον καταλέγουσαν, ὥς φησιν ὁ θειότατος Πλάτων, καὶ μίαν ἀναφαίνεσθαι προσήκειν τούτων τῶν μαθημάτων τὴν συγγένειαν τῷ κατὰ τρόπον μανθάνοντι, τὸν δὲ σύμπαντα ταῦτα οὕτως εἰληφότα, ὡς αὐτὸς ὑποτίθεται, τοῦτον δὴ καλεῖ τὸν ἀληθέστατα σοφώτατον καὶ διισχυρίζεται παίζων, μεταδιωκτά τε καὶ ἐκ παντὸς αἱρετὰ ταῦτα τὰ μαθήματα, εἴτε χαλεπὰ εἴτε ῥᾴδια εἴη, παρεγγυᾷ τοῖς φιλοσοφεῖν προθύμου μένοις:	τὸν δὲ σύμπαντα ταῦτα οὕτως εἰληφότα, τοῦτον λέγω τὸν ἀληθέστατα σοφώτατον:	9/1 - 9/14
30	ἐπί τε γὰρ τῆς β΄ γ΄ ϛ΄ [τῷ αὐτῷ μέρει] ὁ μέσος ὅρος τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων, τουτέστιν ἡμίσει, ὑπερέχει τε καὶ ὑπερέχεται:	ἡ δὲ διπλασίου μὲν εἰς μέσον, ἴσως δὲ τοῦ ἐλάττονος πλέον ἔλαττόν τε τοῦ μείζονος, τὸ δʽ ἕτερον τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχον τε καὶ ὑπερεχόμενον_ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἓξ πρὸς τὰ δώδεκα συνέβη τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον_τούτων αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ ἐπʽ ἀμφότερα στρεφομένη τοῖς ἀνθρώποις σύμφωνον χρείαν καὶ σύμμετρον ἀπενείματο παιδιᾶς ῥυθμοῦ τε καὶ ἁρμονίας χάριν, εὐδαίμονι χορείᾳ Μουσῶν δεδομένη.	110/11 - 110/13
31	ὁ μὲν οὖν κοινὸς τύπος αὐτοῦ τῆς ζωῆς ἔν τε τοῖς λόγοις καὶ ταῖς πράξεσι τοιοῦτος ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ.	τὰ μὲν δὴ πε πραγμένα μέχρι τούτου ταῦτʽ ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων δὲ οὕτω γενομένων, ἑωράκη τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή.	7/35/1 - 7/35/3
32	πλέον γὰρ θάτερόν ἐστιν, ἐάν τις χρῆται μὴ ὀρθῶς ὁτῳοῦν πράγματι, ἢ ἐὰν ἐᾷ:	πλέον γάρ που οἶμαι θάτερόν ἐστιν, ἐάν τις χρῆται ὁτῳοῦν μὴ ὀρθῶς πράγματι ἢ ἐὰν ἐᾷ:	25/17 - 25/18
33	ἐπειδὴ τοίνυν εὐδαίμονες μὲν εἶναι προθυμού μεθα πάντες, ἐφάνημεν δὲ τοιοῦτοι γιγνόμενοι ἐκ τοῦ χρῆσθαί τε τοῖς πράγμασι καὶ ὀρθῶς χρῆσθαι, τὴν δὲ ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ παρέχουσα, δεῖ δή, ὡς ἔοικεν, ἐκ παντὸς τρόπου πάντα ἄνδρα παρασκευάζεσθαι, ὅπως ὡς σοφώτατος ἔσται:	ἐπειδὴ εὐδαίμονες μὲν εἶναι προθυμούμεθα πάντες, ἐφάνημεν δὲ τοιοῦτοι γιγνόμενοι ἐκ τοῦ χρῆσθαί τε τοῖς πράγμασιν καὶ ὀρθῶς χρῆσθαι, τὴν δὲ ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη <ἦν> ἡ παρέχουσα, δεῖ δή, ὡς ἔοικεν, ἐκ παντὸς τρόπου ἅπαντα ἄνδρα τοῦτο παρασκευάζεσθαι, ὅπως ὡς σοφώτατος ἔσται:	26/16 - 26/21

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
992/b/1 - 992/b/2	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	20	In Nicomachi arithmeticam introductionem, ed. U. Klein (post H. Pistelli), Iamblichi in Nicomachi arithmeticam introductionem liber. Leipzig: Teubner, 1894
991/a/4 - 991/b/4	PLATO Phil. [0059]	Epinomis [Dub.] (fort. auctore Philippo Opuntio), ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	19	In Nicomachi arithmeticam introductionem, ed. U. Klein (post H. Pistelli), Iamblichi in Nicomachi arithmeticam introductionem liber. Leipzig: Teubner, 1894
345/d/1t - 345/d/5t	PLATO Phil. [0059]	Epistulae [Dub.], ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	27	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
280/e/5 - 280/e/6	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	87	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
282/a/1 - 282/a/6	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
34	καὶ περὶ τὴν χρείαν οὖν ὧν ἐλέγομεν τὸ πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, πλούτου τε καὶ ὑγιείας καὶ κάλλους, τὸ ὀρθῶς πᾶσι χρῆσθαι τοῖς τοιούτοις ἐπιστήμη ἡγουμένη καὶ κατορθοῦσά ἐστι τὴν πρᾶξιν.	{_} Ἆρ‘ οὖν, ἦν δ‘ ἐγώ, καὶ περὶ τὴν χρείαν ὧν ἐλέγομεν τὸ πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, πλούτου τε καὶ ὑγιείας καὶ κάλλους, τὸ ὀρθῶς πᾶσι τοῖς τοιούτοις χρῆσθαι ἐπιστήμη ἦν ἡγουμένη καὶ κατορθοῦσα τὴν πρᾶξιν, ἤ ἄλλο τι	25/22 - 25/25
35	ἐν κεφαλαίῳ ἄρα κινδυνεύει πάντα ἃ τὸ πρῶτον ἔφαμεν ἀγαθὰ εἶναι, οὐ περὶ τούτου αὐτοῖς ὁ λόγος εἶναι, ὅπως αὐτά γε καθ‘ αὑτὰ πέφυκεν ἀγαθὰ εἶναι, ἀλλ‘, ὡς ἔοικεν, ὧδε ἔχει:	{_} Ἐν κεφαλαίῳ δ‘, ἔφην, ὦ Κλεινία, κινδυνεύει σύμπαντα ἃ τὸ πρῶτον ἔφαμεν ἀγαθὰ εἶναι, οὐ περὶ τούτου ὁ λόγος αὐτοῖς εἶναι, ὅπως αὐτά γε καθ‘ αὑτὰ πέφυκεν ἀγαθὰ [εἶναι], ἀλλ‘ ὡς ἔοικεν ὧδ‘ ἔχει:	26/7 - 26/10
36	ἐὰν μὲν αὐτῶν ἡγῆται ἀμαθία, μείζω κακὰ εἶναι τῶν ἐναντίων, ὅσῳ δυνατώτερα ὑπηρετεῖν τῷ ἡγουμένῳ κακῷ ὄντι:	ἐὰν μὲν αὐτῶν ἡγῆται ἀμαθία, μείζω κακὰ εἶναι τῶν ἐναντίων, ὅσῳ δυνατώτερα ὑπηρετεῖν τῷ ἡγουμένῳ κακῷ ὄντι, ἐὰν δὲ φρόνησίς τε καὶ σοφία, μείζω ἀγαθά, αὐτὰ δὲ καθ‘ αὑτὰ οὐδέτερα αὐτῶν οὐδενὸς ἄξια εἶναι.	26/11 - 26/13
37	δεῖ ἄρα μὴ μόνον κεκτῆσθαι τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα ἔσεσθαι, ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς, ἢ οὐδὲν ὄφελος τῆς κτήσεως γίγνεται.	{_} Δεῖ ἄρα, ἔφην, ὡς ἔοικεν, μὴ μόνον κεκτῆσθαι τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα ἔσεσθαι, ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς:	25/13 - 25/15
38	τοιαύτης οὖν δεῖ ἐπιστήμης, ἐν ᾗ συμπέπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ χρῆσθαι τούτῳ ὃ ἂν ποιήσῃ.	{_} Τοιαύτης τινὸς ἄρα ἡμῖν ἐπιστήμης δεῖ, ὦ καλὲ παῖ, ἦν δ‘ ἐγώ, ἐν ᾗ συμπέπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τούτῳ ὃ ἂν ποιῇ.	26/27 - 27/2
39	οὐ μόνον οὖν εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν ἡ ἐπιστήμη παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει, καὶ οὐδὲν ὄφελος τῶν ἄλλων κτημάτων ἄνευ φρονήσεώς τε καὶ σοφίας.	{_} Οὐ μόνον ἄρα εὐτυχίαν ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν, ὡς ἔοικεν, ἡ ἐπιστήμη παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει.	25/25 - 25/29
40	οὐχ ὁ μὲν ἐλάττω πράττων ἐλάττω ἐξαμαρτάνει, ἐλάττω δ‘ ἐξαμαρτάνων ἧττον ἂν κακῶς πράττοι, ἧττον δὲ κακῶς πράττων ἄθλιος ἂν ἧττον εἴη	οὐκ ἐλάττω πράττων ἐλάττω ἂν ἐξαμαρτάνοι, ἐλάττω δὲ ἁμαρτάνων ἧττον ἂν κακῶς πράττοι, ἧττον δὲ κακῶς πράττων ἄθλιος ἧττον ἂν εἴη	26/2 - 26/4
41	τὰ δὲ περὶ ψυχήν, ὡς τὸ σώφρονά τε εἶναι καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον, καὶ διαφερόντως τὸ σοφὸν εἶναι:	τί ἄρα ἐστὶν τὸ σώφρονά τε εἶναι καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον	25/1 - 25/2
42	οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν παρὸν διὰ τὴν κτῆσιν ὠφελεῖ ἄνευ τοῦ χρῆσθαι αὐτῷ, οὐδ‘ εἴ τις οὖν πλοῦτον καὶ ἃ νῦν δὴ ἐλέγομεν ἀγαθὰ κεκτημένος εἴη, χρῷτο δὲ αὐτοῖς μή, οὐκ ἂν εὐδαιμονοῖ διὰ τὴν τούτων τῶν ἀγαθῶν κτῆσιν.	{_} Τί δέ, εἴ τις κεκτη μένος εἴη πλοῦτόν τε καὶ ἃ νυνδὴ ἐλέγομεν πάντα τὰ ἀγαθά, χρῷτο δὲ αὐτοῖς μή, ἆρ‘ ἂν εὐδαιμονοῖ διὰ τὴν τούτων κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν	25/8 - 25/13

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
281/a/6 - 281/b/1	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	82	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
281/d/2 - 281/d/5	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	81	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
281/d/6 - 281/e/1	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	74	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
280/d/4 - 280/d/6	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	73	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
289/b/4 - 289/b/6	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	70	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
281/b/2 - 281/b/4	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	68	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
281/b/8 - 281/c/3	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	67	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
279/b/4 - 279/b/5	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	58	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
280/d/1 - 280/d/4	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	55	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
43	ἀλλ᾿ οὐκ εὐθὺς εὐδαιμονοῦμεν διὰ τὰ παρ όντα ἀγαθά, εἰ μηδὲν ἡμᾶς ὠφελοῖ:	{_} Ἆρ᾿ οὖν εὐδαιμονοῖμεν ἂν διὰ τὰ παρόντα ἀγαθά, εἰ μηδὲν ἡμᾶς ὠφελοῖ ἢ εἰ ὠφελοῖ	25/6 - 25/7
44	αὐτὰ δὲ καθ᾿ αὑτὰ οὐδέτερα αὐτῶν οὐδενὸς ἄξια εἶναι.	ἐὰν μὲν αὐτῶν ἡγῆται ἀμαθία, μείζω κακὰ εἶναι τῶν ἐναντίων, ὅσῳ δυνατώτερα ὑπηρετεῖν τῷ ἡγουμένῳ κακῷ ὄντι, ἐὰν δὲ φρόνησίς τε καὶ σοφία, μείζω ἀγαθά, αὐτὰ δὲ καθ᾿ αὑτὰ οὐδέτερα αὐτῶν οὐδενὸς ἄξια εἶναι.	26/14 - 26/14
45	τὰ δὲ ἐν τοῖς ἐκτός, ὥσπερ εὐγέ νειαι καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι:	{_} Ἀλλὰ μὴν εὐγένειαί γε καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ δῆλά ἐστιν ἀγαθὰ ὄντα.	24/26 - 24/27
46	μόνον γὰρ τοῦτο τῶν ὄντων εὐδαίμονα καὶ εὐτυχῆ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον.	νῦν οὖν ἐπειδή σοι καὶ διδακτὸν δοκεῖ καὶ μόνον τῶν ὄντων εὐδαίμονα καὶ εὐτυχῆ ποιεῖν τὸν ἄνθρωπον, ἄλλο τι ἢ φαίης ἂν ἀναγκαῖον εἶναι φιλοσοφεῖν καὶ αὐτὸς ἐν νῷ ἔχεις αὐτὸ ποιεῖν	26/21 - 26/23
47	ἦν δὲ αὕτη ἡ ἄφρων τε καὶ ἀκόλαστος.	ἦν δὲ αὕτη ἡ ἄφρων τε καὶ ἀκόλαστος.	89/2 - 89/3
48	τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι.	τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι.	89/8 - 89/9
49	οὔτε γὰρ ἂν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ προσφιλὴς εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῷ:	οὔτε γὰρ ἂν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ προσφιλὴς ἂν εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῷ:	90/4 - 90/5
50	σκόπει γὰρ εἰ τοιόνδε δοκεῖ περὶ τοῦ βίου ἑκατέρου, τοῦ τε σώφρονος καὶ τοῦ ἀκολάστου, οἷον εἰ δυοῖν ἀνδροῖν ἑκατέρῳ πίθοι πολλοὶ εἶεν, καὶ τῷ μὲν ἑτέρῳ ὑγιεῖς καὶ πλήρεις, ὁ μὲν οἴνου ὁ δὲ μέλιτος ὁ δὲ γάλακτος καὶ ἄλλοι πολλοὶ πολλῶν, νάματα δὲ σπάνια καὶ χαλεπὰ ἑκάστου τούτων εἴη καὶ μετὰ πολλῶν πόνων καὶ χαλεπῶν ἐκποριζόμενα:	σκόπει γὰρ εἰ τοιόνδε λέγεις περὶ τοῦ βίου ἑκατέρου, τοῦ τε σώφρονος καὶ τοῦ ἀκολάστου, οἷον εἰ δυοῖν ἀνδροῖν ἑκατέρῳ πίθοι πολλοὶ εἶεν καὶ τῷ μὲν ἑτέρῳ ὑγιεῖς καὶ πλήρεις, ὁ μὲν οἴνου, ὁ δὲ μέλιτος, ὁ δὲ γάλακτος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ πολλῶν, νάματα δὲ σπάνια καὶ χαλεπὰ ἑκάστου τούτων εἴη καὶ μετὰ πολλῶν πόνων καὶ χαλεπῶν ἐκποριζόμενα:	85/8 - 85/14
51	ἀλλὰ μὲν δὴ ἥ γε ἀρετὴ ἑκάστου, καὶ σκεύους καὶ σώματος καὶ ψυχῆς αὖ καὶ ζῴου παντός, οὐ τῷ εἰκῇ καὶ κάλλιστα παραγίγνεται, ἀλλὰ τάξει καὶ ὀρθότητι καὶ τέχνῃ, ἥτις ἑκάστῳ ἀποδέδοται αὐτῶν.	{_} Ἀλλὰ μὲν δὴ ἥ γε ἀρετὴ ἑκάστου, καὶ σκεύους καὶ σώματος καὶ ψυχῆς αὖ καὶ ζῴου παντός, οὐ τῷ εἰκῇ κάλλιστα παραγίγνεται, ἀλλὰ τάξει καὶ ὀρθότητι καὶ τέχνῃ, ἥτις ἑκάστῳ ἀποδέδοται αὐτῶν:	88/16 - 88/20

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
280/b/6 - 280/b/8	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	54	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
281/d/6 - 281/e/1	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	47	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
279/b/2 - 279/b/3	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	43	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
282/c/8 - 282/d/2	PLATO Phil. [0059]	Euthydemus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	41	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/a/6 - 507/a/7	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/b/3 - 507/b/4	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/e/3 - 507/e/4	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
493/d/6 - 493/e/4	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	98	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
506/d/4 - 506/d/8	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	98	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
52	οὐ γὰρ δὴ σώφρονος ἀνδρός ἐστιν οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν ἃ μὴ προσήκει, ἀλλὰ δεῖ καὶ πράγματα καὶ ἀνθρώπους καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας φεύγειν καὶ διώκειν, καὶ ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου δεῖ.	οὐ γὰρ δὴ σώφρονος ἀνδρός ἐστιν οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν ἃ μὴ προσήκει, ἀλλ‘ ἃ δεῖ καὶ πράγματα καὶ ἀνθρώπους καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας φεύγειν καὶ διώκειν, καὶ ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου δεῖ:	89/10 - 89/14
53	οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ αὑτοῦ συντείνοντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὅπως δικαιοσύνη παρέσται καὶ σωφροσύνη τῷ μακαρίῳ μέλλοντι ἔσεσθαι, οὕτω πράττειν, οὐκ ἐπιθυμίας ἐῶντα ἀκολάστους εἶναι καὶ ταῦτα ἐπιχειροῦντα πληροῦν, ἀνήνυτον κακόν, λῃστοῦ βίον ζῶντα.	οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι πρὸς ὃν βλέ ποντα δεῖ ζῆν, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ αὑτοῦ συντείνοντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὅπως δικαιοσύνη παρέσται καὶ σωφροσύνη τῷ μακαρίῳ μέλλοντι ἔσεσθαι, οὕτω πράττειν, οὐκ ἐπιθυμίας ἐῶντα ἀκολάστους εἶναι καὶ ταύτας ἐπιχειροῦντα πληροῦν, ἀνήνυτον κακόν, λῃστοῦ βίον ζῶντα.	89/27 - 90/4
54	ὁ μὲν οὖν ἕτερος πληρωσάμενος μήτε ἐποχετεύοι μηδέ τι φροντίζοι, ἀλλ‘ ἕνεκα τούτων ἡσυχίαν ἔχοι:	ὁ μὲν οὖν ἕτερος πληρωσάμενος μήτ‘ ἐποχετεύοι μήτε τι φροντίζοι, ἀλλ‘ ἕνεκα τούτων ἡσυχίαν ἔχοι:	85/14 - 85/16
55	εἰ δή ἐστι ταῦτα ἀληθῆ, τὸν βουλόμενον, ὡς ἔοικεν, εὐδαίμονα εἶναι σωφροσύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευκτέον ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, καὶ παρασκευαστέον μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι, ἐὰν δὲ δεηθῇ αὐτὸς ἢ ἄλλος τις τῶν οἰκείων, ἢ ἰδιώτης ἢ πόλις, ἐπιθετέον δίκην καὶ κολαστέον, εἰ μέλλει εὐδαίμων εἶναι.	εἰ δὲ ἔστιν ἀληθῆ, τὸν βουλόμενον, ὡς ἔοικεν, εὐ δαίμονα εἶναι σωφροσύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευκτέον ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, καὶ παρασκευαστέον μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι, ἐὰν δὲ δεηθῇ ἢ αὐτὸς ἢ ἄλλος τις τῶν οἰκείων, ἢ ἰδιώτης ἢ πόλις, ἐπιθετέον δίκην καὶ κολαστέον, εἰ μέλλει εὐδαίμων εἶναι.	89/20 - 89/27
56	ὥστε πολλὴ ἀνάγκη τὸν σώφρονα, ὥσπερ διὴλ θομεν, δίκαιον ὄντα καὶ ἀνδρεῖον καὶ ὅσιον ἀγαθὸν ἄνδρα εἶναι τελέως, τὸν δὲ ἀγαθὸν εὖ τε καὶ καλῶς πράττειν ἃ ἂν πράττῃ, τὸν δὲ εὖ πράττοντα μακάριόν τε καὶ εὐδαίμονα εἶναι, τὸν δὲ πονηρὸν καὶ κακῶς πράττοντα ἄθλιον:	ὥστε πολλὴ ἀνάγκη, ὦ Καλλίκλεις, τὸν σώφρονα, ὥσπερ διήλθομεν, δίκαιον ὄντα καὶ ἀνδρεῖον καὶ ὅσιον ἀγαθὸν ἄνδρα εἶναι τελέως, τὸν δὲ ἀγαθὸν εὖ τε καὶ καλῶς πράττειν ἃ ἂν πράττῃ, τὸν δ‘ εὖ πράττοντα μακάριόν τε καὶ εὐδαίμονα εἶναι, τὸν δὲ πονηρὸν καὶ κακῶς πράττοντα ἄθλιον:	89/14 - 89/19
57	τὸ δὲ κόσκι νον ἄρα λέγει, ὡς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν εἶναι:	τὸ δὲ κόσκινον ἄρα λέγει, ὡς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν εἶναι:	84/24 - 84/26
58	οὐ γάρ τι θαυμάζοιμ‘ ἄν, εἰ Εὐριπίδης ἀληθῆ ἐν τοῖσδε λέγει, λέγων <τίς δ‘ οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν>	οὐ γάρ τοι θαυμάζοιμ‘ ἂν εἰ Εὐριπίδης ἀληθῆ ἐν τοῖσδε λέγει, λέγων_ 9 τίς δ‘ οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν	84/7 - 84/9

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
507/b/5 - 507/b/8	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	95	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/d/6 - 507/e/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	94	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
493/e/4 - 493/e/6	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	93	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/c/9 - 507/d/6	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	92	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/b/8 - 507/c/5	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	91	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
493/b/7 - 493/c/1	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
492/e/8 - 492/e/11	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
59	οὐκοῦν τὸ εἴργειν ἐστὶν ἀφ‘ ὧν ἐπιθυμεῖ κολάζειν.	Οὐκοῦν τὸ εἴργειν ἐστὶν ἀφ‘ ὧν ἐπιθυμεῖ κολάζειν	87/27 - 87/27
60	φασὶ δὲ οἱ σοφοὶ καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιότητα, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν, οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν.	φασὶ δ‘ οἱ σοφοί, ὦ Καλλίκλεις, καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιότητα, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν, ὦ ἑταῖρε, οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν.	90/7 - 90/11
61	οὗτος δ‘ ἂν εἴη ὁ ἐναντίως ἔχων τῷ σώφρονι, ὁ ἀκόλαστος.	οὗτος δ‘ ἂν εἴη ὁ ἐναντίως ἔχων τῷ σώφρονι, ὁ ἀκόλαστος, ὃν σὺ ἐπῄνεις.	89/19 - 89/20
62	τὴν δὲ ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπείκασε τὴν τῶν ἀνοή των ὡς τετρημένην, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι‘ ἀπιστίαν τε καὶ λήθην.	τὴν δὲ ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπῄκασεν τὴν τῶν ἀνοήτων ὡς τετρημένην, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι‘ ἀπιστίαν τε καὶ λήθην.	84/26 - 85/1
63	ὅτῳ γὰρ μὴ ἔνι κοινωνία, φιλία οὐκ ἂν εἴη.	κοινωνεῖν γὰρ ἀδύνατος, ὅτῳ δὲ μὴ ἔνι κοινωνία, φιλία οὐκ ἂν εἴη.	90/6 - 90/7
64	ἤδη γάρ του ἔγωγε καὶ ἤκουσα τῶν σοφῶν, ὡς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν, καὶ τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο, ἐν ᾧ ἐπιθυμίαι εἰσί, τυγχάνει ὂν οἷον ἀναπείθεσθαι καὶ μεταπίπτειν ἄνω κάτω, καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν κομψὸς ἀνήρ, ἴσως Σικελικός τις ἢ Ἰταλικός τις, παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικὸν ὠνόμασε πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους:	ἤδη γάρ του ἔγωγε καὶ ἤκουσα τῶν σοφῶν ὡς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν καὶ τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο ἐν ᾧ ἐπιθυμίαι εἰσὶ τυγχάνει ὂν οἷον ἀναπείθεσθαι καὶ μεταπίπτειν ἄνω κάτω, καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν κομψὸς ἀνήρ, ἴσως Σικελός τις ἢ Ἰταλικός, παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πειστικὸν ὠνόμασε πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους, τῶν δ‘ ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς οὗ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσί, τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὡς τετρημένος εἴη πίθος, διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας.	84/10 - 84/17
65	καὶ μὴν ὅ γε σώφρων τὰ προσήκοντα πράττοι ἂν καὶ περὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους:	{_} Καὶ μὴν ὅ γε σώ φρων τὰ προσήκοντα πράττοι ἂν καὶ περὶ θεοὺς καὶ περὶ ἀνθρώπους:	89/3 - 89/5
66	οὐκ οὖν καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἀποπιμπλάναι, οἷον πεινῶντα φαγεῖν ὅσον βούλεται ἢ διψῶντα πιεῖν, ὑγιαίνοντα μὲν ἐῶσιν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλά, κάμνοντα δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδέποτε ἐῶσιν ἐμπίπλασθαι ὧν ἐπιθυμεῖ.	Οὐκοῦν καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἀποπιμπλάναι, οἷον πει νῶντα φαγεῖν ὅσον βούλεται ἢ διψῶντα πιεῖν, ὑγιαίνοντα μὲν ἐῶσιν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλά, κάμνοντα δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδέποτ‘ ἐῶσιν ἐμπίμπλασθαι ὧν ἐπιθυμεῖ	87/17 - 87/21

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
505/b/9 - 505/b/9	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/e/6 - 508/a/4	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/c/5 - 507/c/7	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	87	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
493/c/1 - 493/c/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/e/5 - 507/e/6	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
493/a/1 - 493/b/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	85	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/a/7 - 507/a/9	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	85	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
505/a/6 - 505/a/9	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	83	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
67	ἕως μὲν ἂν πονηρὰ ᾖ, ἀνόητός τε οὖσα καὶ ἀκόλαστος καὶ ἄδικος καὶ ἀνόσιος, εἴργειν αὐτὴν δεῖ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ μὴ ἐπιτρέπειν, ἀλλ‘ αὐτὰ ποιεῖν ἃ ἂν ποιῶν βελτίων ἔσται.	ἕως μὲν ἂν πονηρὰ ᾖ, ἀνόητός τε οὖσα καὶ ἀκόλαστος καὶ ἄδικος καὶ ἀνόσιος, εἴργειν αὐτὴν δεῖ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ μὴ ἐπιτρέπειν ἄλλ‘ ἄττα ποιεῖν ἢ ἀφ‘ ὧν βελτίων ἔσται:	87/22 - 87/26
68	οὐ γὰρ ἂν σωφρονοῖ τὰ μὴ προσήκοντα πράττων.	οὐ γὰρ ἂν σωφρονοῖ τὰ μὴ προσήκοντα πράτ των	89/5 - 89/6
69	τῷ δ‘ ἑτέρῳ τὰ μὲν νάματα, ὥσπερ καὶ ἐκείνῳ, δυνατὰ μὲν πορίζεσθαι εἴη, χαλεπὰ δέ, τὰ δὲ ἀγγεῖα τετρημένα καὶ σαθρά, ἀναγκάζοιτο δὲ ἀεὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμπλάναι αὐτά, ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας ἆρα τοιούτου ὄντος τοῦ βίου, οὐκ ἔσται εὐδαιμονέστερος ὁ τοῦ κοσμίου ἢ τοῦ ἀκολάστου	τῷ δ‘ ἑτέρῳ τὰ μὲν νάματα, ὥσπερ καὶ ἐκείνῳ, δυνατὰ μὲν πορίζεσθαι, χαλεπὰ δέ, τὰ δ‘ ἀγγεῖα τετρημένα καὶ σαθρά, ἀναγκάζοιτο δ‘ ἀεὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμπλάναι αὐτά, ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας:	85/16 - 85/22
70	τοὐναντίον δὴ οὗτος τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἐνδείκνυται, ὡς τῶν ἐν Ἅιδου, τὸ ἀειδὲς δὴ λέγων, οὗτοι ἀθλιώτατοί εἰσιν οἱ ἀμύητοι, καὶ φοροῖεν εἰς τὸν τετρημένον πίθον ὕδωρ ἑτέρῳ τοιούτῳ τετρημένῳ κοσκίνῳ.	τοὐναντίον δὴ οὗτος σοί, ὦ Καλλίκλεις, ἐνδείκνυται ὡς τῶν ἐν Ἅιδου_τὸ ἀιδὲς δὴ λέγων_οὗτοι ἀθλιώτατοι ἂν εἶεν, οἱ ἀμύητοι, καὶ φοροῖεν εἰς τὸν τετρημένον πίθον ὕδωρ ἑτέρῳ τοιούτῳ τετρημένῳ κοσκίνῳ.	84/20 - 84/24
71	ἐπὶ δὲ αὖ τῷ ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένῳ ἐκ τῆς τάξεως καὶ τοῦ κόσμου νόμιμόν τε καὶ νόμος ὄνομα κεῖται.	τί δὲ αὖ τῷ ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένῳ ἐκ τῆς τάξεως καὶ τοῦ κόσμου	86/23 - 86/25
72	τί γὰρ ὄφελος σώ ματί γε κάμνοντι καὶ μοχθηρῶς διακειμένῳ ἢ σιτία πολλὰ διδόναι καὶ τὰ ἥδιστα ἢ ποτὰ ἢ ἄλλο ὁτιοῦν, ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸν ἔσθ‘ ὅ τι πλέον ἢ τοὐναντίον, κατά γε τὸν δίκαιον λόγον, καὶ ἔλαττον	Τί γὰρ ὄφελος, ὦ Καλλίκλεις, σώματί γε κάμνοντι καὶ μοχθηρῶς διακειμένῳ σιτία πολλὰ διδόναι καὶ τὰ ἥδιστα ἢ ποτὰ ἢ ἄλλ‘ ὁτιοῦν, ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸ ἔσθ‘ ὅτι πλέον ἢ τοὐναντίον κατά γε τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἔλαττον	87/11 - 87/15
73	λέγω δὴ οὖν ὅτι, εἰ ἡ σώφρων ἀγαθή ἐστιν, ἡ τοὐναντίον τῇ σώφρονι πεπονθυῖα κακή ἐστιν:	Λέγω δὴ ὅτι, εἰ ἡ σώφρων ἀγαθή ἐστιν, ἡ τοὐ ναντίον τῇ σώφρονι πεπονθυῖα κακή ἐστιν:	89/1 - 89/2
74	οὐ γὰρ οἶμαι λυσιτελεῖν μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν ἀνθρώπῳ:	Οὐ γὰρ οἶμαι λυσιτελεῖ μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν ἀνθρώπῳ:	87/16 - 87/17
75	ἀλλὰ μὴν ἀγαθοί γέ ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἀγαθά ἐστιν, ἀρετῆς τινος παραγενομένης.	{_} Ἀλλὰ μὴν ἀγαθοί γέ ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τἆλλα πάντα ὅς‘ ἀγαθά ἐστιν, ἀρετῆς τινος παραγενομένης	88/14 - 88/16

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
505/b/2 - 505/b/4	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	83	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/a/9 - 507/b/1	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	82	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
493/e/6 - 494/a/1	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	81	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
493/b/3 - 493/b/7	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	79	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
504/c/1 - 504/c/2	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	79	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
504/e/6 - 504/e/9	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	79	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
507/a/5 - 507/a/6	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	79	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
505/a/2 - 505/a/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	78	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
506/d/2 - 506/d/4	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	77	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
76	καὶ μὴν περὶ μὲν ἀνθρώπους τὰ προσήκοντα πράττων δίκαια ἂν πράττοι, περὶ δὲ θεοὺς ὅσια:	{_} Καὶ μὴν περὶ μὲν ἀνθρώ πους τὰ προσήκοντα πράττων δίκαι᾿ ἂν πράττοι, περὶ δὲ θεοὺς ὅσια:	89/6 - 89/8
77	ἐπὶ μὲν οὖν τῷ σώματι ὄνομά ἐστι τῷ ἐκ τῆς τάξεώς τε καὶ τοῦ κόσμου γιγνομένῳ ὑγεία, ἰσχύς:	Τί οὖν ὄνομά ἐστιν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐκ τῆς τάξεώς τε καὶ τοῦ κόσμου γιγνομένῳ	86/21 - 86/23
78	ἀλλὰ μὴν ἥ γε κόσμον ἔχουσα κοσμία, ἡ δέ γε κοσμία σώφρων:	{_} Ἀλλὰ μὴν ἥ γε κόσμον ἔχουσα κοσμία	88/25 - 88/26
79	ταῦτα ἐπιεικῶς μέν ἐστιν ὑπό τι ἄτοπα, δηλοῖ μὴν ὃ ἐγὼ βούλομαι ἐνδείξασθαι, ὡς χρὴ μεταθέσθαι ἀπὸ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος βίου ἐπὶ τὸν κοσμίως καὶ τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον, καὶ πείθεσθαι εὐδαιμονεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων.	ταῦτ᾿ ἐπιεικῶς μέν ἐστιν ὑπό τι ἄτοπα, δηλοῖ μὴν ὃ ἐγὼ βούλομαί σοι ἐνδειξάμενος, ἐάν πως οἷός τε ὦ, πεῖσαι μεταθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος βίου τὸν κοσμίως καὶ τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον ἑλέσθαι.	85/1 - 85/6
80	οὐκοῦν ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς πρὸς ταῦτα βλέποντες καὶ τοὺς λόγους προσοίσουσι ταῖς ψυχαῖς, οὓς ἂν λέγωσι, καὶ τὰς πράξεις ἁπάσας, καὶ δῶρον ἐάν τι διδῶσι, δώσουσι, καὶ ἐάν τι ἀφαιρῶνται, ἀφαιρήσονται, πρὸς τοῦτο ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχοντες, ὅπως ἂν αὐτῶν δικαιοσύνη μὲν ἐν ταῖς ψυχαῖς γίγνηται, ἀδικία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ σωφροσύνη μὲν ἐγγίγνηται, ἀκολασία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ ἡ ἄλλη ἀρετὴ ἐγγίγνηται, κακία δὲ ἀπίῃ.	Οὐκοῦν πρὸς ταῦτα βλέπων ὁ ῥήτωρ ἐκεῖνος, ὁ τεχνικός τε καὶ ἀγαθός, καὶ τοὺς λόγους προσοίσει ταῖς ψυχαῖς οὓς ἂν λέγῃ, καὶ τὰς πράξεις ἁπάσας, καὶ δῶρον ἐάν τι διδῷ, δώσει, καὶ ἐάν τι ἀφαιρῆται, ἀφαιρήσεται, πρὸς τοῦτο ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχων, ὅπως ἂν αὐτοῦ τοῖς πολίταις δικαιοσύνη μὲν ἐν ταῖς ψυχαῖς γίγνηται, ἀδικία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ σωφροσύνη μὲν ἐγγίγνηται, ἀκολασία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ ἡ ἄλλη ἀρετὴ ἐγγίγνηται, κακία δὲ ἀπίῃ.	87/3 - 87/11
81	τὸν δὲ μὴ προσέχοντα τούτοις λέληθεν ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται:	σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐ προσ έχειν τὸν νοῦν τούτοις, καὶ ταῦτα σοφὸς ὤν, ἀλλὰ λέληθέν σε ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται, σὺ δὲ πλεονεξίαν οἴει δεῖν ἀσκεῖν:	90/11 - 90/13

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
507/b/1 - 507/b/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	76	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
504/b/7 - 504/b/8	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	75	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
506/e/5 - 506/e/6	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	71	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
493/c/3 - 493/c/7	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	67	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
504/d/5 - 504/e/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	67	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
508/a/4 - 508/a/7	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	55	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	**Reference**	**Orig, DC**
82	τῶν δὲ ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς, οὗ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσί, τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὡς τετρημένος εἴη πίθος διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας.	ἤδη γάρ του ἔγωγε καὶ ἤκουσα τῶν σοφῶν ὡς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν καὶ τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο ἐν ᾧ ἐπιθυμίαι εἰσὶ τυγχάνει ὂν οἷον ἀναπείθεσθαι καὶ μεταπίπτειν ἄνω κάτω, καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν κομψὸς ἀνήρ, ἴσως Σικελός τις ἢ Ἰταλικός, παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πειστικὸν ὠνόμασε πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους, τῶν δʿ ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς οὗ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσί, τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὡς τετρημένος εἴη πίθος, διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας.	84/17 - 84/20
83	ὥσπερ γὰρ τάξεως καὶ κόσμου τὰ ἡμέτερα σώματα τυχόντα χρηστὰ ἂν εἴη, ἀταξίας δὲ μοχθηρά, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ ἀταξίας μὲν τυχοῦσα ἔσται πονηρά, χρηστὴ δὲ ἡ τάξεώς τινος καὶ κόσμου ἐπιλαβοῦσα.	Τάξεως ἄρα καὶ κόσμου τυχοῦσα οἰκία χρηστὴ ἂν εἴη, ἀταξίας δὲ μοχθηρά	86/17 - 86/21
84	ὁ μὲν γὰρ τῷ ὡς πλεῖστον ἐπιρρεῖν ἔχει τὸ εὔδαιμον, ἐν ᾧ πολὺ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀπιὸν εἶναι καὶ μεγάλα ἄττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς ἐκροαῖς, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ χαραδριοῦ τινα βίον διαζῆν:	Οὐκοῦν ἀνάγκη γʿ, ἂν πολὺ ἐπιρρέῃ, πολὺ καὶ τὸ ἀπιὸν εἶναι, καὶ μεγάλʿ ἄττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς ἐκροαῖς	85/22 - 85/26
85	οὗτος οὖν ἄριστος τρόπος τοῦ βίου, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκοῦντας καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι.	αἰσχρὸν γὰρ ἔχοντάς γε ὡς νῦν φαινόμεθα ἔχειν, ἔπειτα νεανιεύεσθαι ὥς τι ὄντας, οἷς οὐδέποτε ταὐτὰ δοκεῖ περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ταῦτα περὶ τῶν μεγίστων_ εἰς τοσοῦτον ἥκομεν ἀπαιδευσίας_ὥσπερ οὖν ἡγεμόνι τῷ λόγῳ χρησώμεθα τῷ νῦν παραφανέντι, ὃς ἡμῖν σημαίνει ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ἄριστος τοῦ βίου, καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκοῦντας καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι.	83/25 - 83/27
86	ὀρθῶς λέγονται οἱ μηδενὸς δεόμενοι εὐδαίμονες εἶναι, καὶ ὡς τῶν ἀπεράντους ἐχόντων τὰς ἐπιθυμίας δεινὸς ὁ βίος.	Οὐκ ἄρα ὀρθῶς λέγονται οἱ μηδενὸς δεόμενοι εὐδαί μονες εἶναι.	84/4 - 84/7
87	ὥσπερ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοῦ σώματος τάξεσι τὸ ὑγιεινὸν ἀποδίδομεν, ἐξ οὗ ἐν αὐτῷ ὑγίεια γίγνεται καὶ ἄλλη ἀρετὴ τοῦ σώματος, οὕτως ἐπὶ ταῖς τῆς ψυχῆς κοσμήσεσιν ὁ νόμος λέγεται, ὅθεν καὶ νόμιμοι γίγνονται καὶ κόσμιοι:	Ταῖς δέ γε τῆς ψυχῆς τάξεσι καὶ κοσμήσεσιν νόμιμόν τε καὶ νόμος, ὅθεν καὶ νόμιμοι γίγνονται καὶ κόσμιοι:	86/25 - 87/2

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
493/a/1 - 493/b/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	52	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
504/a/7 - 504/a/8	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	47	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
494/b/3 - 494/b/4	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	46	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
527/d/5 - 527/e/5	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	44	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
492/e/3 - 492/e/4	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	44	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
504/d/1 - 504/d/2	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	44	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
88	τάξει ἄρα τεταγμένον τι καὶ κεκοσμημένον ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἑκάστου, ὡς φαίη ἄν τις σωφρόνως λογιζόμενος *** ἐν ἑκάστῳ [γὰρ] ὁ ἑκάστου οἰκεῖος ἀγαθὸν παρέχει ἕκαστον τῶν ὄντων.	{_} Τάξει ἆρα τεταγμένον καὶ κεκοσμημένον ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἑκάστου	88/20 - 88/23
89	τὸ κολάζεσθαι ἄρα τῇ ψυχῇ ἄμεινόν ἐστιν ἢ ἀκολασία, ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, καὶ τὸ κόσμιον εἶναι καὶ τεταγμένον προέχει τοῦ ἀκοσμήτου τε καὶ ἀτάκτου, ὥστ' ἐξ ἅπαντος τρόπου τὴν δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἀσκητέον πρὸ τῶν ἐναντίων ἕξεων.	Τὸ κολάζεσθαι ἄρα τῇ ψυχῇ ἄμεινόν ἐστιν ἢ ἡ ἀκολασία, ὥσπερ σὺ νυνδὴ ᾤου.	87/28 - 88/3
90	καλῶς ἄρα κατά γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθαγόρας εἴρηκεν ὡς ἐπὶ τὸ γνῶναί τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν.	Οὔ μοι δοκεῖ κατά γε τοῦτον τὸν λόγον.	52/6 - 52/8
91	πάλιν τοίνυν ἕκαστον τῶν ἐν μαθη ματικῇ θεωρημάτων τὰ μὲν αὐτόθεν φαινόμενα καὶ ἀτελέστερα ὑποδείκνυσιν ὡς πρότερα, οἷον ὅτι τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ἴσον ἔχει δυναμένην τὴν ὑποτείνουσαν ταῖς περιεχούσαις, τὰ μέντοι τελειότερα καὶ περιττῆς δεόμενα ἀποδείξεως ὕστερα παραδίδοται, ὅσα περὶ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου εἴς τε τὴν τῶν ἄστρων φορὰν καὶ τὴν εἰς τὸν ζῳδιακὸν συντέλειαν καὶ τὴν ἡλίου καὶ σελήνης φορὰν συντείνει.	" εἴποιμ' ἂν ὅτι περὶ τὴν τῶν ἄστρων φορὰν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης, πῶς πρὸς ἄλληλα τάχους ἔχει.	17/41 - 17/50
92	ταῦτα ἐπιεικῶς μέν ἐστιν ὑπό τι ἄτοπα, δηλοῖ μὴν ὃ ἐγὼ βούλομαι ἐνδείξασθαι, ὡς χρὴ μεταθέσθαι ἀπὸ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος βίου ἐπὶ τὸν κοσμίως καὶ τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον, καὶ πείθεσθαι εὐδαιμονεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων.	ἀλλὰ πότε ρον πείθω τί σε καὶ μετατίθεσθαι εὐδαιμονεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων, ἢ οὐδ' ἂν ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μυθολογῶ, οὐδέν τι μᾶλλον μεταθήσῃ	85/1 - 85/6
93	ἔστι γάρ τινα μαθήματα, ἃ τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμὸν καὶ τὰ μέτρα αὐτά τε καθ' αὑτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πῶς ἔχει τάξεως καὶ συμμετρίας ἐπισκοπεῖ, τάς τε ἀσωμάτους τῆς ψυχῆς περιόδους, αἷς καὶ τοῦ οὐρανοῦ περιφοραὶ συνυπάρχουσι, πῶς ἔχουσι συμμετρίας καὶ κατὰ τίνας ἀριθμούς, καὶ διὰ τί συναρμόζουσι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπισκοπεῖται:	" εἴποιμ' ἂν ὥσπερ οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραφόμενοι, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ ἡ ἀριθμητικὴ ἡ λογιστικὴ ἔχει_περὶ τὸ αὐτὸ γάρ ἐστιν, τό τε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν_διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι καὶ πρὸς αὑτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πῶς ἔχει πλήθους ἐπισκοπεῖ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ἡ λογιστική.	12/41 - 12/48

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
506/e/1 - 506/e/2	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	40	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
505/b/11 - 505/b/12	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	38	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
475/e/2 - 475/e/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	33	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
451/c/8 - 451/c/9	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	29	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
493/c/7 - 493/d/3	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	25	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
451/b/7 - 451/c/5	PLATO Phil. [0059]	Gorgias, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	25	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
94	δάκτυλος μέν που αὐτῶν φαίνεται ὁμοίως ἕκα στος, καὶ ταύτῃ γε οὐδὲν διαφέρει, ἐάν τε ἐν μέσῳ ὁρᾶται ἐάν τ᾽ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ, ἐάν τε λευκὸς ἐάν τε μέλας, ἐάν τε παχὺς ἐάν τε λεπτός, καὶ πᾶν ὅ τι τοιοῦτον:	Ἆρ᾽ οὖν μᾶλλόν τι αὐτῶν ἐστι τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου σιτίον, ἢ ὁμοίως τοῦτό γε, σιτία, ἐστὸν ἀμφότερα καὶ ταύτῃ γε οὐδὲν διαφέρει τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, κατὰ τὸ σιτίον εἶναι, ἀλλὰ ᾗ τὸ μὲν αὐτῶν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακόν	6/76 - 6/80
95	πρῶτα μὲν οὖν τὰ τῶν σκοπῶν καὶ τὰ περὶ τῆς ὅλης ἐπιστήμης τῆς μαθηματικῆς, εἶτα περὶ ἀρχῶν τῶν τε κοινῶν καὶ τῶν ἰδίων, ἐπὶ τούτοις περὶ τῶν ὑποκειμένων τοῖς μαθήμασιν ἐποιησάμεθα λόγον, εἶτα περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν χρήσεως καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπιστητῶν καὶ περί τε τῶν καθ᾽ αὑτὰ κριτηρίων καὶ περὶ τῆς ὡρισμένης αὐτῶν οὐσίας ποσαχῶς αὕτη θεωρεῖται, τί τε τὸ ἔργον τῆς μαθηματικῆς θεωρίας καὶ τίνες αἱ δυνάμεις αὐτῆς καὶ τίνα τὰ στοιχεῖα, τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια, καὶ πῶς ταῦτα πάντα ἐπικοινωνεῖ πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ πόσα ταῖς τέχναις συμβάλλεται, καὶ τίνα τάξιν ἔχει τῆς εἰς παιδείαν ἀγωγῆς, τίνες τε οἱ ἴδιοι τρόποι τῆς Πυθαγορικῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων, καὶ τίς ἡ διαίρεσις κατὰ τοὺς Πυθαγορείους τῆς ὅλης μαθηματικῆς ἐπιστήμης, καὶ τίς ἡ ὁριστικὴ μαθηματική, καὶ τίνα ἐξαίρετα κατὰ Πυθαγόραν τῆς θεωρίας ταύτης, τίς τε ἡ ἰδιάζουσα αὐτῆς κατ᾽ αὐτὸν μελέτη, καὶ ὅτι οὐκ εἰκῇ αὐτὰ οἱ Πυθαγόρειοι προήγαγον ἐπὶ πλεῖστον, τίς τε ἦν ἡ συνήθεια αὐτῶν τῆς ἐν τοῖς μαθήμασι διατριβῆς καὶ τίνες ἦσαν οἱ μαθηματικοὶ παρ᾽ αὐτοῖς, ἀντιλήψεις τε τῶν μαθημάτων καὶ ἀντιλογίαι πρὸς αὐτὰς καὶ ἀντιδιατάξεις, καὶ τί δεῖ ἀπαιτεῖν παρὰ τοῦ μαθηματικοῦ τὸν ὄντως πεπαιδευμένον, διάκρισίς τε τῶν ἐν αὐτῇ προβλημάτων καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἀποδείξεων, περὶ συλλογισμῶν τε καὶ διαιρέσεων καὶ ὁρισμῶν μαθηματικῶν, τίς τε ἡ κοινωνία φιλοσοφίᾳ πρὸς τὴν Πυθαγόρειον ἣν ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐχρῶντο οἱ Πυθαγόρειοι, τί τε τὸ κοινὸν καὶ ἴδιον τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ πόσας ἔχει διαιρέσεις καὶ πῶς τεταγμένας, ἐπὶ τέλει τε περὶ τοῦ ὀνόματος εἴρηται τῆς μαθηματικῆς καὶ τῶν τούτῳ συνεπομένων.	Τί δ᾽ οἴει, ὦ Σώκρατες, ἄλλο γε ἢ ἀδύνατοι ἦσαν καὶ οὐχ ἱκανοὶ ἐξικνεῖσθαι φρονήσει ἐπ᾽ ἀμφότερα, τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια	35/4 - 35/35

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
230/b/2 - 230/b/5	PLATO Phil. [0059]	Hipparchus [Sp.], ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901 (repr. 1967): St II.225a-232c. (Cod: 2,426: Dialog., Phil.)	27	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
281/c/9 - 281/d/2	PLATO Phil. [0059]	Hippias major [Dub.], ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903 (repr. 1968): St III.281a-304e. (Cod: 8,911: Dialog., Phil.)	9	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
96	Ὥστε οὐδ‘ εἰ φυσική τις ἔνεστιν ἐν ἡμῖν ἐπιβολὴ τοῦ μέλλοντος, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἡ δύναμις ἥδε ἐναργῶς ἐνεργοῦσα διαφαίνεται, οὐδὲν οὐδὲ αὕτη μακαριστὸν τῷ ὄντι κέκτηται:	Ταύτην ἔγωγε, ὦ Λάχης, τὴν τῶν δεινῶν καὶ θαρ ραλέων ἐπιστήμην καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.	10p/3/19 - 10p/3/23
97	καὶ δὴ καὶ τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ ἀκούειν καὶ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ παράπαν ζῆν μέγιστον μὲν κακὸν τὸν ξύμπαντα χρόνον ἀθάνατον ὄντα καὶ κεκτημένον πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πλὴν δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς ἁπάσης, ἔλαττον δέ, ἂν ὡς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον ἐπιζῴη.	καὶ δὴ καὶ τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ ἀκούειν καὶ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ παράπαν ζῆν μέγιστον μὲν κακὸν τὸν σύμπαντα χρόνον ἀθάνατον ὄντα καὶ κεκτημένον πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πλὴν δικαιοσύνης τε καὶ ἀρετῆς ἁπάσης, ἔλαττον δέ, ἂν ὡς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον ἐπιζῴη.	93/9 - 93/14
98	καὶ γὰρ ὀξὺ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαισθήτως ἔχειν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὅ τι δἂν ἐπιθυμῇ, καὶ τὸ δὴ τέλος ἁπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ πάντα ταῦτα κεκτημένον ἀθάνατον εἶναι γενόμενον ὅ τι τάχιστα.	καὶ γὰρ ὀξὺ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαισθήτως ἔχειν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὅτι ἂν ἐπιθυμῇ, καὶ τὸ δὴ τέλος ἁπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ πάντα ταῦτα κεκτημένον ἀθάνατον εἶναι γενόμενον ὅτι τάχιστα.	93/1 - 93/6
99	λέγω γὰρ δὴ σαφῶς τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα ἀγαθὰ τοῖς ἀδίκοις εἶναι, τοῖς δὲ δικαίοις κακά, τὰ δὲ ἀγαθὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὄντως ἀγαθά, τοῖς δὲ κακοῖς κακά.	ἐγὼ μὲν γὰρ λέγω σαφῶς τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα ἀγαθὰ τοῖς ἀδίκοις εἶναι, τοῖς δὲ δικαίοις κακά, τὰ δ‘ ἀγαθὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὄντως ἀγαθά, τοῖς δὲ κακοῖς κακά:	93/14 - 93/17
100	καὶ <οὔτ‘ ἂν μνη σαίμην>, φησὶν ὁ ποιητής, εἴπερ ὀρθῶς λέγει, <οὔτ‘ ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθοίμην>, ὃς μὴ πάντα τὰ λεγόμενα καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῷτο, <καὶ δηίων> τοιοῦτος ὢν <ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἱστάμενος>, ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολμῷ <ὁρῶν φόνον αἱματόεντα μήτε νικῷ θέων Θρηίκιον Βορέην>, μηδὲ ἄλλο αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτό ποτε.	καὶ “<Οὔτ‘ ἂν μνησαίμην>,” φησὶν ὑμῖν ὁ ποιητής, εἴπερ ὀρθῶς λέγει, “οὔτ‘ ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην,” ὃς μὴ πάντα τὰ λεγόμενα καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῷτο, καὶ δὴ “καὶ <δηΐων>” τοιοῦτος ὢν “ὀρέγοιτο <ἐγγύθεν ἱστάμενος>,” ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολμῷ “ὁρῶν φόνον αἱματόεντα” μήτε νικῷ θέων “Θρηίκιον Βορέην,” μήτε ἄλλο αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτό ποτε.	92/17 - 92/24
101	ἐὰν δ‘ ἄρα πλουτῇ Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον, ᾖ δὲ ἄδικος, ἄθλιός τέ ἐστι καὶ ἀνιαρῶς ζῇ:	ἐὰν δὲ ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον, ᾖ δὲ ἄδικος, ἄθλιός τ‘ ἐστὶ καὶ ἀνιαρῶς ζῇ.	92/15 - 92/17
102	ὁ δὲ ἐμὸς λόγος ταδὶ λέγει, ὡς ταῦτά ἐστι ξύμπαντα δικαίοις μὲν καὶ ὁσίοις ἀνδράσιν ἄριστα κτήματα, ἀδίκοις δὲ κάκιστα ξύμπαντα, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς ὑγείας.	ὑμεῖς δὲ καὶ ἐγώ που τάδε λέγομεν, ὡς ταῦτά ἐστι σύμπαντα δικαίοις μὲν καὶ ὁσίοις ἀνδράσιν ἄριστα κτήματα, ἀδίκοις δὲ κάκιστα σύμπαντα, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς ὑγιείας:	93/6 - 93/9

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
194/e/11 - 195/a/1	PLATO Phil. [0059]	Laches, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903 (repr. 1968): St II.178a-201c. (Cod: 8,021: Dialog., Phil.)	22	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
661/b/7 - 661/c/5	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	93	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
661/a/7 - 661/b/4	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	92	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
661/c/8 - 661/d/3	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	92	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
660/e/6 - 661/a/4	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	89	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
660/e/5 - 660/e/6	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	82	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
661/b/4 - 661/b/7	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	70	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
103	τὸν γὰρ αὐτὸν ἥδιστόν τε καὶ ἄριστον ὑπὸ θεῶν βίον λέγεσθαι φάσκοντες ἀληθέστατα ἐροῦμεν.	τὸν αὐτὸν ἥδιστόν τε καὶ ἄριστον ὑπὸ θεῶν βίον λέγεσθαι φάσκοντες, ἀληθέστατα ἐροῦμεν ἅμα, καὶ μᾶλλον πείσομεν οὓς δεῖ πείθειν ἢ ἐὰν ἄλλως πως φθεγγώμεθα λέγοντες.	93/19 - 93/21
104	διατεταμένως γὰρ δὴ δεῖ ταύτην ἔχειν τὴν δόξαν, ὡς ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ σώφρων ὢν καὶ δίκαιος εὐδαίμων ἐστὶ καὶ μακάριος, ἐάν τε μέγας καὶ ἰσχυρός, ἐάν τε μικρὸς καὶ ἀσθενής, καὶ ἐὰν πλουτῇ καὶ μή.	τοὺς ποιητὰς ἀναγκάζετε λέγειν ὡς ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ σώφρων ὢν καὶ δίκαιος εὐδαίμων ἐστὶ καὶ μακάριος, ἐάντε μέγας καὶ ἰσχυρὸς ἐάντε μικρὸς καὶ ἀσθενὴς ᾖ, καὶ ἐὰν πλουτῇ καὶ μή:	92/11 - 92/15
105	ὡς τῶν ἡμετέρων κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον οἰκειότατόν τέ ἐστι, τὰ δ‘ ἡμέτερα διττὰ πάντα ἐστὶ πᾶσι, τὰ μὲν κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω καὶ χείρω δοῦλα.	τὰ μὲν οὖν κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω καὶ χείρω δοῦλα:	29/15 - 29/19
106	’ μυρία δὲ ἄλλα ἀγαθὰ λέγεται:	λέγεται γὰρ ὡς ἄριστον μὲν ὑγιαίνειν, δεύτερον δὲ κάλλος, τρίτον δὲ πλοῦτος, μυρία δὲ ἄλλα ἀγαθὰ λέγεται:	92/27 - 93/1
107	μία τοίνυν ἔσται τιμὴ τῆς ψυχῆς ἡ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ζωὴ καὶ κατὰ νοῦν τελειότης τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς οὖσιν ἀρίστοις παραδείγμασι καὶ τὸ τοῖς ἀμείνοσιν ἕπεσθαι τὰ χείρονα, ὅσα γενέσθαι βελτίω δύναται, καὶ τὸ φεύγειν μὲν τὸ κακόν, ἰχνεῦσαι δὲ καὶ ἑλεῖν τὸ πάντων ἄριστον, καὶ ἑλόντα αὖ κοινῇ ξυνοικεῖν τὸν ἐπίλοιπον βίον.	Ψυχῆς οὖν ἀνθρώπῳ κτῆμα οὐκ ἔστιν εὐφυέστερον εἰς τὸ φυγεῖν μὲν τὸ κακόν, ἰχνεῦσαι δὲ καὶ ἑλεῖν τὸ πάντων ἄριστον, καὶ ἑλόντα αὖ κοινῇ συνοικεῖν τὸν ἐπίλοιπον βίον:	30/2 - 30/9
108	ὡς τῶν ἡμετέρων κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον οἰκειότατόν τέ ἐστι, τὰ δ‘ ἡμέτερα διττὰ πάντα ἐστὶ πᾶσι, τὰ μὲν κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω καὶ χείρω δοῦλα.	πάντων γὰρ τῶν αὑτοῦ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον, οἰκειότατον ὄν.	29/15 - 29/19
109	οὐδὲν γὰρ οὕτως ἄτοπον εἶναι, ἐφ‘ ὃ τὴν ψυχὴν οὐχ ὁρμᾶν τῶν τοιούτων παίδων τε καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.	πρῶτον δὴ περὶ τὴν τῶν χορῶν παιδιὰν παίδων τε καὶ ἀνδρῶν καὶ θηλειῶν κορῶν ἐν ὀρχήσεσι καὶ τῇ τάξει τῇ ἁπάσῃ γιγνομένῃ μουσικῇ τοὺς ἄρχοντας αἱρεῖσθαί που χρεών:	31/206/11 - 31/207/1
110	πολὺ γὰρ βέλτιον ἀγνοεῖν προσ ομολογῆσαι τὴν ἀτοπίαν τῆς δυνάμεως πῶς τὰ ἄδικα διαπράττεται, ἢ συγχωρῆσαι περὶ θεῶν ἀδύνατόν τι ψεῦδος, περὶ οὗ πάντες Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι τἀναντία ἀληθῶς διαδοξάζουσιν.	καὶ ὅτι πάντες Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι νομίζουσιν εἶναι θεούς.	4p/6/13 - 4p/6/17

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
664/b/7 - 664/c/2	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	67	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
660/e/2 - 660/e/5	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	63	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
726/a/4 - 726/a/5	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	53	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
661/a/5 - 661/a/7	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	53	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
728/c/9 - 728/d/2	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	44	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
726/a/2 - 726/a/3	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	32	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
764/e/3 - 764/e/6	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	28	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
886/a/4 - 886/a/5	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	26	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
111	οὕτω τὰ ἐν τῇ φύσει ἄγνωστα γνωστὰ ποιεῖ καὶ τὰ μὴ γιγνώσκοντα γιγνώσκοντα, ἡμῖν τε δι‘ αὐτῶν ἐντίθησι φρόνησιν, καὶ δι‘ ὅλων τῶν ὄντων ἐν τῷ κόσμῳ κινεῖ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν τε ὄντων καὶ γεγονότων καὶ ἐσομένων.	εἰ δ‘ ἔστι τοῦτο οὕτως ἔχον, ἆρα ἔτι ποθοῦμεν μὴ ἱκανῶς δεδεῖχθαι ψυχὴν ταὐτὸν ὂν καὶ τὴν πρώτην γένεσιν καὶ κίνησιν τῶν τε ὄντων καὶ γεγονότων καὶ ἐσομένων καὶ πάντων αὖ τῶν ἐναντίων τούτοις, ἐπειδή γε ἀνεφάνη μεταβολῆς τε καὶ κινήσεως ἁπάσης αἰτία ἅπασιν	3p/17/65 - 3p/17/69
112	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἱρετώτατον οὐ δι‘ ἕτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι.	ἑξηκοντούτης δὲ ἐνεχθεὶς δέκα μόνον ἀρχέτω ἔτη, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὅπως ἄν τις πλέον ὑπερβὰς ἑβδομήκοντα ζῇ, μηκέτι ἐν τούτοις τοῖς ἄρχουσι τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν ὡς ἄρξων διανοηθήτω.	45/15 - 45/18
113	τιμᾷ δὲ αὐτὴν οὐχ ὁ χείρονα ἐκ βελτίονος ἀπεργαζόμενος, οὐδ‘ ὁ κακῶν καὶ μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτήν, οὐδ‘ ὁ φεύγων τοὺς ἐπαινουμένους πόνους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας καὶ λύπας (ἄτιμον γὰρ αὐτὴν ἀπεργάζεται ὁ τοιοῦτος), οὐδ‘ ὁ φεύγων τὸν θάνατον (τὴν γὰρ λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν καθ‘ ἑαυτὴν ζωὴν δυσχεραίνοιτο ἂν ὁ τοιοῦτος), οὐδ‘ ὁ πρὸ ἀρετῆς προτιμῶν κάλλος ἢ χρήματα (τῶν γὰρ χειρόνων οὕτω τὴν κρείττονα ψυχὴν καταδεεστέραν ἀποφαίνει).	οὐδέ γε ὁπόταν αὖ τἀναντία τοὺς ἐπαινουμένους πόνους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας καὶ λύπας μὴ διαπονῇ καρτερῶν ἀλλὰ ὑπείκῃ, τότε οὐ τιμᾷ ὑπείκων:	29/21 - 30/2
114	Οὐκοῦν σωματικαῖς ἀνάγκαις συμβαίνει τινὰ περὶ τὰ μέρη κακὰ καὶ ὀλέθρια, ὡς μὲν πρὸς τὰ ὅλα καὶ τὴν ἁρμονίαν τοῦ παντὸς ὄντα σωτήρια καὶ ἀγαθά, τοῖς δὲ μέρεσιν ἀναγκαίαν τινὰ φθορὰν ἐπάγοντα, ἢ τῷ μὴ δύνασθαι φέρειν τὰς τῶν ὅλων ἐνεργείας, ἢ ἄλλῃ τινὶ συμμίξει καὶ κράσει τῆς ἀφ‘ ἑαυτῶν ἀσθενείας, ἢ τὸ τρίτον ἀσυμμετρίᾳ τῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα.	ἵν‘ οὖν ἡ ψυχὴ τοῦ παιδὸς μὴ ἐναντία χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι ἐθίζηται τῷ νόμῳ καὶ τοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου πεπεισμένοις, ἀλλὰ συνέπηται χαίρουσά τε καὶ λυπουμένη τοῖς αὐτοῖς τούτοις οἷσπερ ὁ γέρων, τούτων ἕνεκα, ἃς ᾠδὰς καλοῦμεν, ὄντως μὲν ἐπῳδαὶ ταῖς ψυχαῖς αὗται νῦν γεγονέναι, πρὸς τὴν τοιαύτην ἣν λέγομεν συμφωνίαν ἐσπουδασμέναι, διὰ δὲ τὸ σπουδὴν μὴ δύνασθαι φέρειν τὰς τῶν νέων ψυχάς, παιδιαί τε καὶ ᾠδαὶ καλεῖσθαι καὶ πράττεσθαι, καθάπερ τοῖς κάμνουσίν τε καὶ ἀσθενῶς ἴσχουσιν τὰ σώματα ἐν ἡδέσι τισὶν σιτίοις καὶ πώμασι τὴν χρηστὴν πειρῶνται τροφὴν προσφέρειν οἷς μέλει τούτων, τὴν δὲ τῶν πονηρῶν ἐν ἀηδέσιν, ἵνα τὴν μὲν ἀσπάζωνται, τὴν δὲ μισεῖν ὀρθῶς ἐθίζωνται.	4p/8/11 - 4p/8/18

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
896/a/5 - 896/b/1	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	24	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
755/a/6 - 755/b/2	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	23	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
727/c/4 - 727/c/6	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	22	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
659/d/4 - 660/a/3	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	22	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
115	Μεμιγμέναι ὑποθῆκαι προτροπαῖς κοινῇ διήκουσαι ἐπὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μέρη πάντα τὰ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ τὰ τέλη τοῦ βίου, ὧν στοχάζεται ἡ ἀρετή.	Τί δ᾽ εἰ γιγνώσκοιμεν ὅτι τὸ γεγραμμένον ἢ τὸ πεπλασμένον ἐστὶν ἄνθρωπος, καὶ τὰ μέρη πάντα τὰ ἑαυτοῦ καὶ χρώματα ἅμα καὶ σχήματα ἀπείληφεν ὑπὸ τῆς τέχνης	6/1 - 6/3
116	ἔτι μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔν τε Μεταποντίῳ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν Ταυρομενίῳ τῆς Σικελίας συγγεγονέναι καὶ διειλέχθαι κοινῇ τοῖς ἑκατέρωθι ἑταίροις αὐτὸν διαβεβαιοῦνται σχεδὸν ἅπαντες, σταδίων ἐν μεσαιχμίῳ παμπόλλων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπαρχόντων, οὐδ᾽ ἡμέραις ἀνυσίμων πάνυ πολλαῖς.	τὸ δ᾽ αἰσχρὸν λέγω οὐχ ὡς οὐ νικῶντές γε οἱ τότε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καλὰς νενικήκασι μάχας:	28/134/13 - 28/135/1
117	οὐ τοίνυν αὕτη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγή, ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, μείζω πρὸς ἐλάττω, ὥσπερ νομίσματα, ἀλλ᾽ ᾖ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάττεσθαι, φρόνησις, καὶ τούτου μὲν πάντα καὶ μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ᾖ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδην ἀληθὴς ἀρετὴ μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγινομένων καὶ ἀπογιγνομένων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων:	ὧν ἕνεκα μὲν μάλιστα, ὅμως δὲ καὶ σύμπασαν τὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀσθένειαν εὐλαβούμενος, ἐρῶ τὸν τῶν ἱεροσύλων πέρι νόμον καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων ὅσα δυσίατα καὶ ἀνίατα.	66/21 - 67/2
118	οὐδὲν γὰρ οὕτως ἄτοπον εἶναι, ἐφ᾽ ὃ τὴν ψυχὴν οὐχ ὁρμᾶν τῶν τοιούτων παίδων τε καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.	νομο φύλαξι δὲ πολλά τε ἄλλα ἀνάγκη πράττειν καὶ πολλῶν ἐπιμελεῖσθαι, τούτων δ᾽ οὐχ ἥκιστα, ὅπως ἂν παίδων τε καὶ ἀνδρῶν καὶ πάσης ἡλικίας ἐπιμελούμενοι ζῶσι, καὶ δὴ καὶ πρὸς τὸ τέλος ἁπάντων νομοφύλαξ εἷς γέ τις ἐπιστατῇ, ὃν ἂν οἱ τοῦ τετελευτηκότος ἐπίσκοπον οἰκεῖοι παραλάβωσιν, ᾧ καλόν τ᾽ ἔστω καλῶς καὶ μετρίως τὰ περὶ τὸν τετελευτηκότα γιγνόμενα καὶ μὴ καλῶς αἰσχρόν.	31/206/11 - 31/207/1
119	ἔτι μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔν τε Μεταποντίῳ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν Ταυρομενίῳ τῆς Σικελίας συγγεγονέναι καὶ διειλέχθαι κοινῇ τοῖς ἑκατέρωθι ἑταίροις αὐτὸν διαβεβαιοῦνται σχεδὸν ἅπαντες, σταδίων ἐν μεσαιχμίῳ παμπόλλων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπαρχόντων, οὐδ᾽ ἡμέραις ἀνυσίμων πάνυ πολλαῖς.	ἔστιν δὴ τοῦ νοῦν ἔχοντος πολιτικοῦ βούλησις, φαμέν, οὐχ ἥνπερ ἂν οἱ πολλοὶ φαῖεν, δεῖν βούλεσθαι τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην ὡς μεγίστην τε εἶναι τὴν πόλιν ᾗ νοῶν εὖ νομοθετοῖ, καὶ ὅτι μάλιστα πλουσίαν, κεκτημένην δ᾽ αὖ χρύσεια καὶ ἀργύρεια, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἄρχουσαν ὅτι πλείστων:	28/134/13 - 28/135/1

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
668/e/7 - 669/a/1	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	19	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
692/d/1 - 692/d/3	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	15	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
853/d/10 - 854/a/3	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	15	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
959/d/6 - 959/e/5	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	14	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
742/d/2 - 742/d/7	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	13	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
120	ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἡ τοῦ ὡς ἀληθῶς φιλοσόφου ψυχὴ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ λυπῶν καθόσον δύναται, λογιζομένη ὅτι, ἐπειδάν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ λυπηθῇ ἢ φοβηθῇ ἢ ἐπιθυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ‘ αὐτῶν ὡς ἄν τις οἰηθείη, οἷον ἢ νοσήσας ἤ τι ἀναλώσας διὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ‘ ὃ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό, ὅτι δὴ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἡγεῖσθαι, περὶ ὃ ἂν πάσχῃ μάλιστα τοῦτο, τοῦτο ἐναργέστατόν τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον:	τὰ δὲ περὶ τὰ ἑκούσια καὶ κατ‘ ἀδικίαν πᾶσαν γιγνόμενα τούτων πέρι καὶ ἐπιβουλῆς δι‘ ἥττας ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ φθόνων, ταῦτα μετ‘ ἐκεῖνα ἡμῖν λεκτέον.	68/26 - 69/10
121	πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται.	πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται.	91/5 - 91/6
122	εἶναι μὲν γὰρ τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής:	εἶναι μὲν γὰρ τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής:	91/17 - 91/19
123	χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ, καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἄνανδρον, ἀπορίᾳ ἰδίων αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν.	χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ, καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἄνανδρον, ἀπορίᾳ ἰδίων αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν.	91/19 - 91/21
124	οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετὰ ἀνανδρίας (ἄλλῳ γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ), οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχὺς δειλῷ καὶ κακῷ ξυνοικοῦντα πρέποντα φαίνεται ἀλλ‘ ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν:	οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετ‘ ἀνανδρίας_ ἄλλῳ γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ καὶ οὐχ ἑαυτῷ_οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχὺς δειλῷ καὶ κακῷ συνοικοῦντα πρέποντα φαίνεται ἀλλ‘ ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν:	90/25 - 91/4
125	ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις αἰωρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκεύασται ζῆν, οὗτός ἐστιν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος, οὗτος γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ:	ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις αἰωρεῖται ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκεύασται ζῆν, οὗτός ἐστιν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος:	91/25 - 92/6

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
869/e/5 - 869/e/8	PLATO Phil. [0059]	Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	10	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
246/e/7 - 247/a/2	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
247/b/4 - 247/b/5	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
247/b/5 - 247/b/7	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
246/e/2 - 246/e/7	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	91	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
247/e/6 - 248/a/4	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	91	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
126	πάλαι γὰρ δὴ τὸ <Μηδὲν ἄγαν> λεγόμενον καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι:	πάλαι γὰρ δὴ τὸ Μηδὲν ἄγαν λεγό μενον καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι:	91/24 - 91/25
127	οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται διὰ τὸ αὑτῷ πεποιθέναι.	οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπού μενος ἄγαν φανήσεται διὰ τὸ αὑτῷ πεποιθέναι.	92/7 - 92/8
128	ὧν ἕνεκα πρῶτον καὶ ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν πειρᾶσθαι δεῖ ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβαλεῖταί τις τοὺς πρόσθεν προγόνους εὐκλείᾳ:	ὧν ἕνεκα καὶ πρῶτον καὶ ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν πειρᾶσθε ἔχειν ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβαλεῖσθε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς πρόσθεν εὐκλείᾳ:	91/6 - 91/9
129	χρὴ οὖν πάντα ἄνδρα, ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκῇ, μετ‘ ἀρετῆς ἀσκεῖν, εἰδότα ὅτι τούτου λειπόμενα ἅπαντα καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά.	χρὴ οὖν μεμνημένους τῶν ἡμετέρων λόγων, ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκῆτε, ἀσκεῖν μετ‘ ἀρετῆς, εἰδότας ὅτι τούτου λειπόμενα πάντα καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά.	90/22 - 90/25
130	μάλιστα δ‘ ἂν νικήσειέ τις ἐν τούτοις, εἰ παρασκευάσαιτο τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρήσασθαι μηδὲ ἀναλῶσαι αὐτὴν μάτην, καλῶς εἰδὼς ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι οὐκ ἔστιν αἴσχιον ἢ παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι‘ ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων.	μάλιστα δ‘ ἂν νικῴμεθα καὶ ὑμεῖς νικῴητε, εἰ παρασκευάσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι μηδ‘ ἀναλώσοντες αὐτήν, γνόντες ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τὶ εἶναι οὐκ ἔστιν αἴσχιον οὐδὲν ἢ παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι‘ ἑαυτὸν ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων.	91/12 - 91/17
131	τοιούτους δὲ ἡμεῖς ἀξιοῦμεν καὶ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι, οὔτε ἀγανακτοῦντας οὔτε φοβουμένους ἄγαν, εἰ δεῖ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι ἢ ἄλλο τι πάσχειν τῶν ἀνθρωπίνων.	τοιούτους δὲ ἡμεῖς γε ἀξιοῦμεν καὶ τοὺς ἡμετέρους εἶναι καὶ βουλόμεθα καὶ φαμέν, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς νῦν παρέχομεν τοιούτους, οὐκ ἀγανακτοῦντας οὐδὲ φοβουμένους ἄγαν εἰ δεῖ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι.	92/8 - 92/11
132	καὶ ἕπεται δὲ αὐτὴν τὸ καλῶς αἱρεῖσθαι μᾶλλον τελευτᾶν, οἷς ἐστιν ἐξουσία ζῆν μὴ καλῶς, πρὶν παῖδάς τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ὀνείδη καταστῆσαι, καὶ πρὶν τοὺς πατέρας τε καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχῦναι:	ἡμῖν δὲ ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς αἱρούμεθα μᾶλλον τελευτᾶν, πρὶν ὑμᾶς τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ὀνείδη καταστῆσαι καὶ πρὶν τοὺς ἡμετέρους πατέρας καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχῦναι, ἡγούμενοι τῷ τοὺς αὑτοῦ αἰσχύναντι ἀβίωτον εἶναι, καὶ τῷ τοιούτῳ οὔτε τινὰ ἀνθρώπων οὔτε θεῶν φίλον εἶναι οὔτ‘ ἐπὶ γῆς οὔθ‘ ὑπὸ γῆς τελευτήσαντι.	90/16 - 90/19

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
247/e/5 - 247/e/6	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
248/a/6 - 248/a/7	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
247/a/2 - 247/a/4	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	81	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
246/d/8 - 246/e/2	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	77	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
247/a/6 - 247/b/4	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	65	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
248/a/7 - 248/b/4	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	64	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
246/d/2 - 246/d/7	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	57	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
133	ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις αἰωρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκεύασται ζῆν, οὗτός ἐστιν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος, οὗτος γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ:	οὗτος γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ:	91/25 - 92/6
134	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἱρετώτατον οὐ δι‘ ἕτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι.	καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ἓν τῶν ἄλλων οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον ἂν εἴη, οὐδὲ τἆλλα τοῦ ἑνός:	45/15 - 45/18
135	Ἀεὶ οὖν ἐπιστρεφομένων τῶν δευτέρων ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ τῶν ἀνωτέρων ὡς παραδειγμάτων ἐξηγουμένων τῶν ὑποδεεστέρων, ἀπὸ τῶν κρειττόνων τοῖς χείροσιν ἥ τε οὐσία καὶ τὸ εἶδος παραγίγνεται, ἐν αὐτοῖς τε τοῖς βελτίοσι πρώτως παράγεται τὰ ὕστερα, ὥστε ἀπ‘ αὐτῶν ἐφήκει καὶ ἡ τάξις καὶ τὸ μέτρον τοῖς χείροσι καὶ αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἕκαστα, ἀλλ‘ οὐχὶ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ προέχοντα αὐτῶν ἐπιρρεῖ τὰ ἰδιώματα.	εἰ τὸ <ἔστι> τοῦ ἑνὸς ὄντος λέγεται καὶ τὸ <ἓν> τοῦ ὄντος ἑνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἥ τε οὐσία καὶ τὸ ἕν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου οὗ ὑπεθέμεθα, τοῦ ἑνὸς ὄντος, ἆρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ἓν ὂν εἶναι αὐτό, τούτου δὲ γίγνεσθαι μόρια τό τε ἓν καὶ τὸ εἶναι	1p/8/51 - 1p/8/59
136	πᾶσαι γάρ που τούτων φαυλότεραί εἰσιν.	πᾶσαι γάρ που τούτων φαυλότεραί εἰσιν.	62/16 - 62/17
137	μυρίας μὲν γὰρ ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν:	μυρίας μὲν γὰρ ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν:	63/26 - 64/1
138	καὶ γὰρ πολέμους καὶ στάσεις καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ τὸ σῶμα καὶ αἱ τούτου ἐπιθυμίαι.	καὶ γὰρ πολέμους καὶ στάσεις καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ τὸ σῶμα καὶ αἱ τούτου ἐπιθυμίαι.	64/6 - 64/8
139	καὶ ἐκ τούτου ἀσχολίαν ἄγομεν φιλοσοφίας πέρι διὰ πάντα ταῦτα.	καὶ ἐκ τούτου ἀσχολίαν ἄγομεν φιλοσοφίας πέρι διὰ πάντα ταῦτα.	64/11 - 64/12

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
248/a/5 - 248/a/6	PLATO Phil. [0059]	Menexenus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	35	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
154/a/1 - 154/a/2	PLATO Phil. [0059]	Parmenides, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	34	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
142/d/1 - 142/d/5	PLATO Phil. [0059]	Parmenides, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	12	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
65/b/6 - 65/b/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
66/b/7 - 66/c/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
66/c/5 - 66/c/7	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
66/d/2 - 66/d/3	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
140	μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ.	μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ.	65/6 - 65/6
141	φοβούμενοι γὰρ ἑτέρων ἡδονῶν στερηθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκείνων, ἄλλων ἀπέχονται ὑπ‘ ἄλλων κρατούμενοι.	φοβούμενοι γὰρ ἑτέρων ἡδονῶν στερηθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκείνων, ἄλλων ἀπέχονται ὑπ‘ ἄλλων κρατούμενοι.	66/14 - 66/16
142	οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας δεδιότες, ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ οἱ φιλότιμοι, ἔπειτα ἀπέχονται αὐτῶν.	οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας δεδιότες, ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ φιλότιμοι, ἔπειτα ἀπέχονται αὐτῶν.	67/25 - 67/27
143	οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἔχουσα εἰς Ἅιδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς, ἃ δὴ καὶ λέγεται μέγιστα ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκεῖσε πορείας.	οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἔχουσα εἰς Ἅιδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς, ἃ δὴ καὶ μέγιστα λέγεται ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκεῖσε πορείας.	70/26 - 71/1
144	καλὸν γὰρ τὸ ἆθλον καὶ ἡ ἐλπὶς μεγάλη.	καλὸν γὰρ τὸ ἆθλον καὶ ἡ ἐλπὶς μεγάλη.	71/7 - 71/8
145	καὶ τούτων δὴ ἕνεκα θαρρεῖν χρὴ περὶ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα, ὅστις ἐν τῷ βίῳ τὰς μὲν ἄλλας ἡδονὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα καὶ τοὺς κόσμους εἴασε χαίρειν, ὡς ἀλλοτρίους τε ὄντας καὶ πλέον θάτερον ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι, τὰς δὲ περὶ τὸ μανθάνειν ἐσπούδασέ τε καὶ κοσμήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἀλλοτρίῳ ἀλλὰ τῷ ἑαυτῆς κόσμῳ, σωφροσύνῃ τε καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνδρείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, οὕτω περιμένει τὴν εἰς Ἅιδου πορείαν, ὡς πορευσόμενος ὅταν ἡ εἱμαρμένη καλῇ.	ἀλλὰ τούτων δὴ ἕνεκα θαρρεῖν χρὴ περὶ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα ὅστις ἐν τῷ βίῳ τὰς μὲν ἄλλας ἡδονὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα καὶ τοὺς κόσμους εἴασε χαίρειν, ὡς ἀλλοτρίους τε ὄντας, καὶ πλέον θάτερον ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι, τὰς δὲ περὶ τὸ μανθάνειν ἐσπούδασέ τε καὶ κοσμήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἀλλοτρίῳ ἀλλὰ τῷ αὑτῆς κόσμῳ, σωφροσύνῃ τε καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνδρείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, οὕτω περιμένει τὴν εἰς Ἅιδου πορείαν [ὡς πορευσόμενος ὅταν ἡ εἱμαρμένη καλῇ].	71/8 - 71/17
146	ἐκ γὰρ τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρειν ἀναγκάζεται, οἶμαι, ὁμότροπός τε καὶ ὁμότροφος γίγνεσθαι καὶ οἵα μηδέποτε εἰς Ἅιδου καθαρῶς ἀφικέσθαι, ἀλλ‘ ἀεὶ ἀναπλέα τοῦ σώματος ἐξιέναι, ὥστε ταχὺ πάλιν πίπτειν εἰς ἄλλο σῶμα καὶ ὥσπερ σπειρομένη [μὴ] ἐμφύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων ἄμοιρος εἶναι τῆς τοῦ θείου τε καὶ καθαροῦ καὶ μονοειδοῦς συνουσίας.	ἐκ γὰρ τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρειν ἀναγκάζεται οἶμαι ὁμότροπός τε καὶ ὁμότροφος γίγνεσθαι καὶ οἵα μηδέποτε εἰς Ἅιδου καθαρῶς ἀφικέσθαι, ἀλλὰ ἀεὶ τοῦ σώματος ἀναπλέα ἐξιέναι, ὥστε ταχὺ πάλιν πίπτειν εἰς ἄλλο σῶμα καὶ ὥσπερ σπειρομένη ἐμφύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων ἄμοιρος εἶναι τῆς τοῦ θείου τε καὶ καθαροῦ καὶ μονοειδοῦς συνουσίας.	69/15 - 69/22

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
67/b/2 - 67/b/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/e/5 - 68/e/7	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
82/c/6 - 82/c/8	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
107/d/2 - 107/d/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
114/c/8 - 114/c/8	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
114/d/8 - 115/a/3	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	98	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
83/d/7 - 83/e/3	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	97	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
147	καὶ ἐν ᾧ ἂν ζῶμεν, οὕτως ὡς ἔοικεν ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, ἐὰν ὅ τι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν, ὅ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη, μηδὲ ἀναπιμπλώμεθα τῆς τούτου φύσεως ἀλλὰ καθαρεύωμεν ἀπ‘ αὐτοῦ, ἕως ἂν ὁ θεὸς αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμᾶς.	καὶ ἐν ᾧ ἂν ζῶμεν, οὕτως, ὡς ἔοικεν, ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, ἐὰν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη, μηδὲ ἀναπιμπλώμεθα τῆς τούτου φύσεως, ἀλλὰ καθαρεύωμεν ἀπ‘ αὐτοῦ, ἕως ἂν ὁ θεὸς αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμᾶς:	64/26 - 65/2
148	εἰ μὲν γὰρ ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντὸς ἀπαλλαγή, ἕρμαιον ἂν ἦν τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι τοῦ τε σώματος ἅμα ἀπηλλάχθαι καὶ τῆς αὐτῶν κακίας μετὰ τῆς ψυχῆς:	εἰ μὲν γὰρ ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντὸς ἀπαλλαγή, ἕρμαιον ἂν ἦν τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι τοῦ τε σώματος ἅμ‘ ἀπηλλάχθαι καὶ τῆς αὐτῶν κακίας μετὰ τῆς ψυχῆς:	70/20 - 70/23
149	νῦν δὲ ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὖσα, οὐδεμία ἂν εἴη αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν οὐδὲ σωτηρία πλὴν τοῦ ὡς βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι.	νῦν δ‘ ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὖσα, οὐδεμία ἂν εἴη αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν οὐδὲ σωτηρία πλὴν τοῦ ὡς βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι.	70/23 - 70/26
150	καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοι εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι ὅτι ὃς ἂν ἀμύητος ἢ ἀτέλεστος εἰς Ἅιδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφικόμενος μετὰ θεῶν οἰκήσει.	καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοί τινες εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι ὅτι ὃς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἅιδου ἀφίκηται ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφικόμενος μετὰ θεῶν οἰκήσει.	67/8 - 67/13
151	καίτοι εἰ αὗται τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς εἰσι μηδὲ σαφεῖς, σχολῇ αἵ γε ἄλλαι:	καίτοι εἰ αὗται τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς εἰσιν μηδὲ σαφεῖς, σχολῇ αἵ γε ἄλλαι:	62/14 - 62/16
152	ἐρώτων δὲ καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ φόβων καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς, ὥστε τὸ λεγόμενον ὡς ἀληθῶς τῷ ὄντι ὑπ‘ αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίγνεται οὐδέποτε οὐδέν.	ἐρώτων δὲ καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ φόβων καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ φλυαρίας ἐμπίμπλησιν ἡμᾶς πολλῆς, ὥστε τὸ λεγόμενον ὡς ἀληθῶς τῷ ὄντι ὑπ‘ αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίγνεται οὐδέποτε οὐδέν.	64/2 - 64/6
153	τοιγάρτοι τούτοις μὲν ἅπασιν ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματι πλάττοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ πορεύονται αὐτοῖς, ὡς οὐκ εἰδόσιν ὅπῃ ἔρχονται, αὐτοὶ δὲ ἡγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν καὶ τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρμῷ ταύτῃ τρέπονται ἐκείνῃ ἑπόμενοι, ᾗ ἐκείνη ὑφηγεῖται.	τοιγάρτοι τούτοις μὲν ἅπασιν, ὦ Κέβης, ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς ἀλλὰ μὴ σώματι πλάττοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες, οὐ κατὰ ταὐτὰ πορεύονται αὐτοῖς ὡς οὐκ εἰδόσιν ὅπῃ ἔρχονται, αὐτοὶ δὲ ἡγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν καὶ τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρμῷ ταύτῃ δὴ τρέπονται ἐκείνῃ ἑπόμενοι, ᾗ ἐκείνη ὑφηγεῖται.	67/27 - 68/5
154	οὐκ οὖν καὶ ἐνταῦθα ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχὴ μάλιστα ἀτιμάζει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ‘ αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν γίγνεσθαι.	Οὐκοῦν καὶ ἐνταῦθα ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχὴ μάλιστα ἀτιμάζει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ‘ αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν γίγνεσθαι	62/26 - 62/29

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
67/a/2 - 67/a/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	96	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
107/c/5 - 107/c/8	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	96	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
107/c/8 - 107/d/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	96	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
69/c/3 - 69/c/7	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	95	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
65/b/4 - 65/b/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	94	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
66/c/2 - 66/c/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	94	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
82/d/1 - 82/d/7	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	94	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
65/c/11 - 65/d/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	93	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
155	τότε γὰρ αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν ἔσται ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ σώματος, πρότερον δὲ οὔ.	τότε γὰρ αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν ἡ ψυχὴ ἔσται χωρὶς τοῦ σώματος, πρότερον δ‘ οὔ.	64/25 - 64/26
156	εἶναι δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον αἰσθητόν τε καὶ ὁρατόν, ὃ δὲ αὐτὴ ὁρᾷ νοητόν τε καὶ ἀειδές.	εἶναι δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον αἰσθητόν τε καὶ ὁρατόν, ὃ δὲ αὐτὴ ὁρᾷ νοητόν τε καὶ ἀιδές.	68/24 - 68/26
157	λύειν δέ γε αὐτήν, ὥς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μάλιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.	Λύειν δέ γε αὐτήν, ὥς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μάλιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστιν τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος:	65/15 - 65/18
158	καί τοι φαμέν γε ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ‘ ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη σωφροσύνην:	καίτοι φαμέν γε ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ‘ ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη σωφροσύνην:	66/11 - 66/14
159	καὶ τότε, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἔσται οὗ ἐπιθυμοῦμέν τε καί φαμεν ἐρασταὶ εἶναι, φρόνησις, ἐπειδὰν τελευτήσωμεν, ὡς ὁ λόγος σημαίνει, ζῶσι δὲ οὔ.	καὶ τότε, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἔσται οὗ ἐπιθυμοῦμέν τε καί φαμεν ἐρασταὶ εἶναι, φρονήσεως, ἐπειδὰν τελευτήσωμεν, ὡς ὁ λόγος σημαίνει, ζῶσιν δὲ οὔ.	64/19 - 64/22
160	τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δέει ἀνδρεῖοί εἰσι πάντες πλὴν οἱ φιλόσοφοι.	Τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δέει ἀνδρεῖοί εἰσι πάντες πλὴν οἱ φιλόσοφοι:	66/7 - 66/9
161	κινδυνεύου σιν ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶς ἁπτόμενοι φιλοσοφίας λεληθέναι τοὺς ἄλλους, ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποθνῄσκειν τε καὶ τεθνάναι.	Κινδυνεύουσι γὰρ ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶς ἁπτόμενοι φιλοσοφίας λεληθέναι τοὺς ἄλλους ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι.	61/7 - 61/10
162	καὶ δοκεῖ γέ που διὰ τοῦτο τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις, ᾧ μηδὲν ἡδὺ τῶν τοιούτων μηδὲ μετέχει αὐτῶν, οὐκ ἄξιον εἶναι ζῆν, ἀλλ‘ ἐγγύς τι τείνειν τοῦ τεθνάναι ὁ μηδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν αἳ διὰ τοῦ σώματός εἰσι.	Καὶ δοκεῖ γέ που, ὦ Σιμμία, τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ᾧ μηδὲν ἡδὺ τῶν τοιούτων μηδὲ μετέχει αὐτῶν οὐκ ἄξιον εἶναι ζῆν, ἀλλ‘ ἐγγύς τι τείνειν τοῦ τεθνάναι ὁ μηδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν αἳ διὰ τοῦ σώματός εἰσιν.	62/5 - 62/9
163	λογίζεται δέ γέ που τότε κάλλιστα, ὅταν αὐτὴν τούτων μηδὲν παραλυπῇ, μήτε ἀκοὴ μήτε ὄψις μήτε ἀλγηδὼν μηδέ τις ἡδονή, ἀλλ‘ ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν γίγνηται ἐῶσα χαίρειν τὸ σῶμα, καὶ καθόσον δύνηται μὴ κοινωνοῦσα αὐτῷ μηδὲ ἁπτομένη ὀρέγηται τοῦ ὄντος.	Λογίζεται δέ γέ που τότε κάλλιστα, ὅταν αὐτὴν τούτων μηδὲν παραλυπῇ, μήτε ἀκοὴ μήτε ὄψις μήτε ἀλγηδὼν μηδέ τις ἡδονή, ἀλλ‘ ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν γίγνηται ἐῶσα χαίρειν τὸ σῶμα, καὶ καθ‘ ὅσον δύναται μὴ κοινωνοῦσα αὐτῷ μηδ‘ ἁπτομένη ὀρέγηται τοῦ ὄντος.	62/21 - 62/26

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
66/e/6 - 67/a/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	93	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
83/b/3 - 83/b/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	93	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/d/7 - 67/d/10	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	92	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/e/3 - 68/e/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	92	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
66/e/2 - 66/e/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	91	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/d/11 - 68/d/12	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	91	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
64/a/4 - 64/a/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
65/a/4 - 65/a/7	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
65/c/5 - 65/c/9	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
164	οὐκοῦν ἐκεῖνος ἂν τοῦτο ποιήσειεν καθαρώτατα, ὅστις ὅ τι μάλιστα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ ἴοι ἐφ‘ ἕκαστον, μήτε τὴν ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι μήτε ἄλλην αἴσθησιν ἐφέλκων μηδεμίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ, ἀλλ‘ αὐτῇ καθ‘ αὑτὴν εἰλικρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος αὐτὸ καθ‘ αὑτὸ εἰλικρινὲς ἕκαστον ἐπιχειροίη θηρεύειν τῶν ὄντων, ἀπαλλαγεὶς ὅ τι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὤτων καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ξύμπαντος τοῦ σώματος, ὡς ταράττοντος καὶ οὐκ ἐῶντος τὴν ψυχὴν κτήσασθαι ἀλήθειάν τε καὶ φρόνησιν, ὅταν κοινωνῇ.	Ἆρ‘ οὖν ἐκεῖνος ἂν τοῦτο ποιήσειεν καθαρώτατα ὅστις ὅτι μάλιστα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ ἴοι ἐφ‘ ἕκαστον, μήτε τιν‘ ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι μήτε [τινὰ] ἄλλην αἴσθησιν ἐφέλκων μηδεμίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ, ἀλλ‘ αὐτῇ καθ‘ αὑτὴν εἰλικρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος αὐτὸ καθ‘ αὑτὸ εἰλικρινὲς ἕκαστον ἐπιχειροῖ θηρεύειν τῶν ὄντων, ἀπαλλαγεὶς ὅτι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὤτων καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν σύμπαντος τοῦ σώματος, ὡς ταράττοντος καὶ οὐκ ἐῶντος τὴν ψυχὴν κτήσασθαι ἀλήθειάν τε καὶ φρόνησιν ὅταν κοινωνῇ	63/8 - 63/18
165	γιγνώσκουσι γὰρ οἱ φιλομαθεῖς ὅτι παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ προσκεκολλημένην, ἀναγκαζομένην δὲ ὥσπερ δι‘ ἐργμοῦ διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτὴν δι‘ αὑτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην, καὶ τοῦ ἐργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι‘ ἐπιθυμίας ἐστίν, ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ εἴη τῷ δεδέσθαι, _ὅπερ οὖν λέγω, γιγνώσκουσιν οἱ φιλομαθεῖς ὅτι οὕτω παραλαβοῦσα ἡ φιλοσοφία ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἠρέμα παραμυθεῖται καὶ λύειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεικνυμένη ὅτι ἀπάτης <μὲν> μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις, ἀπάτης δὲ ἡ διὰ τῶν ὤτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, πείθουσα δὲ ἐκ τούτων μὲν ἀναχωρεῖν ὅσον μὴ ἀνάγκη αὐτοῖς χρῆσθαι, αὐτὴν δὲ εἰς αὑτὴν ξυλλέγεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι παρακελευομένη, πιστεύειν δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ἀλλ‘ ἢ αὐτὴν αὑτῇ, ὅ τι ἂν νοήσῃ αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν αὐτὸ καθ‘ αὑτὸ τῶν ὄντων, ὅ τι δ‘ ἂν δι‘ ἄλλων σκοπῇ ἐν ἄλλοις ὂν ἄλλο, μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀληθές:	γιγνώσκουσι γάρ, ἦ δ‘ ὅς, οἱ φιλομαθεῖς ὅτι παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ προσκεκολλημένην, ἀναγκαζομένην δὲ ὥσπερ διὰ εἱργμοῦ διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτὴν δι‘ αὑτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην, καὶ τοῦ εἱργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι‘ ἐπιθυμίας ἐστίν, ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος συλλήπτωρ εἴη τοῦ δεδέσθαι, _ὅπερ οὖν λέγω, γιγνώσκουσιν οἱ φιλομαθεῖς ὅτι οὕτω παραλαβοῦσα ἡ φιλοσοφία ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἠρέμα παραμυθεῖται καὶ λύειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεικνυμένη ὅτι ἀπάτης μὲν μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις, ἀπάτης δὲ ἡ διὰ τῶν ὤτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, πείθουσα δὲ ἐκ τούτων μὲν ἀναχωρεῖν, ὅσον μὴ ἀνάγκη αὐτοῖς χρῆσθαι, αὐτὴν δὲ εἰς αὑτὴν συλλέγεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι παρακελευομένη, πιστεύειν δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ἀλλ‘ ἢ αὐτὴν αὑτῇ, ὅτι ἂν νοήσῃ αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν αὐτὸ καθ‘ αὑτὸ τῶν ὄντων:	68/5 - 68/24
166	Ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε διανοηθῆναι ἄξιον, ὅτι εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπιμελείας δὴ δεῖται οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου μόνου τούτου ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ‘ ὑπὲρ τοῦ παντός, καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὴ καὶ δόξειεν ἂν δεινὸς εἶναι, εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει.	Ἀλλὰ τόδε γ‘, ἔφη, ὦ ἄνδρες, δίκαιον διανοηθῆναι, ὅτι, εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπιμελείας δὴ δεῖται οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ‘ ὑπὲρ τοῦ παντός, καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὴ καὶ δόξειεν ἂν δεινὸς εἶναι, εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει.	70/16 - 70/20

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
65/e/6 - 66/a/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
82/d/9 - 83/b/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
107/c/1 - 107/c/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	89	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
167	διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι γίνονται, τὰ δὲ χρήματα ἀναγκαζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα, δουλεύοντες τῇ τούτου θεραπείᾳ:	διὰ γὰρ τὴν τῶν χρη μάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι γίγνονται, τὰ δὲ χρήματα ἀναγκαζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα, δουλεύοντες τῇ τούτου θεραπείᾳ:	64/8 - 64/11
168	οὐ τοίνυν αὕτη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγή, ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, μείζω πρὸς ἐλάττω, ὥσπερ νομίσματα, ἀλλ‘ ᾖ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάττεσθαι, φρόνησις, καὶ τούτου μὲν πάντα καὶ μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ᾖ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδην ἀληθὴς ἀρετὴ μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγινομένων καὶ ἀπογιγνομένων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων:	Ὦ μακάριε Σιμμία, μὴ γὰρ οὐχ αὕτη ᾖ ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγή, ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, [καὶ] μείζω πρὸς ἐλάττω ὥσπερ νομίσματα, ἀλλ‘ ᾖ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάττεσθαι, φρόνησις, [καὶ τούτου μὲν πάντα] καὶ μετὰ τούτου [ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα] τῷ ὄντι ᾖ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδην ἀληθὴς ἀρετή, μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγιγνομένων καὶ ἀπογιγνομένων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων:	66/21 - 67/2
169	τούτων τοίνυν ἕνεκα οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοί εἰσι καὶ ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκά φασιν.	Τούτων τοίνυν ἕνεκα, ὦ Κέβης, οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοί εἰσι καὶ ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκά φασιν:	69/22 - 69/24
170	ὅλως δοκεῖ ἡ τοῦ τοιούτου πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, ἀλλὰ καθόσον δύναται ἀφεστάναι αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν τετράφθαι.	Οὐκοῦν ὅλως δοκεῖ σοι, ἔφη, ἡ τοῦ τοιούτου πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, ἀλλὰ καθ‘ ὅσον δύναται ἀφεστάναι αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν τετράφθαι	61/26 - 62/2
171	καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν δῆλός ἐστιν ὁ φιλό σοφος ἀπολύων ὅτι μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος κοινωνίας διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.	Ἆρ‘ οὖν πρῶτον μὲν ἐν τοῖς τοιούτοις δῆλός ἐστιν ὁ φιλόσοφος ἀπολύων ὅτι μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος κοινωνίας διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων	62/2 - 62/4
172	κάθαρσις δὲ τοῦτο ξυμβαίνει, ὅπερ πάλαι ἐν τῷ λόγῳ λέγεται, τὸ χωρίζειν ὅ τι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν καὶ ἐθίσαι αὐτὴν καθ‘ αὑτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαί τε καὶ ἀθροίζεσθαι, καὶ οἰκεῖν κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ ἔπειτα μόνην καθ‘ αὑτήν, ἐκλυομένην ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος.	Κάθαρσις δὲ εἶναι ἆρα οὐ τοῦτο συμβαίνει, ὅπερ πάλαι ἐν τῷ λόγῳ λέγεται, τὸ χωρίζειν ὅτι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν καὶ ἐθίσαι αὐτὴν καθ‘ αὑτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαί τε καὶ ἀθροίζεσθαι, καὶ οἰκεῖν κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ ἔπειτα μόνην καθ‘ αὑτήν, ἐκλυομένην ὥσπερ [ἐκ] δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος	65/7 - 65/13
173	εἰ γὰρ ἐθέλεις ἐννοῆσαι τήν γε τῶν ἄλλων ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτοπος.	Εἰ γὰρ ἐθέλεις, ἦ δ‘ ὅς, ἐννοῆσαι τήν γε τῶν ἄλλων ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτοπος.	66/2 - 66/4

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
66/c/7 - 66/d/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
69/a/6 - 69/b/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
83/e/5 - 83/e/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
64/e/4 - 64/e/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	87	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
64/e/8 - 65/a/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/c/5 - 67/d/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/d/2 - 68/d/3	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
174	χωριζόμενα δὲ φρονή σεως καὶ ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων σκιαγραφία τίς ἐστιν ἡ τοιαύτη ἀρετὴ καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ ἀληθὲς ἔχει, τὸ δὲ ἀληθὲς τῷ ὄντι ἐστὶ κάθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ αὐτὴ ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ᾖ.	χωριζόμενα δὲ φρονήσεως [καὶ] ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων μὴ σκιαγραφία τις ᾖ ἡ τοιαύτη ἀρετὴ καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ᾽ ἀληθὲς ἔχῃ, τὸ δ᾽ ἀληθὲς τῷ ὄντι ᾖ κάθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία, καὶ αὐτὴ ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ᾖ.	67/2 - 67/8
175	ἀλλὰ τούτων ἕνεκα οἱ ὀρθῶς φιλόσοφοι ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἁπασῶν καὶ καρτεροῦσι καὶ οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς αὑτούς, οὐχὶ οἰκοφθορίαν τε καὶ πενίαν φοβούμενοι, ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοχρήματοι:	ἀλλὰ τούτων ἕνεκα, ὦ ἑταῖρε Σιμμία τε καὶ Κέβης, οἱ ὀρθῶς φιλόσοφοι ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἁπασῶν καὶ καρτεροῦσι καὶ οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς ἑαυτούς, οὔ τι οἰκοφθορίαν τε καὶ πενίαν φοβούμενοι, ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοχρήματοι:	67/21 - 67/25
176	Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προσήκει, καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι ἀλλ᾽ ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως, τούτοις μόνοις προσήκει, τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγωροῦσί τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν.	Οὐκοῦν καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι ἀλλ᾽ ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως, ἆρ᾽ οὐ τούτοις μόνοις προσήκει, τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγωροῦσίν τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν	65/22 - 66/2
177	ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἡ τοῦ ὡς ἀληθῶς φιλοσόφου ψυχὴ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ λυπῶν καθόσον δύναται, λογιζομένη ὅτι, ἐπειδάν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ λυπηθῇ ἢ φοβηθῇ ἢ ἐπιθυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ᾽ αὐτῶν ὡς ἄν τις οἰηθείη, οἷον ἢ νοσήσας ἤ τι ἀναλώσας διὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ᾽ ὃ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό, ὅτι δὴ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἡγεῖσθαι, περὶ ὃ ἂν πάσχῃ μάλιστα τοῦτο, τοῦτο ἐναργέστατόν τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον:	ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἡ τοῦ ὡς ἀληθῶς φιλοσόφου ψυχὴ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ λυπῶν [καὶ φόβων] καθ᾽ ὅσον δύναται, λογιζομένη ὅτι, ἐπειδάν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ φοβηθῇ [ἢ λυπηθῇ] ἢ ἐπιθυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ᾽ αὐτῶν ὧν ἄν τις οἰηθείη, οἷον ἢ νοσήσας ἤ τι ἀναλώσας διὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ᾽ ὃ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό.	68/26 - 69/10
178	θάνατος μὲν οὖν ἐστιν οὐκ ἄλλο τι ἢ ἡ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγή, καὶ ἔστι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀπαλλαγὲν αὐτὸ καθ᾽ αὑτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγεῖσαν αὐτὴν καθ᾽ αὑτὴν εἶναι.	καὶ εἶναι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀπαλλαγὲν αὐτὸ καθ᾽ αὑτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν [ἀπὸ] τοῦ σώματος ἀπαλλαγεῖσαν αὐτὴν καθ᾽ αὑτὴν εἶναι	61/13 - 61/18

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
69/b/5 - 69/c/3	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	85	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
82/c/2 - 82/c/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	85	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/c/8 - 68/c/12	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	84	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
83/b/5 - 83/c/3	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	84	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
64/c/5 - 64/c/8	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	83	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
179	ἀνάγκη δὴ οὖν ἐκ πάντων τούτων παρίστασθαι δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίοις φιλοσόφοις, ὥστε καὶ πρὸς ἀλλήλους τοιαῦτα ἄττα λέγειν, ὅτι κινδυνεύει τι ὥσπερ ἀτραπὸς ἐκφέρειν ἡμᾶς μετὰ τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει, ὅτι, ἕως ἂν τὸ σῶμα ἔχωμεν καὶ ξυμπεφυρμένη <ῇ> ἡμῶν ἡ ψυχὴ μετὰ τοιούτου κακοῦ, οὐ μήποτε κτησώμεθα ἱκανῶς οὗ ἐπιθυμοῦμεν:	Οὐκοῦν ἀνάγκη, ἔφη, ἐκ πάντων τούτων παρίστασθαι δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίως φιλοσόφοις, ὥστε καὶ πρὸς ἀλλήλους τοιαῦτα ἄττα λέγειν, ὅτι "Κινδυνεύει τοι ὥσπερ ἀτραπός τις ἐκφέρειν ἡμᾶς [μετὰ τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει], ὅτι, ἕως ἂν τὸ σῶμα ἔχωμεν καὶ συμπεφυρμένη ᾖ ἡμῶν ἡ ψυχὴ μετὰ τοιούτου κακοῦ, οὐ μή ποτε κτησώμεθα ἱκανῶς οὗ ἐπιθυμοῦμεν:	63/19 - 63/25
180	εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι, δυοῖν τὰ ἕτερα, ἢ οὐδαμοῦ ἔστι κτήσασθαι τὸ εἰδέναι ἢ τελευτήσασι:	εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι, δυοῖν θάτερον, ἢ οὐδαμοῦ ἔστιν κτήσασθαι τὸ εἰδέναι ἢ τελευτήσασιν:	64/22 - 64/24
181	ὧν δὴ ἕνεκα χρὴ πᾶν ποιεῖν, ὥστε ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν:	ἀλλὰ τούτων δὴ ἕνεκα χρὴ ὧν διεληλύ θαμεν, ὦ Σιμμία, πᾶν ποιεῖν ὥστε ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν:	71/6 - 71/7
182	εἰς γὰρ θεῶν γένος μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς καθαρῷ ἀπιόντι οὐ θέμις ἀφικνεῖσθαι ἄλλῳ ἢ τῷ φιλομαθεῖ.	Εἰς δέ γε θεῶν γένος μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς καθαρῷ ἀπιόντι οὐ θέμις ἀφικνεῖσθαι ἀλλ' ἢ τῷ φιλομαθεῖ.	67/18 - 67/20
183	οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος, ἐπεὶ ἑκάστη ἡδονὴ καὶ λύπη ὥσπερ ἧλον ἔχουσα προσηλοῖ αὐτὴν πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονᾷ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, δοξάζουσαν ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ.	Ὅτι ἑκάστη ἡδονὴ καὶ λύπη ὥσπερ ἧλον ἔχουσα προσηλοῖ αὐτὴν πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονᾷ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, δοξάζουσαν ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ.	69/11 - 69/15
184	καὶ οὕτω μὲν καθαροὶ ἀπαλλατ τόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὡς τὸ εἰκός, μετὰ τοιούτων ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι' ἡμῶν αὐτῶν πᾶν τὸ εἰλικρινές:	καὶ οὕτω μὲν καθαροὶ ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὡς τὸ εἰκὸς μετὰ τοιούτων τε ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι' ἡμῶν αὐτῶν πᾶν τὸ εἰλικρινές, τοῦτο δ' ἐστὶν ἴσως τὸ ἀληθές:	65/2 - 65/5
185	οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσι.	Οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων κακῶν ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσιν	66/6 - 66/7
186	καίτοι ἄλογόν γε δέει τινὰ καὶ δειλίᾳ ἀνδρεῖον εἶναι, τί δὲ οἱ κόσμιοι αὐτῶν	καίτοι ἄλογόν γε δέει τινὰ καὶ δειλίᾳ ἀνδρεῖον εἶναι.	66/9 - 66/10

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
66/b/1 - 66/b/7	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	83	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
66/e/4 - 66/e/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	83	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
114/c/6 - 114/c/8	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	82	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
82/b/10 - 82/c/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	80	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
83/d/4 - 83/d/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	79	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/a/6 - 67/b/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	78	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/d/8 - 68/d/9	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	78	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/d/12 - 68/d/13	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	78	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
187	λέληθε γὰρ τοὺς πολλοὺς ᾗ τε θανατῶσι καὶ ᾗ ἄξιοί εἰσι θανάτου καὶ οἵου θανάτου οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι.	λέληθεν γὰρ αὐτοὺς ᾗ τε θανατῶσι καὶ ᾗ ἄξιοί εἰσιν θανάτου καὶ οἵου θανάτου οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι.	61/11 - 61/13
188	τὸ δὲ ἔσχατον πάντων ὅτι, ἐάν τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ‘ αὐτοῦ καὶ τραπώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὖ πανταχοῦ παραπῖπτον θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν καὶ ἐκπλήττει, ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ‘ αὐτοῦ καθορᾶν τἀληθές, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῖν δέδεικται ὅτι, εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι, ἀπαλλακτέον αὐτοῦ καὶ αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα:	τὸ δ‘ ἔσχατον πάντων ὅτι, ἐάν τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ‘ αὐτοῦ καὶ τραπώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὖ πανταχοῦ παραπῖπτον θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν καὶ ἐκπλήττει, ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ‘ αὐτοῦ καθορᾶν τἀληθές.	64/12 - 64/19
189	οἶσθα γὰρ δήπου ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν.	Οἶσθα, ἦ δ‘ ὅς, ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν	66/4 - 66/6
190	τοῦτο δ‘ ὅμοιόν ἐστιν ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, τρόπον τινὰ δι‘ ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι.	τοῦτο δ‘ ὅμοιόν ἐστιν ᾧ νυνδὴ ἐλέγετο, τῷ τρόπον τινὰ δι‘ ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι.	66/19 - 66/21
191	ἀλλὰ γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα, ἑπομένη τῷ λογισμῷ καὶ ἀεὶ ἐν τούτῳ οὖσα, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη καὶ ὑπ‘ ἐκείνου τρεφομένη, ζῆν τε οἴεται οὕτω δεῖν ἕως ἂν ζῇ, καὶ ἐπειδὰν τελευτήσῃ εἰς τὸ ξυγγενὲς καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν.	ἀλλ‘ οὕτω λογίσαιτ‘ ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου, καὶ οὐκ ἂν οἰηθείη τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι αὐτὴν λύειν, λυούσης δὲ ἐκείνης, αὐτὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς καὶ λύπαις ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνήνυτον ἔργον πράττειν Πηνελόπης τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειριζομένης, ἀλλὰ γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα, ἑπομένη τῷ λογισμῷ καὶ ἀεὶ ἐν τούτῳ οὖσα, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη καὶ ὑπ‘ ἐκείνου τρεφομένη, ζῆν τε οἴεται οὕτω δεῖν ἕως ἂν ζῇ, καὶ ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς τὸ συγγενὲς καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν.	70/3 - 70/9
192	ἀλλ‘ ὅμως συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑφ‘ ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν.	καίτοι καλοῦσί γε ἀκο λασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι, ἀλλ‘ ὅμως συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑφ‘ ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν.	66/17 - 66/19
193	τοῦτο δὲ θάνατος ὀνο μάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.	Οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος	65/13 - 65/14

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
64/b/8 - 64/b/9	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	77	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
66/d/3 - 66/d/7	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	77	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/d/5 - 68/d/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	74	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
69/a/3 - 69/a/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	71	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
84/a/2 - 84/b/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	69	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/e/7 - 69/a/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	67	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/d/4 - 67/d/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	64	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
194	καὶ μὴν περί γε αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως κτῆσιν ἐμπόδιον τὸ σῶμα, ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ.	πό τερον ἐμπόδιον τὸ σῶμα ἢ οὔ, ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ	62/9 - 62/11
195	εἰσὶ γὰρ δή, φασὶν οἱ περὶ τὰς τελετάς, ‘ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δέ τε παῦροι’, οὗτοι δ‘ εἰσὶ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες.	εἰσὶν γὰρ δή, [ὥς] φασιν οἱ περὶ τὰς τελετάς, “ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δέ τε παῦροι:	67/13 - 67/16
196	ἀλλ‘ οὕτω λογίσαιτ‘ ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου, καὶ οὐκ ἂν οἰηθείη τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι ἑαυτὴν λύειν λυούσης δὲ ἐκείνης αὐτὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς καὶ λύπαις ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνήνυτον ἔργον πράττειν, Πενελόπης τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειριζομένης:	ἀλλ‘ οὕτω λογίσαιτ‘ ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου, καὶ οὐκ ἂν οἰηθείη τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι αὐτὴν λύειν, λυούσης δὲ ἐκείνης, αὐτὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς καὶ λύπαις ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνήνυτον ἔργον πράττειν Πηνελόπης τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειριζομένης, ἀλλὰ γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα, ἑπομένη τῷ λογισμῷ καὶ ἀεὶ ἐν τούτῳ οὖσα, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη καὶ ὑπ‘ ἐκείνου τρεφομένη, ζῆν τε οἴεται οὕτω δεῖν ἕως ἂν ζῇ, καὶ ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς τὸ συγγενὲς καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν.	69/24 - 70/3
197	ἀλλ‘ οὐδὲ τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας ἐντίμους ἡγήσεται ὁ τοιοῦτος, οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις καὶ ὑποδημάτων, καὶ τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα οὐ τιμᾷ, ἀτιμάζει δὲ καθόσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη μετέχειν αὐτῶν.	οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις καὶ ὑποδημάτων καὶ τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα πότερον τιμᾶν δοκεῖ σοι ἢ ἀτιμάζειν, καθ‘ ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη μετέχειν αὐτῶν	61/21 - 61/26
198	τὸ δὲ ἔσχατον πάντων ὅτι, ἐάν τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ‘ αὐτοῦ καὶ τραπώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὖ πανταχοῦ παραπῖπτον θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν καὶ ἐκπλήττει, ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ‘ αὐτοῦ καθορᾶν τἀληθές, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῖν δέδεικται ὅτι, εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι, ἀπαλλακτέον αὐτοῦ καὶ αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα:	ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῖν δέδεικται ὅτι, εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι, ἀπαλλακτέον αὐτοῦ καὶ αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα:	64/12 - 64/19
199	τούτου δὴ οὖν οὕτως ἔχοντος, εἰκότως δὴ οὐκ ἔστι φιλοσόφου ἀνδρὸς ἐσπουδακέναι περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἷον σίτων τε καὶ ποτῶν, οὐδὲ τὰς τῶν ἀφροδισίων:	φαίνεταί σοι φιλοσόφου ἀνδρὸς εἶναι ἐσπουδακέναι περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἷον σιτίων [τε] καὶ ποτῶν	61/18 - 61/21

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
65/a/9 - 65/b/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	63	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
69/c/8 - 69/d/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	63	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
84/a/2 - 84/b/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	63	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
64/d/9 - 64/e/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	61	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
66/d/7 - 66/e/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	61	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
64/d/2 - 64/d/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	60	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
200	τὸ γὰρ δίκαιον αὐτὸ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ πάντα οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τὸ ὅ ἐστιν, οὐδεπώποτέ τις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν, οὐδὲ ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήψατο αὐτῶν, ἀλλ‘ ὃς ἂν μάλιστα ἡμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσηται αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι περὶ οὗ σκοπεῖ, οὗτος ἂν ἐγγύτατα ἴοι τοῦ γνῶναι ἕκαστον.	ὃς ἂν μάλιστα ἡμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσηται αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι περὶ οὗ σκοπεῖ, οὗτος ἂν ἐγγύτατα ἴοι τοῦ γνῶναι ἕκαστον	63/2 - 63/8
201	καίτοι καλοῦσί γε ἀκολασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι:	καίτοι καλοῦσί γε ἀκο λασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι, ἀλλ‘ ὅμως συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑφ‘ ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν.	66/16 - 66/17
202	εἰσὶ γὰρ δή, φασὶν οἱ περὶ τὰς τελετάς, ‘ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δέ τε παῦροι’, οὗτοι δ‘ εἰσὶ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες.	” οὗτοι δ‘ εἰσὶν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες ὀρθῶς.	67/13 - 67/16
203	οὐκοῦν εἰ ἡ ψυχὴ τῆς ἀλη θείας ἀποτυγχάνει, ὅταν μετὰ τοῦ σώματος ἐπιχειρῇ τι σκοπεῖν (δῆλον γὰρ ὅτι τότε ἐξαπατᾶται ὑπ‘ αὐτοῦ), πάντως που ἐν τῷ λογίζεσθαι, εἴπερ που ἄλλοθι, κατάδηλον αὐτῇ γίγνεταί τι τῶν ὄντων.	ὅταν μὲν γὰρ μετὰ τοῦ σώματος ἐπιχειρῇ τι σκοπεῖν, δῆλον ὅτι τότε ἐξαπατᾶται ὑπ‘ αὐτοῦ.	62/17 - 62/21
204	τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ ποιηταὶ ἀεὶ ἡμῖν θρυλλοῦσιν, ὅτι οὔτε ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν.	ἆρα ἔχει ἀλήθειάν τινα ὄψις τε καὶ ἀκοὴ τοῖς ἀνθρώποις, ἢ τά γε τοιαῦτα καὶ οἱ ποιηταὶ ἡμῖν ἀεὶ θρυλοῦσιν, ὅτι οὔτ‘ ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν	62/13 - 62/14
205	οὐκ ἔχει ἀλήθειάν τινα ὄψις τε καὶ ἀκοὴ τοῖς ἀνθρώποις:	ἆρα ἔχει ἀλήθειάν τινα ὄψις τε καὶ ἀκοὴ τοῖς ἀνθρώποις, ἢ τά γε τοιαῦτα καὶ οἱ ποιηταὶ ἡμῖν ἀεὶ θρυλοῦσιν, ὅτι οὔτ‘ ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν	62/12 - 62/13
206	οὐκοῦν εἰ ἡ ψυχὴ τῆς ἀλη θείας ἀποτυγχάνει, ὅταν μετὰ τοῦ σώματος ἐπιχειρῇ τι σκοπεῖν (δῆλον γὰρ ὅτι τότε ἐξαπατᾶται ὑπ‘ αὐτοῦ), πάντως που ἐν τῷ λογίζεσθαι, εἴπερ που ἄλλοθι, κατάδηλον αὐτῇ γίγνεταί τι τῶν ὄντων.	Ἆρ‘ οὖν οὐκ ἐν τῷ λογίζεσθαι εἴπερ που ἄλλοθι κατάδηλον αὐτῇ γίγνεταί τι τῶν ὄντων	62/17 - 62/21
207	μελέτη γὰρ θανάτου καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἡ φιλοσοφία.	Οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος	119/21 - 119/23

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
65/e/2 - 65/e/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	59	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/e/7 - 69/a/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	59	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
69/d/1 - 69/d/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	58	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
65/b/9 - 65/b/11	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	57	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
65/b/1 - 65/b/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	55	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
65/b/1 - 65/b/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	50	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
65/c/2 - 65/c/3	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	49	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/d/4 - 67/d/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	48	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
208	ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἡ τοῦ ὡς ἀληθῶς φιλοσόφου ψυχὴ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ λυπῶν καθόσον δύναται, λογιζομένη ὅτι, ἐπειδάν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ λυπηθῇ ἢ φοβηθῇ ἢ ἐπιθυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ᾽ αὐτῶν ὡς ἄν τις οἰηθείη, οἷον ἢ νοσήσας ἤ τι ἀναλώσας διὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ᾽ ὃ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό, ὅτι δὴ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἡγεῖσθαι, περὶ ὃ ἂν πάσχῃ μάλιστα τοῦτο, τοῦτο ἐναργέστατόν τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον:	Ὅτι ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπί τῳ καὶ ἡγεῖσθαι περὶ ὃ ἂν μάλιστα τοῦτο πάσχῃ, τοῦτο ἐναργέστατόν τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον:	68/26 - 69/10
209	λύειν δέ γε αὐτήν, ὥς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μάλιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.	Οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος	65/15 - 65/18
210	οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος, ἐπεὶ ἑκάστη ἡδονὴ καὶ λύπη ὥσπερ ἧλον ἔχουσα προσηλοῖ αὐτὴν πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονᾷ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, δοξάζουσαν ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ.	Οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος	69/11 - 69/15
211	τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἴσως τὸ ἀληθές.	καὶ οὕτω μὲν καθαροὶ ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὡς τὸ εἰκὸς μετὰ τοιούτων τε ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι᾽ ἡμῶν αὐτῶν πᾶν τὸ εἰλικρινές, τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἴσως τὸ ἀληθές:	65/5 - 65/5
212	Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προσήκει, καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι ἀλλ᾽ ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως, τούτοις μόνοις προσήκει, τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγωροῦσί τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν.	Ἆρ᾽ οὖν, ἔφη, ὦ Σιμμία, οὐ καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προσήκει	65/22 - 66/2
213	τοῦτο δὲ θάνατος ὀνο μάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.	Λύειν δέ γε αὐτήν, ὥς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μάλιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστιν τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος:	65/13 - 65/14

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
83/c/5 - 83/c/8	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	44	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/d/4 - 67/d/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	43	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
83/d/1 - 83/d/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	42	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/a/6 - 67/b/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	36	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/c/5 - 68/c/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	35	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/d/7 - 67/d/10	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	32	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
214	τὸ γὰρ δίκαιον αὐτὸ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ πάντα οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τὸ ὅ ἐστιν, οὐδεπώποτέ τις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν, οὐδὲ ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήψατο αὐτῶν, ἀλλ‘ ὃς ἂν μάλιστα ἡμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσηται αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι περὶ οὗ σκοπεῖ, οὗτος ἂν ἐγγύτατα ἴοι τοῦ γνῶναι ἕκαστον.	Ἀλλ‘ ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήψω αὐτῶν	63/2 - 63/8
215	μελέτη γὰρ θανάτου καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἡ φιλοσοφία.	Λύειν δέ γε αὐτήν, ὥς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μάλιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστιν τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος:	119/21 - 119/23
216	τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν πάντων μάλιστα φιλοσοφητέον τοῖς βουλομένοις εὖ πράττειν.	ἐὰν μὲν καθαρὰ ἀπαλλάττηται, μηδὲν τοῦ σώματος συνεφέλκουσα, ἅτε οὐδὲν κοινωνοῦσα αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ ἑκοῦσα εἶναι, ἀλλὰ φεύγουσα αὐτὸ καὶ συνηθροισμένη αὐτὴ εἰς ἑαυτήν, ἅτε μελετῶσα ἀεὶ τοῦτο_ τὸ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ὀρθῶς φιλοσοφοῦσα καὶ τῷ ὄντι τεθνάναι μελετῶσα ῥᾳδίως:	34/1 - 34/4
217	ὥστε πάντες καθόσον αἰσθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἴονται τἆλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὔτ‘ ἂν μεθύων οὔτε παιδίον οὐδ‘ ἂν εἷς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον.	Οὐκοῦν, ἦ δ‘ ὅς, τὰ δέκα τῶν ὀκτὼ δυοῖν πλείω εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὑπερβάλλειν, φοβοῖο ἂν λέγειν, ἀλλὰ μὴ πλήθει καὶ διὰ τὸ πλῆθος	45/21 - 45/25
218	τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δεόντως φιλοσοφεῖν, ὥστ‘ ἐξ ἅπαντος τρόπου φιλοσοφητέον τοῖς βουλομένοις εὐδαιμονεῖν.	ἐὰν μὲν καθαρὰ ἀπαλλάττηται, μηδὲν τοῦ σώματος συνεφέλκουσα, ἅτε οὐδὲν κοινωνοῦσα αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ ἑκοῦσα εἶναι, ἀλλὰ φεύγουσα αὐτὸ καὶ συνηθροισμένη αὐτὴ εἰς ἑαυτήν, ἅτε μελετῶσα ἀεὶ τοῦτο_ τὸ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ὀρθῶς φιλοσοφοῦσα καὶ τῷ ὄντι τεθνάναι μελετῶσα ῥᾳδίως:	30/9 - 30/11

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
65/d/11 - 65/d/12	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	30	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
67/d/7 - 67/d/10	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	28	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
80/e/2 - 81/a/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	27	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
101/b/4 - 101/b/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	25	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
80/e/2 - 81/a/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	22	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
219	γιγνώσκουσι γὰρ οἱ φιλομαθεῖς ὅτι παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ προσκεκολλημένην, ἀναγκαζομένην δὲ ὥσπερ δι‘ ἑργμοῦ διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτὴν δι‘ αὑτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην, καὶ τοῦ ἑργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι‘ ἐπιθυμίας ἐστίν, ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ εἴη τῷ δεδέσθαι, _ὅπερ οὖν λέγω, γιγνώσκουσιν οἱ φιλομαθεῖς ὅτι οὕτω παραλαβοῦσα ἡ φιλοσοφία ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἠρέμα παραμυθεῖται καὶ λύειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεικνυμένη ὅτι ἀπάτης <μὲν> μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις, ἀπάτης δὲ ἡ διὰ τῶν ὤτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, πείθουσα δὲ ἐκ τούτων μὲν ἀναχωρεῖν ὅσον μὴ ἀνάγκη αὐτοῖς χρῆσθαι, αὐτὴν δὲ εἰς αὑτὴν ξυλλέγεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι παρακελευομένη, πιστεύειν δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ἀλλ‘ ἢ αὐτὴν αὑτῇ, ὅ τι ἂν νοήσῃ αὐτὴ καθ‘ αὑτὴν αὐτὸ καθ‘ αὑτὸ τῶν ὄντων, ὅ τι δ‘ ἂν δι‘ ἄλλων σκοπῇ ἐν ἄλλοις ὂν ἄλλο, μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀληθές:	ὅτι δ‘ ἂν δι‘ ἄλλων σκοπῇ ἐν ἄλλοις ὂν ἄλλο, μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀληθές:	68/5 - 68/24
220	Ὥστε οὐδ‘ εἰ φυσική τις ἔνεστιν ἐν ἡμῖν ἐπιβολὴ τοῦ μέλλοντος, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἡ δύναμις ἥδε ἐναργῶς ἐνεργοῦσα διαφαίνεται, οὐδὲν οὐδὲ αὕτη μακαριστὸν τῷ ὄντι κέκτηται:	ἐγὼ δὲ τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις σύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσιν, καὶ ἄν τις αὐτοὺς μὴ φυλάττηται, εὖ μάλα ἐξαπατῶσι, καὶ ἐν γεωμετρίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.	10p/3/19 - 10p/3/23
221	ὥστε πάντες καθόσον αἰσθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἴονται τἆλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὔτ‘ ἂν μεθύων οὔτε παιδίον οὐδ‘ ἂν εἷς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον.	αἰωρουμένων οὖν τῶν ὀστῶν ἐν ταῖς αὑτῶν συμβολαῖς χαλῶντα καὶ συντείνοντα τὰ νεῦρα κάμπτεσθαί που ποιεῖ οἷόν τ‘ εἶναι ἐμὲ νῦν τὰ μέλη, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν συγκαμφθεὶς ἐνθάδε κάθημαι:	45/21 - 45/25

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
83/b/2 - 83/b/3	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	22	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
92/d/2 - 92/d/5	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	22	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
98/d/2 - 98/d/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	20	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
222	οὐκοῦν ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς πρὸς ταῦτα βλέποντες καὶ τοὺς λόγους προσοίσουσι ταῖς ψυχαῖς, οὓς ἂν λέγωσι, καὶ τὰς πράξεις ἁπάσας, καὶ δῶρον ἐάν τι διδῶσι, δώσουσι, καὶ ἐάν τι ἀφαιρῶνται, ἀφαιρήσονται, πρὸς τοῦτο ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχοντες, ὅπως ἂν αὐτῶν δικαιοσύνη μὲν ἐν ταῖς ψυχαῖς γίγνηται, ἀδικία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ σωφροσύνη μὲν ἐγγίγνηται, ἀκολασία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ ἡ ἄλλη ἀρετὴ ἐγγίγνηται, κακία δὲ ἀπίῃ.	τοιγάρτοι τούτοις μὲν ἅπασιν, ὦ Κέβης, ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς ἀλλὰ μὴ σώματι πλάττοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες, οὐ κατὰ ταὐτὰ πορεύονται αὐτοῖς ὡς οὐκ εἰδόσιν ὅπῃ ἔρχονται, αὐτοὶ δὲ ἡγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν καὶ τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρμῷ ταύτῃ δὴ τρέπονται ἐκείνῃ ἑπόμενοι, ᾗ ἐκείνη ὑφηγεῖται.	87/3 - 87/11
223	οὐ μὴν ἀλλ‘ εἴ ποτε συμβαίη αὐτοῖς ἢ ὀργὴ ἢ λύπη ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἐκποδὼν ἀπηλλάττοντο, καὶ καθ‘ ἑαυτὸν ἕκαστος γενόμενος ἐπειρᾶτο καταπέττειν τε καὶ ἰατρεύειν τὸ πάθος ἀνδρικῶς.	Ἑνὶ μὲν λόγῳ, ἔφη ὁ Κέβης, καλλίστῳ, ὅτι ἐρωτώμενοι οἱ ἄνθρωποι, ἐάν τις καλῶς ἐρωτᾷ, αὐτοὶ λέγουσιν πάντα ᾗ ἔχει_καίτοι εἰ μὴ ἐτύγχανεν αὐτοῖς ἐπιστήμη ἐνοῦσα καὶ ὀρθὸς λόγος, οὐκ ἂν οἷοί τ‘ ἦσαν τοῦτο ποιῆσαι_ἔπειτα ἐάν τις ἐπὶ τὰ διαγράμματα ἄγῃ ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἐνταῦθα σαφέστατα κατηγορεῖ ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.	32/225/1 - 32/225/4
224	οὐ γάρ φασι θεμιτὸν εἶναι χραίνειν τὴν θέαν τοῦ θείου καταδουλούμενον τῷ τοῦ χρησίμου ἀνθρώποις ἀναγκαίῳ, οὐδ‘ ὅλως τὸν νοῦν ἀσπαστέον διὰ τὰς χρείας *** εἰκὼς πρὸς ταύτας (μόνος δὴ πασῶν τῶν ἄλλων ἃς ἔχομεν ἐπιτυχὴς δυνάμεων), ἔμπαλιν δὲ καὶ τὰς πράξεις καὶ πάντα τὰ ἄλλα πρὸς νοῦν καὶ τὸν θεὸν συντακτέον, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ τῶν κατὰ μέρος καθηκόντων τὸ εὐλόγιστον ἀναμετρητέον.	οὐ γάρ φασι θεμιτὸν εἶναι.	35/24 – 36/4
225	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ πάντα περι είληφεν ἐν ἑαυτῇ τελέως καὶ ἀνενδεῶς, οὐδέν τε ἐκτὸς ἑαυτῆς ἀφίησιν (αὐτή τε γάρ ἐστι τελεία καὶ οὐχ οἷόν τε τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἀπολείπεσθαί τι τῶν ὄντων), μία τε οὕτως ἔσται ἡ οὐσία τῆς αὐτῆς ἀρχῆς δι‘ ὅλων διηκούσης.	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅπερ ἄρτι ἔλεγον, οὐ πολλὴ ἂν ἀλογία εἴη εἰ φοβοῖτο τὸν θάνατον ὁ τοιοῦτος	10/24 - 10/29

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
82/d/1 - 82/d/7	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	20	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
73/a/7 - 73/b/2	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	18	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
61/c/10 - 61/c/10	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	18	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
68/b/5 - 68/b/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	18	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
226	ὅθεν καὶ τὸν Ὅμηρον τῇ αὐτῇ προσηγορίᾳ τὸν βασιλέα τῶν θεῶν αὔξειν, ὀνομάζοντα πατέρα τῶν θεῶν καὶ τῶν θνητῶν, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων μυθοποιῶν παραδεδωκέναι τοὺς βασιλεύοντας τῶν θεῶν τὴν μεριζομένην φιλοστοργίαν παρὰ τῶν τέκνων πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν συζυγίαν τῶν γονέων καθ‘ αὑτοὺς περιποιήσασθαι πεφιλοτετιμημένους, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἅμα τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὑπόθεσιν λαβόντας, τὸν μὲν τὴν Ἀθηνᾶν, τὴν δὲ τὸν Ἥφαιστον ἐναντίαν γεννῆσαι φύσιν ἔχοντας τῆς ἰδίας ἕνεκα τοῦ καὶ τῆς πλεῖον ἀφεστώσης φιλίας μετασχεῖν.	Οὐκοῦν, ἦ δ‘ ὅς, τὰ δέκα τῶν ὀκτὼ δυοῖν πλείω εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὑπερβάλλειν, φοβοῖο ἂν λέγειν, ἀλλὰ μὴ πλήθει καὶ διὰ τὸ πλῆθος	8/39/1 - 8/39/11
227	ὅθεν καὶ τὸν Ὅμηρον τῇ αὐτῇ προσηγορίᾳ τὸν βασιλέα τῶν θεῶν αὔξειν, ὀνομάζοντα πατέρα τῶν θεῶν καὶ τῶν θνητῶν, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων μυθοποιῶν παραδεδωκέναι τοὺς βασιλεύοντας τῶν θεῶν τὴν μεριζομένην φιλοστοργίαν παρὰ τῶν τέκνων πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν συζυγίαν τῶν γονέων καθ‘ αὑτοὺς περιποιήσασθαι πεφιλοτετιμημένους, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἅμα τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὑπόθεσιν λαβόντας, τὸν μὲν τὴν Ἀθηνᾶν, τὴν δὲ τὸν Ἥφαιστον ἐναντίαν γεννῆσαι φύσιν ἔχοντας τῆς ἰδίας ἕνεκα τοῦ καὶ τῆς πλεῖον ἀφεστώσης φιλίας μετασχεῖν.	αἰωρουμένων οὖν τῶν ὀστῶν ἐν ταῖς αὑτῶν συμβολαῖς χαλῶντα καὶ συντείνοντα τὰ νεῦρα κάμπτεσθαί που ποιεῖ οἷόν τ‘ εἶναι ἐμὲ νῦν τὰ μέλη, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν συγκαμφθεὶς ἐνθάδε κάθημαι:	8/39/1 - 8/39/11
228	εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ πάντα περι είληφεν ἐν ἑαυτῇ τελέως καὶ ἀνενδεῶς, οὐδέν τε ἐκτὸς ἑαυτῆς ἀφίησιν (αὐτή τε γάρ ἐστι τελεία καὶ οὐχ οἷόν τε τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἀπολείπεσθαί τι τῶν ὄντων), μία τε οὕτως ἔσται ἡ οὐσία τῆς αὐτῆς ἀρχῆς δι‘ ὅλων διηκούσης.	εἰ γάρ τις καὶ πλέον ἔτι τῷ λέγοντι ἢ ἃ σὺ λέγεις συγχωρήσειεν, δοὺς αὐτῷ μὴ μόνον ἐν τῷ πρὶν καὶ γενέσθαι ἡμᾶς χρόνῳ εἶναι ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἀλλὰ μηδὲν κωλύειν καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν ἐνίων ἔτι εἶναι καὶ ἔσεσθαι καὶ πολλάκις γενήσεσθαι καὶ ἀποθανεῖσθαι αὖθις_οὕτω γὰρ αὐτὸ φύσει ἰσχυρὸν εἶναι, ὥστε πολλάκις γιγνομένην ψυχὴν ἀντέχειν _δοὺς δὲ ταῦτα ἐκεῖνο μηκέτι συγχωροῖ, μὴ οὐ πονεῖν αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσιν καὶ τελευτῶσάν γε ἔν τινι τῶν θανάτων παντάπασιν ἀπόλλυσθαι, τοῦτον δὲ τὸν θάνατον καὶ ταύτην τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος ἣ τῇ ψυχῇ φέρει ὄλεθρον μηδένα φαίη εἰδέναι_ἀδύνατον γὰρ εἶναι ὁτῳοῦν αἰσθέσθαι ἡμῶν_εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, οὐδενὶ προσήκει θάνατον θαρροῦντι μὴ οὐκ ἀνοήτως θαρρεῖν, ὃς ἂν μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι ὅτι ἔστι ψυχὴ παντάπασιν ἀθάνατόν τε καὶ ἀνώλεθρον:	10/24 - 10/29

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
101/b/4 - 101/b/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	15	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
98/d/2 - 98/d/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	14	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
88/a/1 - 88/b/6	PLATO Phil. [0059]	Phaedo, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	14	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
229	ταύταις δὴ οὖν ξυνεπόμενον ἕκαστον δεῖ τὰς περὶ τὴν γένεσιν ἐν τῇ κεφαλῇ διεφθαρμένας ἡμῶν περιόδους ἐξορθοῦν, διὰ τὸ καταμανθάνειν τὰς τοῦ παντὸς ἁρμονίας καὶ περιφοράς, τῷ κατανοουμένῳ δὲ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιῶσαι κατὰ τὴν ἀρχαίαν φύσιν, ὁμοιώσαντα δὲ τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου πρός τε τὸν παρόντα καὶ τὸν ἔπειτα χρόνον.	ἀλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων τῶν μεγίστων, ἃ δὴ παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθὲν ἔν τισι τῶν γενῶν ἡ μανία ἐγγενομένη καὶ προφητεύσασα, οἷς ἔδει ἀπαλλαγὴν ηὕρετο, καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας, ὅθεν δὴ καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα ἐξάντη ἐποίησε τὸν [εαυτῆς] ἔχοντα πρός τε τὸν παρόντα καὶ τὸν ἔπειτα χρόνον, λύσιν τῷ ὀρθῶς μανέντι τε καὶ κατασχομένῳ τῶν παρόντων κακῶν εὑρομένη.	31/12 - 31/19
230	εἰ δ᾽ ἄρα σοι τοῦτο ἔδοξε, μὴ ἀξιοῦν τὸ ψεῦδος λόγου.	εἰ δ᾽ ἄρα σοι τοῦτο παρέστηκεν, ὡς οὐχ οἷόν τε ἰσχυρὰν φιλίαν γενέσθαι ἐὰν μή τις ἐρῶν τυγχάνῃ, ἐνθυμεῖσθαι χρὴ ὅτι οὔτ᾽ ἂν τοὺς ὑεῖς περὶ πολλοῦ ἐποιούμεθα οὔτ᾽ ἂν τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας, οὔτ᾽ ἂν πιστοὺς φίλους ἐκεκτήμεθα, οἳ οὐκ ἐξ ἐπιθυμίας τοιαύτης γεγόνασιν ἀλλ᾽ ἐξ ἑτέρων ἐπιτηδευμάτων.	1p/8/62 - 1p/8/63
231	κατ᾽ ἔφεσιν γὰρ καὶ ἀπόμαξιν ἀφομοιοῦται τὰ ἀπὸ ἀέρος μέχρι γῆς τοῖς οὐρανίοις καὶ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἔχουσι, πειθόμενά πως καὶ ποδηγούμενα τῇ τοῦ ἀρχεγόνου καὶ πάντα ἕλκοντος ἐφ᾽ ἑαυτὸ κάλλους φύσει.	Ὡς ἢ περὶ ἐκεῖνα ἔσθ᾽ ἡμῖν τό τε βέβαιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλικρινές, περὶ τὰ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμεικτότατα ἔχοντα, ἢ [δεύτερος] ἐκείνων ὅτι μάλιστά ἐστι συγγενές:	67/11 - 67/14
232	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἱρετώτατον οὐ δι᾽ ἕτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι.	τούτου δὴ πέρι καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον διαμαχοίμην ἂν ὡς ἐν τῷ μεικτῷ τούτῳ βίῳ, ὅτι ποτ᾽ ἔστι τοῦτο ὃ λαβὼν ὁ βίος οὗτος γέγονεν αἱρετὸς ἅμα καὶ ἀγαθός, οὐχ ἡδονὴ ἀλλὰ νοῦς τούτῳ συγγενέστερον καὶ ὁμοιότερόν ἐστι, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον οὔτ᾽ ἂν τῶν πρωτείων οὐδ᾽ αὖ τῶν δευτερείων ἡδονῇ μετὸν ἀληθῶς ἄν ποτε λέγοιτο:	45/15 - 45/18
233	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἱρετώτατον οὐ δι᾽ ἕτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι.	καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἡ σοφία ἂν ἀνδρεία εἴη	45/15 - 45/18
234	ὅτι μὲν οὖν τὰς περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμας δυνατοὶ λαβεῖν ἐσμεν, ῥᾴδιον ἐπιδεῖξαι.	ἐφαίνοντο δὲ περὶ φύσεώς τε καὶ τῶν μετεώρων ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν τὸν Ἱππίαν, ὁ δ᾽ ἐν θρόνῳ καθήμενος ἑκάστοις αὐτῶν διέκρινεν καὶ διεξῄει τὰ ἐρωτώμενα.	37/26 - 38/3

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
244/d/5 - 245/a/1	PLATO Phil. [0059]	Phaedrus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	20	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
233/c/6 - 233/d/4	PLATO Phil. [0059]	Phaedrus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	18	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
59/c/2 - 59/c/5	PLATO Phil. [0059]	Philebus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	20	Theologoumena arithmeticae, ed. V. de Falco, [Iamblichi] theologoumena arithmeticae. Leipzig: Teubner, 1922
22/d/4 - 22/e/2	PLATO Phil. [0059]	Philebus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	19	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
350/c/4 - 350/c/5	PLATO Phil. [0059]	Protagoras, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	30	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
315/c/5 - 315/c/7	PLATO Phil. [0059]	Protagoras, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	26	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
235	οἴκτων δὲ καὶ δακρύων καὶ πάντων τῶν τοιούτων εἴργεσθαι τοὺς ἄνδρας, οὔτε δὲ κέρδος οὔτε ἐπιθυμίαν οὔτε ὀργὴν οὔτε φιλοτιμίαν οὔτε ἄλλο οὐδὲν τῶν τοιούτων αἴτιον γίνεσθαι διαφορᾶς, ἀλλὰ πάντας τοὺς Πυθαγορείους οὕτως ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἂν πατὴρ σπουδαῖος πρὸς τέκνα σχοίη.	δῆλον ὅτι ᾧ πρῶτον μὲν ὑπάρχει ἰατρῷ εἶναι, ἔπειτα ἀγαθῷ ἰατρῷ_οὗτος γὰρ ἂν καὶ κακὸς γένοιτο_ἡμεῖς δὲ οἱ ἰατρικῆς ἰδιῶται οὐκ ἄν ποτε γενοίμεθα κακῶς πράξαντες οὔτε ἰατροὶ οὔτε τέκτονες οὔτε ἄλλο οὐδὲν τῶν τοιούτων:	31/198/3 - 31/198/8
236	οὐ μὴν ἀλλ‘ εἴ ποτε συμβαίη αὐτοῖς ἢ ὀργὴ ἢ λύπη ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἐκποδὼν ἀπηλλάττοντο, καὶ καθ‘ ἑαυτὸν ἕκαστος γενόμενος ἐπειρᾶτο καταπέττειν τε καὶ ἰατρεύειν τὸ πάθος ἀνδρικῶς.	ἡγεῖτο γὰρ ἄνδρα καλὸν κἀγαθὸν πολλάκις αὐτὸν ἐπαναγκάζειν φίλον τινὶ γίγνεσθαι καὶ ἐπαινέτην [φιλεῖν καὶ ἐπαινεῖν], οἷον ἀνδρὶ πολλάκις συμβῆναι μητέρα ἢ πατέρα ἀλλόκοτον ἢ πατρίδα ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων.	32/225/1 - 32/225/4
237	χρὴ οὖν πάντα ἄνδρα, ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκῇ, μετ‘ ἀρετῆς ἀσκεῖν, εἰδότα ὅτι τούτου λειπόμενα ἅπαντα καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά.	εἰ μὲν γὰρ ἔστιν, καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ ἓν οὐ τεκτονικὴ οὐδὲ χαλκεία οὐδὲ κεραμεία ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ τὸ ὅσιον εἶναι, καὶ συλλήβδην ἓν αὐτὸ προσαγορεύω εἶναι ἀνδρὸς ἀρετήν_εἰ τοῦτ‘ ἐστὶν οὗ δεῖ πάντας μετέχειν καὶ μετὰ τούτου πάντ‘ ἄνδρα, ἐάν τι καὶ ἄλλο βούληται μανθάνειν ἢ πράττειν, οὕτω πράττειν, ἄνευ δὲ τούτου μή, ἢ τὸν μὴ μετέχοντα καὶ διδάσκειν καὶ κολάζειν καὶ παῖδα καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἕωσπερ ἂν κολαζόμενος βελτίων γένηται, ὃς δ‘ ἂν μὴ ὑπακούῃ κολαζόμενος καὶ διδασκόμενος, ὡς ἀνίατον ὄντα τοῦτον ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων ἢ ἀποκτείνειν_εἰ οὕτω μὲν ἔχει, οὕτω δ‘ αὐτοῦ πεφυκότος οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες εἰ τὰ μὲν ἄλλα διδάσκονται τοὺς ὑεῖς, τοῦτο δὲ μή, σκέψαι ὡς θαυμασίως γίγνονται οἱ ἀγαθοί.	90/22 - 90/25
238	οὐκ οἴει αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ ἡγεῖσθαι τὰ τότε ὁρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δεικνύμενα	οὐκ οἴει αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ ἡγεῖσθαι τὰ τότε ὁρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δεικνύμενα	79/19 - 79/21
239	ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾷον θεάσαιτο, προσβλέπων τὸ τῶν ἄστρων τε καὶ σελήνης φῶς, ἢ μεθ‘ ἡμέραν τὸν ἥλιόν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου.	ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾷον θεάσαιτο, προσβλέπων τὸ τῶν ἄστρων τε καὶ σελήνης φῶς, ἢ μεθ‘ ἡμέραν τὸν ἥλιόν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου.	80/8 - 80/11
240	μόνῳ γὰρ αὐτῷ ἀλήθεια ὁρᾶται.	μόνῳ γὰρ αὐτῷ ἀλήθεια ὁρᾶται.	6/52 - 6/53

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
345/a/5 - 345/b/1	PLATO Phil. [0059]	Protagoras, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	24	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
345/e/6 - 346/a/3	PLATO Phil. [0059]	Protagoras, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	22	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
324/e/2 - 325/b/4	PLATO Phil. [0059]	Protagoras, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1903	11	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
515/d/5 - 515/d/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
516/a/8 - 516/b/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
527/e/2 - 527/e/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	100	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
241	ἀλλά μοι περὶ αὐτῶν τόδε σκόπει:	ἀλλά μοι περὶ αὐτῶν τόδε σκόπει.	6/75 - 6/76
242	ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις οὐκ ἀναγκάζεται τῶν πολλῶν ἡ ψυχὴ τὴν νόησιν ἐπερέσθαι, τί ποτ' ἐστὶ δάκτυλος:	ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις οὐκ ἀναγκάζεται τῶν πολλῶν ἡ ψυχὴ τὴν νόησιν ἐπερέσθαι τί ποτ' ἐστὶ δάκτυλος:	6/80 - 6/82
243	ἢ ὧδε ποιεῖ ἑκάστη αὐτῶν:	ἢ ὧδε ποιεῖ ἑκάστη αὐτῶν:	6/90 - 6/90
244	ἅμα γὰρ ταὐτὸν ὡς ἕν τε ὁρῶμεν καὶ ὡς ἄπειρα τὸ πλῆθος.	ἅμα γὰρ ταὐτὸν ὡς ἕν τε ὁρῶμεν καὶ ὡς ἄπειρα τὸ πλῆθος.	6/131 - 6/132
245	καὶ μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὗτος ὁ τάς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπιτροπεύων τὰ ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ὧν σφεῖς ἑώρων τρόπον τινὰ πάντων αἴτιος.	Καὶ μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ ὅτι οὗτος ὁ τάς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπιτροπεύων τὰ ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ὧν σφεῖς ἑώρων τρόπον τινὰ πάντων αἴτιος.	80/14 - 80/18
246	εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο, ἆρ' οὐ σκότους ἀνάπλεως σχοίη τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίφνης ἥκων ἐκ τοῦ ἡλίου	εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο, ἆρ' οὐ σκότους <ἂν> ἀνάπλεως σχοίη τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίφνης ἥκων ἐκ τοῦ ἡλίου	81/7 - 81/9
247	αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδυνεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος (τῷ ὄντι γὰρ οὐκ ἐνοῦσαι πρότερον ὕστερον ἐμποιεῖσθαι ἔθεσι καὶ ἀσκήσεσιν), ἡ δὲ τοῦ φρονῆσαι παντὸς μᾶλλον θειοτέρου τινὸς τυγχάνει, ὡς ἔοικεν, οὖσα, ὃ τὴν μὲν δύναμιν οὐδέποτε ἀπόλλυσιν, ὑπὸ δὲ τῆς περιαγωγῆς χρήσιμόν τε καὶ ὠφέλιμον καὶ ἄχρηστον αὖ καὶ βλαβερὸν γίγνεται.	Αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδυνεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος_τῷ ὄντι γὰρ οὐκ ἐνοῦσαι πρότερον ὕστερον ἐμποιεῖσθαι ἔθεσι καὶ ἀσκήσεσιν_ἡ δὲ τοῦ φρονῆσαι παντὸς μᾶλλον θειοτέρου τινὸς τυγχάνει, ὡς ἔοικεν, οὖσα, ὃ τὴν μὲν δύναμιν οὐδέποτε ἀπόλλυσιν, ὑπὸ δὲ τῆς περιαγωγῆς χρήσιμόν τε καὶ ὠφέλιμον καὶ ἄχρηστον αὖ καὶ βλαβερὸν γίγνεται.	82/27 - 83/7

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
523/c/9 - 523/c/9	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	100	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
523/d/3 - 523/d/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	100	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
523/e/7 - 524/a/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	100	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
525/a/4 - 525/a/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	100	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
516/b/9 - 516/c/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	98	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
516/e/3 - 516/e/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	98	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
518/d/9 - 519/a/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	98	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
248	πρῶτον ἡ ἐπὶ τῷ σκληρῷ τεταγμένη αἴσθησις ἠνάγκασται καὶ ἐπὶ τῷ μαλακῷ τετάχθαι, καὶ παραγγέλλει τῇ ψυχῇ ὡς ταὐτὸν σκληρόν τε καὶ μαλακὸν αἰσθανομένη	πρῶτον μὲν ἡ ἐπὶ τῷ σκληρῷ τεταγμένη αἴσθησις ἠνάγκασται καὶ ἐπὶ τῷ μαλακῷ τετάχθαι, καὶ παραγγέλλει τῇ ψυχῇ ὡς ταὐτὸν σκληρόν τε καὶ μαλακὸν αἰσθανομένη	6/90 - 6/93
249	ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ μακρὰν παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας, ὥστε μένειν τε αὐτοὺς εἴς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὁρᾶν, κύκλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν, φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἄνωθεν καὶ πόρρωθεν καόμενον ὄπισθεν αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμωτῶν ἐπάνω ὁδόν, παρ᾽ ἣν εἶναι τειχίον ᾠκοδομημένον, ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα, ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύουσιν.	ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ μακρὰν παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας, ὥστε μένειν τε αὐτοὺς εἴς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὁρᾶν, κύκλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν, φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἄνωθεν καὶ πόρρωθεν καόμενον ὄπισθεν αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμωτῶν ἐπάνω ὁδόν, παρ᾽ ἣν ἰδὲ τειχίον παρῳκοδομημένον, ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα, ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν.	78/3 - 78/14
250	οὐκοῦν κἂν εἰ πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς ἀναγκάζοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ δύναται καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῷ ὄντι σαφέστερα τῶν δεικνυμένων	Οὐκοῦν κἂν εἰ πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς ἀναγκάζοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ δύναται καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῷ ὄντι σαφέστερα τῶν δεικνυμένων	79/21 - 79/25
251	φασὶ δέ που οὐκ ἐνούσης ἐν τῇ ψυχῇ ἐπιστήμης ἐντιθέναι, οἷον τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες.	φασὶ δέ που οὐκ ἐνούσης ἐν τῇ ψυχῇ ἐπιστήμης σφεῖς ἐντιθέναι, οἷον τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες.	82/12 - 82/14
252	ὡς, ἐὰν μὲν ἀρτιμελεῖς τε καὶ ἀρτίφρονας ἐπὶ τοσαύτην μάθησιν καὶ τοσαύτην ἄσκησιν κομίσαντες παιδεύωμεν, ἥ τε δίκη ἡμῖν οὐ μέμψεται αὐτή, τήν τε πόλιν καὶ πολιτείαν σώσομεν, ἀλλοίους δὲ ἄγοντες ἐπὶ ταῦτα, τἀναντία πάντα πράξομεν καὶ φιλομαθείας ἔτι πλείω γέλωτα καταντλήσομεν.	ὡς ἐὰν μὲν ἀρτιμελεῖς τε καὶ ἀρτίφρονας ἐπὶ τοσαύτην μάθησιν καὶ τοσαύτην ἄσκησιν κομίσαντες παιδεύωμεν, ἥ τε δίκη ἡμῖν οὐ μέμψεται αὐτή, τήν τε πόλιν καὶ πολιτείαν σώσομεν, ἀλλοίους δὲ ἄγοντες ἐπὶ ταῦτα τἀναντία πάντα καὶ πράξομεν καὶ φιλοσοφίας ἔτι πλείω γέλωτα καταντλήσομεν.	6/42 - 6/48
253	ταῦτα τοίνυν καὶ ἄρτι ἐπεχείρουν λέγειν, ὡς τὰ μὲν παρακλητικὰ τῆς διανοίας ἐστί, τὰ δ᾽ οὔ, ἃ μὲν εἰς τὴν αἴσθησιν ἅμα τοῖς ἐναντίοις ἑαυτοῖς ἐμπίπτει, παρακλητικὰ ὁριζόμενος, ὅσα δὲ μή, οὐκ ἐγερτικὰ τῆς νοήσεως.	Ταῦτα τοίνυν καὶ ἄρτι ἐπεχείρουν λέγειν, ὡς τὰ μὲν παρακλητικὰ τῆς διανοίας ἐστί, τὰ δ᾽ οὔ, ἃ μὲν εἰς τὴν αἴσθησιν ἅμα τοῖς ἐναντίοις ἑαυτοῖς ἐμπίπτει, παρακλητικὰ ὁριζόμενος, ὅσα δὲ μή, οὐκ ἐγερτικὰ τῆς νοήσεως.	6/114 - 6/118

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
524/a/1 - 524/a/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	98	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
514/a/2 - 514/b/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	97	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
515/e/1 - 515/e/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	97	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
518/b/8 - 518/c/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	97	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
536/b/1 - 536/b/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	97	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
524/d/2 - 524/d/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	97	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
254	ὁπότε τις λυθείη καὶ ἀναγκάζοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαί τε καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἀλγοῖ τε καὶ διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα ὧν τότε τὰς σκιὰς ἑώρα, τί ἂν οἴει αὐτὸν εἰπεῖν, εἴ τις αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν ἑώρα φλυαρίας, νῦν δὲ μᾶλλόν τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμμένος ὀρθότερον βλέποι, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν παριόντων δεικνὺς αὐτῷ ἀναγκάζοι ἐρωτῶν ἀποκρίνασθαι ὅ τι ἐστίν	ὁπότε τις λυθείη καὶ ἀναγκάζοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαί τε καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἀλγοῖ τε καὶ διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα ὧν τότε τὰς σκιὰς ἑώρα, τί ἂν οἴει αὐτὸν εἰπεῖν, εἴ τις αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν ἑώρα φλυαρίας, νῦν δὲ μᾶλλόν τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμμένος ὀρθότερον βλέποι, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν παριόντων δεικνὺς αὐτῷ ἀναγκάζοι ἐρωτῶν ἀποκρίνεσθαι ὅτι ἔστιν	79/9 - 79/19
255	καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἂν ῥᾷστα καθορῴη, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τά τε τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἴδωλα, ὕστερον δὲ αὐτά:	καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἂν ῥᾷστα καθορῷ, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τά τε τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἴδωλα, ὕστερον δὲ αὐτά:	80/5 - 80/8
256	ἢ οὔπω ἐννενόηκας τῶν λεγομένων μὲν πονηρῶν, σοφῶν δέ, ὡς δριμὺ μὲν βλέπει τὸ ψυχάριον καὶ ὀξέως διορᾷ ταῦτα ἐφ‘ ἃ τέτραπται, ὡς οὐ φαύλην ἔχον τὴν ὄψιν, κακίᾳ δὲ ἠναγκασμένον ὑπηρετεῖν, ὥστε ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ, τοσούτῳ πλείω κακὰ ἐργαζόμενον	ἢ οὔπω ἐννενόηκας, τῶν λεγομένων πονηρῶν μέν, σοφῶν δέ, ὡς δριμὺ μὲν βλέπει τὸ ψυχάριον καὶ ὀξέως διορᾷ ταῦτα ἐφ‘ ἃ τέτραπται, ὡς οὐ φαύλην ἔχον τὴν ὄψιν, κακίᾳ δ‘ ἠναγκασμένον ὑπηρετεῖν, ὥστε ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ, τοσούτῳ πλείω κακὰ ἐργαζόμενον	83/7 - 83/12
257	εἰ δ‘ ἀεί τι αὐτῷ ἅμα ὁρᾶται ἐναντίωμα, ὥστε μηδὲν μᾶλλον ἓν ἢ καὶ τοὐναντίον φαίνεσθαι, τοῦ ἐπικρινοῦντος δὴ δέοι ἂν ἤδη, καὶ ἀναγκάζοιτ‘ ἂν ἐν αὐτῷ ψυχὴ ἀπορεῖν καὶ ζητεῖν κινοῦσα ἐν ἑαυτῇ τὴν ἔννοιαν, καὶ ἀνερωτᾶν τί ποτ‘ ἐστὶν αὐτὸ τὸ ἕν, καὶ οὕτω τῶν ἀγωγῶν ἂν εἴη καὶ μεταστρεπτικῶν ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος θέαν ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις.	εἰ δ‘ ἀεί τι αὐτῷ ἅμα ὁρᾶται ἐναντίωμα, ὥστε μηδὲν μᾶλλον ἓν ἢ καὶ τοὐναντίον φαίνεσθαι, τοῦ ἐπικρινοῦντος δὴ δέοι ἂν ἤδη καὶ ἀναγκάζοιτ‘ ἂν ἐν αὐτῷ ψυχὴ ἀπορεῖν καὶ ζητεῖν, κινοῦσα ἐν ἑαυτῇ τὴν ἔννοιαν, καὶ ἀνερωτᾶν τί ποτέ ἐστιν αὐτὸ τὸ ἕν, καὶ οὕτω τῶν ἀγωγῶν ἂν εἴη καὶ μεταστρεπτικῶν ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος θέαν ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις.	6/123 - 6/130
258	τείνει δέ, φαμέν, πάντα αὐτός‘, ὅσα ἀναγκάζει ψυχὴν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον μεταστρέφεσθαι, ἐν ᾧ ἐστι τὸ εὐδαιμονέστατον τοῦ ὄντος, ὃ δεῖ αὐτὴν παντὶ τρόπῳ ἰδεῖν.	τείνει δέ, φαμέν, πάντα αὐτόσε, ὅσα ἀναγκάζει ψυχὴν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον μεταστρέφεσθαι ἐν ᾧ ἐστι τὸ εὐδαιμονέστατον τοῦ ὄντος, ὃ δεῖ αὐτὴν παντὶ τρόπῳ ἰδεῖν.	6/157 - 6/160
259	καὶ ἡ τῶν παίδων ἀρχή, τὸ μὴ ἐᾶν ἐλευθέρους εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτείαν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες τῶν παρ‘ ἡμῖν, τούτῳ ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὅμοιον καὶ ἄρχοντα ἐν αὐτῷ, καὶ τότε δὴ ἐλεύθερον ἀφίεμεν.	καὶ ἡ τῶν παίδων ἀρχή, τὸ μὴ ἐᾶν ἐλευθέρους εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτείαν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες τῷ παρ‘ ἡμῖν τοιούτῳ ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὅμοιον καὶ ἄρχοντα ἐν αὐτῷ, καὶ τότε δὴ ἐλεύθερον ἀφίεμεν.	33/3 - 33/7

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
515/c/6 - 515/d/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	96	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
516/a/6 - 516/a/8	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	96	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
519/a/1 - 519/a/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	96	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
524/e/2 - 525/a/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	96	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
526/e/2 - 526/e/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	96	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
590/e/2 - 591/a/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	95	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
260	τιμαὶ δὲ καὶ ἔπαινοι εἴ τινες ἦσαν αὐτοῖς τότε παρ‘ ἀλλήλων καὶ γέρα τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἴωθε καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ ζηλοῦν τοὺς παρ‘ ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυναστεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὁμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα βούλεσθαι <ἐπάρουρον ἐόντα θητευέμεν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ‘ ἀκλήρῳ> καὶ ὁτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ ἐκεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν	Τιμαὶ δὲ καὶ ἔπαινοι εἴ τινες αὐτοῖς ἦσαν τότε παρ‘ ἀλλήλων καὶ γέρα τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ ζηλοῦν τοὺς παρ‘ ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυναστεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὁμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα βούλεσθαι “<ἐπάρουρον ἐόντα θητευέμεν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ‘ ἀκλήρῳ>” καὶ ὁτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ ,κεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν	80/23 - 81/5
261	τοὺς γὰρ τοιούτους πρῶτον μὲν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων οἴει ἄν τι ἑωρακέναι ἄλλο πλὴν τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ κατ‘ ἀντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας	τοὺς γὰρ τοιούτους πρῶτον μὲν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων οἴει ἄν τι ἑωρακέναι ἄλλο πλὴν τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ καταντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας	78/20 - 78/23
262	αὕτη δέ που οὕτω φαίνεται ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὁρᾶσθαι, ὀφθεῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἔν τε ὁρατῷ φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἔν τε νοητῷ αὐτὴ κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρεχομένη, καὶ ὅτι δεῖ ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ.	τὰ δ‘ οὖν ἐμοὶ φαινόμενα οὕτω φαίνεται, ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὁρᾶσθαι, ὀφθεῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἔν τε ὁρατῷ φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἔν τε νοητῷ αὐτὴ κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη, καὶ ὅτι δεῖ ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ.	81/25 - 82/4
263	εἰ ἄρα ἓν ἑκάτερον, ἀμφότερα δὲ δύο, τά γε δύο κεχωρισμένα νοήσει:	Εἰ ἄρα ἓν ἑκάτερον, ἀμφότερα δὲ δύο, τά γε δύο κεχωρισμένα νοήσει:	6/104 - 6/105

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
516/c/8 - 516/d/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	95	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
515/a/5 - 515/a/8	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	94	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
517/b/7 - 517/c/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	91	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
524/b/10 - 524/c/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	91	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
264	ἡ γὰρ λύσις ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ μεταστροφὴ ἀπὸ τῶν σκιῶν ἐπὶ τὰ εἴδωλα καὶ τὸ φῶς, καὶ ἐκ τοῦ καταγείου καὶ αἰσθητοῦ εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος καὶ τἀγαθόν, καὶ ἐκεῖ πρὸς μὲν τὰ ζῷά τε καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ἔτι ἀδυναμία βλέπειν, τουτέστι πρὸς τὰ καθαρὰ εἴδη καὶ γένη, πρὸς δὲ τὰ ἐν ὕδασι φαντάσματα θεῖα καὶ σκιὰς τῶν ὄντων, ἀλλ‘ οὐκ εἰδώλων σκιὰς δι‘ ἑτέρου τοιούτου φωτὸς ὡς πρὸς ἥλιον κρίνειν ἀποσκιαζομένας, πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία τῶν τεχνῶν, ἃς διήλθομεν, ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ἐπαναγωγὴν τοῦ βελτίστου ἐν ψυχῇ πρὸς τὴν τοῦ ἀρίστου ἐν τοῖς οὖσι θέαν, ὥσπερ τό<τε> τοῦ σαφεστάτου ἐν σώματι πρὸς τὴν τοῦ φανοτάτου ἐν τῷ σωματοειδεῖ τε καὶ ἀοράτῳ τόπῳ.	Ἡ δέ γε, ἦν δ‘ ἐγώ, λύσις τε ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ μεταστροφὴ ἀπὸ τῶν σκιῶν ἐπὶ τὰ εἴδωλα καὶ τὸ φῶς καὶ ἐκ τοῦ καταγείου εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος, καὶ ἐκεῖ πρὸς μὲν τὰ ζῷά τε καὶ φυτὰ καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ἔτι ἀδυναμία βλέπειν, πρὸς δὲ τὰ ἐν ὕδασι φαντάσματα θεῖα καὶ σκιὰς τῶν ὄντων, ἀλλ‘ οὐκ εἰδώλων σκιὰς δι‘ ἑτέρου τοιούτου φωτὸς ὡς πρὸς ἥλιον κρίνειν ἀποσκιαζομένας_πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία τῶν τεχνῶν ἃς διήλθομεν ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ἐπαναγωγὴν τοῦ βελτίστου ἐν ψυχῇ πρὸς τὴν τοῦ ἀρίστου ἐν τοῖς οὖσι θέαν, ὥσπερ τότε τοῦ σαφεστάτου ἐν σώματι πρὸς τὴν τοῦ φανοτάτου ἐν τῷ σωματοειδεῖ τε καὶ ὁρατῷ τόπῳ.	6/190 - 6/203
265	τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ τὴν μικρότητα ἡ ὄψις ἆρα ἱκανῶς ὁρᾷ, καὶ οὐδὲν αὐτῇ διαφέρει ἐν μέσῳ αὐτῶν τινα κεῖσθαι ἢ ἐπ‘ ἐσχάτῳ	τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ τὴν σμικρότητα ἡ ὄψις ἆρα ἱκανῶς ὁρᾷ, καὶ οὐδὲν αὐτῇ διαφέρει ἐν μέσῳ τινὰ αὐτῶν κεῖσθαι ἢ ἐπ‘ ἐσχάτῳ	6/85 - 6/87
266	οὐκοῦν ἐὰν δύο φαίνηται, ἕτερόν τε καὶ ἓν ἑκάτερον φαίνεται:	Οὐκοῦν ἐὰν δύο φαίνηται, ἕτερόν τε καὶ ἓν ἑκάτερον φαίνεται	6/103 - 6/104
267	διὰ δὲ τὴν τούτου σαφήνειαν μέγα αὖ καὶ σμικρὸν ἡ νόησις ἠναγκάσθη ἰδεῖν, οὐ συγκεχυμένα ἀλλὰ διωρισμένα, τοὐναντίον ἢ κείνη.	Διὰ δὲ τὴν τούτου σαφήνειαν μέγα αὖ καὶ σμικρὸν ἡ νόησις ἠναγκάσθη ἰδεῖν, οὐ συγκεχυμένα ἀλλὰ διωρισμένα, τοὐναντίον ἢ ,κείνη.	6/108 - 6/111
268	τούτου τοίνυν αὐτοῦ τέχνη ἂν εἴη, τῆς περιαγωγῆς, τίνα τρόπον ὡς ῥᾷστά τε καὶ ἀνυσιμώτατα μεταστραφήσεται, οὐ τοῦ ἐμποιῆσαι αὐτῷ <τὸ> ὁρᾶν, ἀλλ‘ ὡς ἔχοντι μὲν αὐτό, οὐκ ὀρθῶς δὲ τετραμμένῳ οὐδὲ βλέποντι οἷ ἔδει, τοῦτο δεῖ μηχανήσασθαι.	Τούτου τοίνυν, ἦν δ‘ ἐγώ, αὐτοῦ τέχνη ἂν εἴη, τῆς περιαγωγῆς, τίνα τρόπον ὡς ῥᾷστά τε καὶ ἀνυσιμώτατα μεταστραφήσεται, οὐ τοῦ ἐμποιῆσαι αὐτῷ τὸ ὁρᾶν, ἀλλ‘ ὡς ἔχοντι μὲν αὐτό, οὐκ ὀρθῶς δὲ τετραμμένῳ οὐδὲ βλέποντι οἷ ἔδει, τοῦτο διαμηχανήσασθαι.	82/22 - 82/26

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
532/b/6 - 532/d/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	91	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
523/e/3 - 523/e/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	90	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
524/b/7 - 524/b/8	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	90	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
524/c/6 - 524/c/8	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	90	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
518/d/3 - 518/d/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	89	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
269	ἄλλην γὰρ ἀπʻ αὐτῶν οὐχ ὁρῶσιν ἀξίαν λόγου ὠφέλειαν.	ἄλλην γὰρ ἀπʻ αὐτῶν οὐχ ὁρῶσιν ἀξίαν λόγου ὠφελίαν.	6/56 - 6/57
270	καὶ οὕτω δὴ τὸ μὲν νοητόν, τὸ δʻ ὁρατὸν ἐκαλέσαμεν.	Καὶ οὕτω δὴ τὸ μὲν νοητόν, τὸ δʻ ὁρατὸν ἐκαλέσαμεν.	6/113 - 6/114
271	ἀλλὰ μὴν λογιστική τε καὶ ἀριθμητικὴ περὶ ἀριθμὸν πᾶσα:	Ἀλλὰ μὴν λογιστική τε καὶ ἀριθμητικὴ περὶ ἀριθμὸν πᾶσα.	6/133 - 6/134
272	ἔτι τοίνυν ὅρα παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον φέ ροντας ἀνθρώπους σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τειχίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῷα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα, οἷον εἰκός, τοὺς μὲν φθεγγομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων.	Ὅρα τοίνυν παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον φέροντας ἀνθρώπους σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τειχίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῷα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα, οἷον εἰκὸς τοὺς μὲν φθεγγομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων.	78/14 - 78/18
273	πῶς γάρ, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς ἔχειν ἠναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου	Πῶς γάρ, ἔφη, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς ἔχειν ἠναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου	78/24 - 78/25
274	ἀνα μιμνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκήσεως καὶ τῆς ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε ξυνδεσμωτῶν οὐκ ἂν οἴει αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζειν τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεεῖν	ἀναμιμνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκήσεως καὶ τῆς ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε συνδεσμωτῶν οὐκ ἂν οἴει αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζειν τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεεῖν	80/19 - 80/22
275	ὁ δέ γε νῦν λό γος σημαίνει ταύτην τὴν ἐνοῦσαν ἑκάστῳ δύναμιν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος, οἷον εἰ ὄμμα μὴ δυνατὸν ἦν ἄλλως ἢ ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους, οὕτως ξὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περιακτέον εἶναι, ἕως ἂν εἰς τὸ ὂν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη:	Ὁ δέ γε νῦν λόγος, ἦν δʻ ἐγώ, σημαίνει ταύτην τὴν ἐνοῦσαν ἑκάστου δύναμιν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος, οἷον εἰ ὄμμα μὴ δυνατὸν ἦν ἄλλως ἢ σὺν ὅλῳ τῷ σώματι στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους, οὕτω σὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περιακτέον εἶναι, ἕως ἂν εἰς τὸ ὂν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη:	82/14 - 82/21

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
527/e/5 - 527/e/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	89	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
524/c/13 - 524/c/13	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	89	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
525/a/9 - 525/a/10	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	89	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
514/b/8 - 515/a/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
515/a/9 - 515/b/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
516/c/4 - 516/c/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
518/c/4 - 518/c/10	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
276	λέγω τοίνυν ὡς τὰ μὲν ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν οὐ παρακαλοῦντα τὴν νόησιν εἰς ἐπίσκεψιν, ὡς ἱκανῶς ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως κρινόμενα, τὰ δὲ παντάπασι διακελευόμενα ἐκείνην ἐπισκέψασθαι, ὡς τῆς αἰσθήσεως οὐδὲν ὑγιὲς ποιούσης:	Δείκνυμι δή, εἶπον, εἰ καθορᾷς, τὰ μὲν ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν οὐ παρακαλοῦντα τὴν νόησιν εἰς ἐπίσκεψιν, ὡς ἱκανῶς ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως κρινόμενα, τὰ δὲ παντάπασι διακελευόμενα ἐκείνην ἐπισκέψασθαι, ὡς τῆς αἰσθήσεως οὐδὲν ὑγιὲς ποιούσης.	6/63 - 6/67
277	τελευταῖον δή, οἶμαι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐν ὕδασιν οὐδ᾽ ἐν ἀλλοτρίᾳ ἕδρᾳ φαντάσματα αὐτοῦ, ἀλλ᾽ αὐτὸν καθ᾽ αὑτὸν ἐν τῇ αὑτοῦ χώρᾳ δύναιτ᾽ ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός τέ ἐστι.	Τελευταῖον δὴ οἶμαι τὸν ἥλιον, οὐκ ἐν ὕδασιν οὐδ᾽ ἐν ἀλλοτρίᾳ ἕδρᾳ φαντάσματα αὐτοῦ, ἀλλ᾽ αὐτὸν καθ᾽ αὑτὸν ἐν τῇ αὑτοῦ χώρᾳ δύναιτ᾽ ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός ἐστιν.	80/11 - 80/14
278	οὕτως ἔγωγε οἶμαι, πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.	Οὕτως, ἔφη, ἔγωγε οἶμαι, πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.	81/5 - 81/6
279	κολακεία δὲ καὶ ἀνελευθερία παρενοχλεῖ, ὅταν τις τὸ θυμοειδὲς ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ, καὶ ἕνεκα χρημάτων καὶ τῆς ἐκείνου ἀπληστίας προπηλακιζόμενον ἐθίζῃ ἐκ νέου ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι.	Κολακεία δὲ καὶ ἀνελευθερία οὐχ ὅταν τις τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸ θυμοειδές, ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ καὶ ἕνεκα χρημάτων καὶ τῆς ἐκείνου ἀπληστίας προπηλακιζόμενον ἐθίζῃ ἐκ νέου ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι	32/18 - 32/22
280	ὡς ἐγγύθεν τοίνυν ὁρωμένους λέγοντός μου διανοοῦ.	Ὡς ἐγγύθεν τοίνυν ὁρωμένους λέγοντός μου διανοοῦ.	6/74 - 6/75
281	οὗτοι, φαμέν, τρεῖς ἂν εἶεν δάκτυλοι, ὅ τε σμικρότατος καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ μέσος:	οὗτοί φαμεν τρεῖς ἂν εἶεν δάκτυλοι, ὅ τε σμικρότατος καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ μέσος.	6/72 - 6/74
282	οὐκοῦν ἀναγκαῖον ἐν τοῖς τοιούτοις αὖ τὴν ψυχὴν ἀπορεῖν, τί ποτε σημαίνει αὐτὴ ἡ αἴσθησις τὸ σκληρόν, εἴπερ τὸ αὐτὸ καὶ μαλακὸν λέγει, καὶ ἡ τοῦ κούφου καὶ ἡ τοῦ βαρέος, τί τὸ κοῦφον καὶ βαρύ, εἰ τό τε βαρὺ κοῦφον καὶ τὸ κοῦφον βαρὺ σημαίνει:	Οὐκοῦν, ἦν δ᾽ ἐγώ, ἀναγκαῖον ἔν γε τοῖς τοιούτοις αὖ τὴν ψυχὴν ἀπορεῖν τί ποτε σημαίνει αὕτη ἡ αἴσθησις τὸ σκληρόν, εἴπερ τὸ αὐτὸ καὶ μαλακὸν λέγει, καὶ ἡ τοῦ κούφου καὶ ἡ τοῦ βαρέος, τί τὸ κοῦφον καὶ βαρύ, εἰ τό τε βαρὺ κοῦφον καὶ τὸ κοῦφον βαρὺ σημαίνει	6/93 - 6/98
283	εἰ μὲν γὰρ ἱκανῶς αὐτὸ ὁρᾶται ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει λαμβάνεται τὸ ἓν ἢ ἄλλο τι τῶν μαθημάτων, οὐκ ἂν ὁλκὸν εἴη ἐπὶ τὴν οὐσίαν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐλέγομεν:	εἰ μὲν γὰρ ἱκανῶς αὐτὸ καθ᾽ αὑτὸ ὁρᾶται ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει λαμβάνεται τὸ ἕν, οὐκ ἂν ὁλκὸν εἴη ἐπὶ τὴν οὐσίαν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐλέγομεν:	6/120 - 6/123

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
523/a/10 - 523/b/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	88	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
516/b/4 - 516/b/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	87	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
516/e/1 - 516/e/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	87	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
590/b/6 - 590/b/9	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
523/c/8 - 523/c/8	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	86	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
523/c/4 - 523/c/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	85	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
524/a/6 - 524/a/10	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	85	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
524/d/9 - 524/e/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	85	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
284	Σκοπεῖσθαι δὲ δεῖ καὶ εἴ τι πρὸς ἐκεῖνο τείνει, πρὸς τὸ ποιεῖν κατιδεῖν ῥᾷον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν.	τὸ δὲ πολὺ αὐτῆς καὶ πορρωτέρω προϊὸν σκοπεῖσθαι δεῖ εἴ τι πρὸς ἐκεῖνο τείνει, πρὸς τὸ ποιεῖν κατιδεῖν ῥᾷον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν.	6/155 - 6/156
285	ὁλκὰ ἄρα ψυχῆς πρὸς ἀλήθειαν εἴη ἂν ταῦτα, καὶ ἀπεργαστικὰ φιλοσόφου διανοίας πρὸς τὸ ἄνω σχεῖν ἃ νῦν κάτω οὐ δέον ἔχομεν:	Ὁλκὸν ἄρα, ὦ γενναῖε, ψυχῆς πρὸς ἀλήθειαν εἴη ἂν καὶ ἀπεργαστικὸν φιλοσόφου διανοίας πρὸς τὸ ἄνω σχεῖν ἃ νῦν κάτω οὐ δέον ἔχομεν.	6/165 - 6/167
286	εἰκότως οὖν ἐν τοῖς τοιούτοις πρῶτον μὲν πειρᾶται λογισμόν τε καὶ νόησιν ψυχὴ παρακαλοῦσα ἐπισκοπεῖν, εἴτε ἓν εἴη εἴτε δύο ἐστὶν ἕκαστα τῶν εἰσαγγελλομένων.	Εἰκότως ἄρα, ἦν δ‘ ἐγώ, ἐν τοῖς τοιούτοις πρῶτον μὲν πειρᾶται λογισμόν τε καὶ νόησιν ψυχὴ παρακαλοῦσα ἐπισκοπεῖν εἴτε ἓν εἴτε δύο ἐστὶν ἕκαστα τῶν εἰσαγγελλομένων.	6/100 - 6/103
287	ἀλλὰ μὴν καὶ τιμάς γε εἰς ταὐτὸν ἀπο βλέπων τῶν μὲν μεθέξει ἑκών, ἃς ἂν οἴηται ἀμείνω αὐτὸν ποιήσειν, τὰς δὲ φεύξεται ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἃς ἂν ἡγῆται λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν.	Ἀλλὰ μὴν καὶ τιμάς γε, εἰς ταὐτὸν ἀποβλέπων, τῶν μὲν μεθέξει καὶ γεύσεται ἑκών, ἃς ἂν ἡγῆται ἀμείνω αὐτὸν ποιήσειν, ἃς δ‘ ἂν λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν, φεύξεται ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.	33/24 - 33/27
288	ταύτην τοίνυν τὴν εἰκόνα προσαπτέον ἅπασαν ὡς ἀληθῶς τοῖς λεγομένοις, τὴν μὲν δι‘ ὄψεως φαινομένην ἕδραν τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκήσει ἀφομοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῇ τοῦ ἡλίου δυνάμει:	Ταύτην τοίνυν, ἦν δ‘ ἐγώ, τὴν εἰκόνα, ὦ φίλε Γλαύκων, προσαπτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις, τὴν μὲν δι‘ ὄψεως φαινομένην ἕδραν τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκήσει ἀφομοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῇ τοῦ ἡλίου δυνάμει:	81/19 - 81/23
289	εἰ οὖν δια λέγεσθαι οἷοί τ‘ εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡγῇ ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς ὀνομάζειν, ἅπερ ὁρῷεν	Εἰ οὖν διαλέγεσθαι οἷοί τ‘ εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡγῇ ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς νομίζειν ἅπερ ὁρῷεν	78/26 - 79/1
290	Μετὰ ταῦτα δὴ ἀπεικάσαι δεῖ τοιούτῳ πάθει τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε πέρι καὶ ἀπαιδευσίας.	Μετὰ ταῦτα δή, εἶπον, ἀπείκασον τοιούτῳ πάθει τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε πέρι καὶ ἀπαιδευσίας.	78/1 - 78/2
291	συνηθείας δή, οἶμαι, δέοιτ‘ ἄν, εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι:	Συνηθείας δὴ οἶμαι δέοιτ‘ ἄν, εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι.	80/4 - 80/5

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
526/d/8 - 526/e/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	84	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
527/b/9 - 527/b/11	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	84	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
524/b/3 - 524/b/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	83	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
592/a/1 - 592/a/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	82	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
517/a/8 - 517/b/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	82	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
515/b/4 - 515/b/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	81	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
514/a/1 - 514/a/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	80	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
516/a/5 - 516/a/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	80	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
292	τὸ δ‘, ὡς ἔοικεν, οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφή, ἀλλὰ ψυχῆς περιαγωγή, ἐκ νυκτερινῆς τινος ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος οὖσαν ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλομάθειαν ἀληθινὴν φήσομεν εἶναι.	Τοῦτο δή, ὡς ἔοικεν, οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφή, ἀλλὰ ψυχῆς περιαγωγὴ ἐκ νυκτερινῆς τινος ἡμέρας εἰς ἀληθινήν, τοῦ ὄντος οὖσαν ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι.	6/57 - 6/60
293	εἰ καὶ ἠχὼ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ κατ‘ ἀντικρὺ ἔχοι, ὁπότε τις τῶν παριόντων φθέγξαιτο, οἴει ἂν ἄλλο τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριοῦσαν σκιάν	ὁπότε τις τῶν παριόντων φθέγξαιτο, οἴει ἂν ἄλλο τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριοῦσαν σκιάν	79/2 - 79/5
294	σκόπει οὖν αὐτῶν λύσιν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἵα τις ἂν εἴη, εἰ φύσει τοιάδε ξυμβαίνοι αὐτοῖς:	Σκόπει δή, ἦν δ‘ ἐγώ, αὐτῶν λύσιν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἵα τις ἂν εἴη, εἰ φύσει τοιάδε συμβαίνοι αὐτοῖς:	79/7 - 79/9
295	τὰς δὲ δὴ σκιὰς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις, ἐν ᾧ ἀμβλυωπεῖ, πρὶν καταστῆναι τὰ ὄμματα, οὗτος δὲ ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας, ἆρα οὐ γέλωτ‘ ἂν παρέχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἥκει τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἀνιέναι, καὶ τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτιννύναι ἄν	Τὰς δὲ δὴ σκιὰς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις, ἐν ᾧ ἀμβλυώττει, πρὶν καταστῆναι τὰ ὄμματα, οὗτος δ‘ ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας, ἆρ‘ οὐ γέλωτ‘ ἂν παράσχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ ὡς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἥκει τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἄνω ἰέναι	81/10 - 81/18
296	μέγα μὴν καὶ ἡ ὄψις καὶ σμικρὸν ἑώρα, ὥς φαμεν, ἀλλ‘ οὐ κεχωρισμένον, ἀλλὰ συγκεχυμένον τι:	Μέγα μὴν καὶ ὄψις καὶ σμικρὸν ἑώρα, φαμέν, ἀλλ‘ οὐ κεχωρισμένον ἀλλὰ συγκεχυμένον τι.	6/106 - 6/108
297	παντάπασι δὴ οὖν οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς.	Παντάπασι δή, ἦν δ‘ ἐγώ, οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς.	79/5 - 79/7
298	τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθεὶς οὐχ ἁμαρτήσει τῆς ἀληθείας.	τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθεὶς οὐχ ἁμαρτήσῃ τῆς γ‘ ἐμῆς ἐλπίδος, ἐπειδὴ ταύτης ἐπιθυμεῖς ἀκούειν.	81/23 - 81/25
299	δάκτυλος μέν που αὐτῶν φαίνεται ὁμοίως ἕκα στος, καὶ ταύτῃ γε οὐδὲν διαφέρει, ἐάν τε ἐν μέσῳ ὁρᾶται ἐάν τ‘ ἐπ‘ ἐσχάτῳ, ἐάν τε λευκὸς ἐάν τε μέλας, ἐάν τε παχὺς ἐάν τε λεπτός, καὶ πᾶν ὅ τι τοιοῦτον:	Δάκτυλος μέν που αὐτῶν φαίνεται ὁμοίως ἕκαστος, καὶ ταύτῃ γε οὐδὲν διαφέρει, ἐάντε ἐν μέσῳ ὁρᾶται ἐάντ‘ ἐπ‘ ἐσχάτῳ, ἐάντε λευκὸς ἐάντε μέλας, ἐάντε παχὺς ἐάντε λεπτός, καὶ πᾶν ὅτι τοιοῦτον.	6/76 - 6/80

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
521/c/5 - 521/c/8	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	80	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
515/b/8 - 515/b/9	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	79	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
515/c/4 - 515/c/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	79	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
516/e/8 - 517/a/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	79	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
524/c/3 - 524/c/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	79	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
515/c/1 - 515/c/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	78	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
517/b/4 - 517/b/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	76	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
523/c/11 - 523/d/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	76	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
300	οὐδαμοῦ γὰρ ἡ ὄψις αὐτὴ ἅμα ἐσήμαινε τὸν δάκτυλον τοὐναντίον ἢ δάκτυλον εἶναι.	οὐδαμοῦ γὰρ ἡ ὄψις αὐτῇ ἅμα ἐσήμηνεν τὸ δάκτυλον τοὐναντίον ἢ δάκτυλον εἶναι.	6/82 - 6/83
301	εἰ δὲ δεῖ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅλον ὡς ἔχει, ἐν τούτοις τοῖς μαθήμασιν ἑκάστου ὄργανόν τι ψυχῆς ἐκκαθαίρεταί τε καὶ ἀναζωπυρεῖται ἀπολλύμενον καὶ τυφλούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων:	τὸ δ‘ ἔστιν οὐ πάνυ φαῦλον ἀλλὰ χαλεπὸν πιστεῦσαι ὅτι ἐν τούτοις τοῖς μαθήμασιν ἑκάστου ὄργανόν τι ψυχῆς ἐκκαθαίρεταί τε καὶ ἀναζωπυρεῖται ἀπολλύμενον καὶ τυφλούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων:	6/48 - 6/52
302	καὶ τὰ μὲν οὐ παρακαλοῦντα, ὅσα μὴ ἐκβαίνει εἰς ἐναντίαν αἴσθησιν ἅμα, τὰ δ‘ ἐκβαίνοντα ὡς παρακαλοῦντα τίθημι, ἐπειδὰν ἡ αἴσθησις μηδὲν μᾶλλον τοῦτο ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ, εἴτε ἐγγύθεν προσπίπτουσα εἴτε πόρρωθεν.	τὰ δ‘ ἐκβαίνοντα ὡς παρα καλοῦντα τίθημι, ἐπειδὰν ἡ αἴσθησις μηδὲν μᾶλλον τοῦτο ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ, εἴτ‘ ἐγγύθεν προσπίπτουσα εἴτε πόρρωθεν.	6/67 - 6/71
303	οἶμαι δέ γε, καὶ ἡ τού των πάντων τῶν μαθημάτων μέθοδος, ἐὰν μὲν ἐπὶ τὴν ἀλλήλων κοινωνίαν ἀφίκηται καὶ ξυγγένειαν, καὶ συλλογισθῇ ταῦτα ᾗ ἐστιν ἀλλήλοις οἰκεῖα, φέρειν αὐτῶν εἰς ἃ βουλόμεθα τὴν πραγματείαν καὶ οὐκ ἀνόνητα πονεῖσθαι:	Οἶμαι δέ γε, ἦν δ‘ ἐγώ, καὶ ἡ τούτων πάντων ὧν διεληλύθαμεν μέθοδος ἐὰν μὲν ἐπὶ τὴν ἀλλήλων κοινωνίαν ἀφίκηται καὶ συγγένειαν, καὶ συλλογισθῇ ταῦτα ᾗ ἐστὶν ἀλλήλοις οἰκεῖα, φέρειν τι αὐτῶν εἰς ἃ βουλόμεθα τὴν πραγματείαν καὶ οὐκ ἀνόνητα πονεῖσθαι, εἰ δὲ μή, ἀνόνητα.	6/185 - 6/190
304	οὐκοῦν εἰκότως τό γε τοιοῦτον νοήσεως οὐκ ἂν παρακλητικὸν εἴη.	Οὐκοῦν, ἦν δ‘ ἐγώ, εἰκότως τό γε τοιοῦτον νοήσεως οὐκ ἂν παρακλητικὸν οὐδ‘ ἐγερτικὸν εἴη.	6/83 - 6/85
305	τρυφὴ δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ αὐτοῦ ἀνέσει ψέγεται, ὅταν ἐν αὐτῷ δειλίαν ἐμποιῇ.	Τρυφὴ δὲ καὶ μαλθακία οὐκ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τούτου χαλάσει τε καὶ ἀνέσει ψέγεται, ὅταν ἐν αὐτῷ δειλίαν ἐμποιῇ	32/17 - 32/18
306	περὶ γὰρ τούτων λέγουσιν ὧν διανοηθῆναι μόνον ἐγχωρεῖ, ἄλλως δὲ οὐδαμῶς μεταχειρίσασθαι δυνατόν.	Τοῦτο ἔγωγε, ὅτι περὶ τούτων λέγουσιν ὧν διανοηθῆναι μόνον ἐγχωρεῖ, ἄλλως δ‘ οὐδαμῶς μεταχειρίζεσθαι δυνατόν.	6/147 - 6/149

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
523/d/5 - 523/d/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	75	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
527/d/6 - 527/e/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	74	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
523/c/1 - 523/c/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	73	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
531/c/9 - 531/d/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	73	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
523/d/8 - 523/e/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	72	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
590/b/3 - 590/b/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	71	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
526/a/6 - 526/a/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	71	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
307	οὐκοῦν εἰ μὲν οὐσίαν ἀναγκάζει θεάσασθαι, προσήκει:	Οὐκοῦν εἰ μὲν οὐσίαν ἀναγκάζει θεάσασθαι, προσήκει, εἰ δὲ γένεσιν, οὐ προσήκει.	6/160 - 6/161
308	δηλοῖ δὲ καὶ ὁ νόμος ὅτι τὸ τοιοῦτον βούλεται, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ξύμμαχος ὤν:	Δηλοῖ δέ γε, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ὁ νόμος ὅτι τοιοῦτον βούλεται, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει σύμμαχος ὤν:	33/1 - 33/2
309	τοῦτο μέντοι τὸ τῆς τοιαύτης φύ σεως εἰ ἐκ παιδὸς εὐθὺς κοπτόμενον περιεκόπη τὰς τῆς γενέσεως ξυγγενεῖς ὥσπερ μολυβδίδας, αἳ δὴ ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνείαις προσφυεῖς γιγνόμεναι περὶ τὰ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν, ὧν εἰ ἀπαλλαγὲν περιεστρέφετο εἰς τὰ ἀληθῆ, καὶ ἐκεῖνα ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ὀξύτα<τα ἑώρα, ὥσ>περ καὶ ἐφ' ἃ νῦν τέτραπται.	Τοῦτο μέντοι, ἦν δ' ἐγώ, τὸ τῆς τοιαύτης φύσεως εἰ ἐκ παιδὸς εὐθὺς κοπτόμενον περιεκόπη τὰς τῆς γενέσεως συγγενεῖς ὥσπερ μολυβδίδας, αἳ δὴ ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνείαις προσφυεῖς γιγνόμεναι [περὶ] κάτω στρέφουσι τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν:	83/12 - 83/19
310	παρὰ πάντα δὲ ἐκεῖνο δεῖ φυλάττειν, μήποτέ τι αὐτῶν ἀτελὲς ἐπιχειρῶσιν ἡμῖν μανθάνειν οὓς παιδεύσομεν, καὶ οὐκ ἐξῆκον ἐκεῖσε ἀεί, οἷ πάντα δεῖ ἀφήκειν:	Μή ποτ' αὐτῶν τι ἀτελὲς ἐπιχειρῶσιν ἡμῖν μανθάνειν οὓς θρέψομεν, καὶ οὐκ ἐξῆκον ἐκεῖσε ἀεί, οἷ πάντα δεῖ ἀφήκειν, οἷον ἄρτι περὶ τῆς ἀστρονομίας ἐλέγομεν.	6/180 - 6/183
311	εἰ δὲ ἐντεῦθεν ἕλκοι τις αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους, καὶ μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ὀδυνᾶσθαί τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἑλκόμενον	Εἰ δέ, ἦν δ' ἐγώ, ἐντεῦθεν ἕλκοι τις αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους, καὶ μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ἆρα οὐχὶ ὀδυνᾶσθαί τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἑλκόμενον, καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, αὐγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστὰ ὁρᾶν οὐδ' ἂν ἓν δύνασθαι τῶν νῦν λεγομένων ἀληθῶν	79/25 - 79/28
312	μόνη γὰρ ἡ τοιαύτη μάθησις βέβαιος ἐν οἷς ἂν γένηται.	Μόνη γοῦν, εἶπεν, ἡ τοιαύτη μάθησις βέβαιος, ἐν οἷς ἂν ἐγγένηται.	6/37 - 6/38

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
526/e/6 - 526/e/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	71	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
590/e/1 - 590/e/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	69	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
519/a/8 - 519/b/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	68	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
530/e/5 - 530/e/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	68	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
515/e/6 - 516/a/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	67	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
537/c/4 - 537/c/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	67	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
313	οὐκοῦν καὶ τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσει σύνταξιν οὐκ εἰς ἄπειρον αὐξήσει ἀπέραντα κακὰ ἔχων, ἀλλ‘ ἀποβλέπων πρὸς τὴν ἐν ἑαυτῷ πολιτείαν καὶ φυλάττων, μή τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι‘ ὀλιγότητα, οὕτω κυβερνῶν προσθήσει καὶ ἀναλώσει τῆς οὐσίας καθόσον ἂν οἷός τε.	Ἀλλ‘ ἀποβλέπων γε, εἶπον, πρὸς τὴν ἐν αὑτῷ πολιτείαν, καὶ φυλάττων μή τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι‘ ὀλιγότητα, οὕτως κυβερνῶν προσθήσει καὶ ἀναλώσει τῆς οὐσίας καθ‘ ὅσον ἂν οἷός τ‘ ᾖ.	33/18 - 33/24
314	καὶ μὴν τό γε ἀκολασταίνειν διὰ τὰ τοιαῦτα πάλαι ψέγεται, ὅτι ἀνίεται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ ἐπιθυμητικὸν εἰς ἐλευθερίαν πέρα τοῦ δέοντος.	Οὐκοῦν καὶ τὸ ἀκολασταίνειν οἴει διὰ τοιαῦτα πάλαι ψέγεσθαι, ὅτι ἀνίεται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ δεινόν, τὸ μέγα ἐκεῖνο καὶ πολυειδὲς θρέμμα, πέρα τοῦ δέοντος	32/13 - 32/15
315	τί οὖν ποτ‘ ἔσται τὸ μέγα αὖ καὶ τὸ σμικρόν	Οὐκοῦν ἐντεῦθέν ποθεν πρῶτον ἐπέρχεται ἐρέσθαι ἡμῖν τί οὖν ποτ‘ ἐστὶ τὸ μέγα αὖ καὶ τὸ σμικρόν	6/112 - 6/113
316	οὐκοῦν ὅ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὑτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιώσεται, πρῶτον μὲν μαθήματα τιμῶν ἃ τοιαύτην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπεργάσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀτιμάζων, ἔπειτα τὴν τοῦ σώματος ἕξιν καὶ τροφὴν οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ‘ οὐδὲ πρὸς ὑγείαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιὴς ἢ καλὸς ἔσται, ἐὰν μὴ καὶ σωφρονήσειν μέλλῃ ἀπ‘ αὐτῶν:	Ἔπειτά γ‘, εἶπον, τὴν τοῦ σώματος ἕξιν καὶ τροφὴν οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ‘ οὐδὲ πρὸς ὑγίειαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιὴς ἢ καλὸς ἔσται, ἐὰν μὴ καὶ σωφρονήσειν μέλλῃ ἀπ‘ αὐτῶν, ἀλλ‘ ἀεὶ τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕνεκα συμφωνίας ἁρμοττόμενος φανεῖται.	33/7 - 33/15
317	δεῖ δὲ καὶ τὰ χύδην μαθήματα ἐν τῇ παιδείᾳ γενόμενα συνάγειν εἰς σύνοψιν οἰκειότητός τε ἀλλήλων τῶν μαθημάτων καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως:	Μετὰ δὴ τοῦτον τὸν χρόνον, ἦν δ‘ ἐγώ, ἐκ τῶν εἰκοσιετῶν οἱ προκριθέντες τιμάς τε μείζους τῶν ἄλλων οἴσονται, τά τε χύδην μαθήματα παισὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γενόμενα τούτοις συνακτέον εἰς σύνοψιν οἰκειότητός τε ἀλλήλων τῶν μαθημάτων καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως.	6/34 - 6/37
318	καὶ γὰρ ἄτοπον, εἰ νομίζοι τίς γίγνεσθαί τε ταῦτα ἀεὶ ὡσαύτως, καὶ οὐδαμῇ οὐδὲν παραλλάττειν σώματα ἔχοντα καὶ ὁρώμενα, καὶ ζητεῖν παντὶ τρόπῳ τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν λαβεῖν.	τὴν δὲ νυκτὸς πρὸς ἡμέραν συμμετρίαν καὶ τούτων πρὸς μῆνα καὶ μηνὸς πρὸς ἐνιαυτὸν καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων πρός τε ταῦτα καὶ πρὸς ἄλληλα, οὐκ ἄτοπον, οἴει, ἡγήσεται τὸν νομίζοντα γίγνεσθαί τε ταῦτα ἀεὶ ὡσαύτως καὶ οὐδαμῇ οὐδὲν παραλλάττειν, σῶμά τε ἔχοντα καὶ ὁρώμενα, καὶ ζητεῖν παντὶ τρόπῳ τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν λαβεῖν	6/177 - 6/180

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
591/e/1 - 591/e/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	66	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
590/a/5 - 590/a/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	64	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
524/c/10 - 524/c/11	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	64	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
591/c/5 - 591/d/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	62	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
537/b/8 - 537/c/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	60	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
530/a/7 - 530/b/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	60	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
319	οὐ γὰρ δὴ λυσιτελεῖ τὸ παντοδαπὸν θηρίον ὥσπερ τὴν ἐπιθυμίαν εὐωχοῦντας ποιεῖν ἰσχυρόν, οὐδὲ τὸν λέοντα οἷον τὸν θυμὸν καὶ τὰ περὶ τὸν λέοντα τρέφειν ἄξιον καὶ ἰσχυρὰ ποιεῖν ἐν ἡμῖν, τὸν δὲ ἄνθρωπον ὥσπερ τὸν λόγον λιμοκτονεῖν καὶ ποιεῖν ἀσθενῆ, ὡς ἕλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ συνεθίζειν μηδὲ φίλον ποιεῖν:	Λέγωμεν δὴ τῷ λέγοντι ὡς λυσιτελεῖ τούτῳ ἀδικεῖν τῷ ἀνθρώπῳ, δίκαια δὲ πράττειν οὐ συμφέρει, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φησὶν ἢ λυσιτελεῖν αὐτῷ τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι ποιεῖν ἰσχυρὸν καὶ τὸν λέοντα καὶ τὰ περὶ τὸν λέοντα, τὸν δὲ ἄνθρωπον λιμοκτονεῖν καὶ ποιεῖν ἀσθενῆ, ὥστε ἕλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ συνεθίζειν μηδὲ φίλον ποιεῖν, ἀλλ‘ ἐᾶν αὐτὰ ἐν αὑτοῖς δάκνεσθαί τε καὶ μαχόμενα ἐσθίειν ἄλληλα.	31/19 - 31/26
320	τοῦτο μέντοι τὸ τῆς τοιαύτης φύ σεως εἰ ἐκ παιδὸς εὐθὺς κοπτόμενον περιεκόπη τὰς τῆς γενέσεως ξυγγενεῖς ὥσπερ μολυβδίδας, αἳ δὴ ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνείαις προσφυεῖς γιγνόμεναι περὶ τὰ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν, ὧν εἰ ἀπαλλαγὲν περιεστρέφετο εἰς τὰ ἀληθῆ, καὶ ἐκεῖνα ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ὀξύτα<τα ἑώρα, ὥσ>περ καὶ ἐφ‘ ἃ νῦν τέτραπται.	ὧν εἰ ἀπαλλαγὲν περιε στρέφετο εἰς τὰ ἀληθῆ, καὶ ἐκεῖνα ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ὀξύτατα ἑώρα, ὥσπερ καὶ ἐφ‘ ἃ νῦν τέτραπται.	83/12 - 83/19
321	αὗται γὰρ ἄτο ποι τῇ ψυχῇ αἱ ἑρμηνεῖαι καὶ ἐπισκέψεως δεόμεναι.	Καὶ γάρ, ἔφη, αὗταί γε ἄτοποι τῇ ψυχῇ αἱ ἑρμηνεῖαι καὶ ἐπισκέψεως δεόμεναι.	6/98 - 6/99
322	καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, αὐγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστὰ ὁρᾶν οὐδ‘ ἂν ἓν δύνασθαι τῶν <νῦν> λεγομένων ἀληθῶν, ὥστε ἐξαίφνης αὐτοῖς προσβάλλοντας	Εἰ δέ, ἦν δ‘ ἐγώ, ἐντεῦθεν ἕλκοι τις αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους, καὶ μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ἆρα οὐχὶ ὀδυνᾶσθαί τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἑλκόμενον, καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, αὐγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστὰ ὁρᾶν οὐδ‘ ἂν ἓν δύνασθαι τῶν νῦν λεγομένων ἀληθῶν	79/28 - 80/4
323	οὐκοῦν ὅ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὑτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιώσεται, πρῶτον μὲν μαθήματα τιμῶν ἃ τοιαύτην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπεργάσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀτιμάζων, ἔπειτα τὴν τοῦ σώματος ἕξιν καὶ τροφὴν οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ‘ οὐδὲ πρὸς ὑγείαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιὴς ἢ καλὸς ἔσται, ἐὰν μὴ καὶ σωφρονήσειν μέλλῃ ἀπ‘ αὐτῶν:	Οὐκοῦν ὅ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὑτοῦ εἰς τοῦτο συντείνας βιώσεται, πρῶτον μὲν τὰ μαθήματα τιμῶν, ἃ τοιαύτην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπεργάσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀτιμάζων	33/7 - 33/15

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
588/e/3 - 589/a/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	59	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
519/b/3 - 519/b/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	58	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
524/b/1 - 524/b/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	58	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
515/e/6 - 516/a/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	56	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
591/c/1 - 591/c/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	55	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
324	οὐκοῦν δεῖ σκοπεῖσθαι τί τῶν μαθημάτων ἔχει τοιαύτην δύναμιν, καὶ τί μάθημα ψυχῆς ὁλκόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν.	Οὐκοῦν δεῖ σκοπεῖσθαι τί τῶν μαθημάτων ἔχει τοιαύτην δύναμιν	6/60 - 6/63
325	Ἔτι τοίνυν, εἰ ταῦτα ἀληθῆ, δεῖ νοῆσαι περὶ αὐτῶν τοιόνδε τι, τὴν παιδείαν οὐχ οἷόν τινες ἐπαγγελλόμενοί φασιν εἶναι, τοιαύτην καὶ εἶναι.	τὴν παιδείαν οὐχ οἵαν τινὲς ἐπαγγελλόμενοί φασιν εἶναι τοιαύτην καὶ εἶναι.	82/10 - 82/12
326	οὐκοῦν ἐντεῦθέν ποθεν πρῶτον ἐπέρχεται ἐρέσθαι ἡμῖν:	Οὐκοῦν ἐντεῦθέν ποθεν πρῶτον ἐπέρχεται ἐρέσθαι ἡμῖν τί οὖν ποτ᾽ ἐστὶ τὸ μέγα αὖ καὶ τὸ σμικρόν	6/111 - 6/112
327	οὐ μέντοι ἐπι σκοπεῖν αὐτὰ χρὴ σπουδῇ ὡς τὴν ἀλήθειαν ἐν αὐτοῖς ληψόμενον ἴσων ἢ διπλασίων ἢ ἄλλης τινὸς ξυμμετρίας.	ἡγήσαιτο γὰρ ἄν πού τις ἔμπειρος γεωμετρίας, ἰδὼν τὰ τοιαῦτα, κάλλιστα μὲν ἔχειν ἀπεργασίᾳ, γελοῖον μὴν ἐπισκοπεῖν αὐτὰ σπουδῇ ὡς τὴν ἀλήθειαν ἐν αὐτοῖς ληψόμενον ἴσων ἢ διπλασίων ἢ ἄλλης τινὸς συμμετρίας.	6/174 - 6/177
328	καὶ τὰ μὲν οὐ παρακαλοῦντα, ὅσα μὴ ἐκβαίνει εἰς ἐναντίαν αἴσθησιν ἅμα, τὰ δ᾽ ἐκβαίνοντα ὡς παρακαλοῦντα τίθημι, ἐπειδὰν ἡ αἴσθησις μηδὲν μᾶλλον τοῦτο ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ, εἴτε ἐγγύθεν προσπίπτουσα εἴτε πόρρωθεν.	Τὰ μὲν οὐ παρακαλοῦντα, ἦν δ᾽ ἐγώ, ὅσα μὴ ἐκβαίνει εἰς ἐναντίαν αἴσθησιν ἅμα:	6/67 - 6/71
329	ἀναγκαῖα οὖν κιν δυνεύει εἶναι τὰ μαθήματα, ἐπειδὴ φαίνεται προσαναγκάζειν αὐτῇ τῇ νοήσει χρῆσθαι τὴν ψυχὴν ἐπ᾽ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν:	Ὁρᾷς οὖν, ἦν δ᾽ ἐγώ, ὦ φίλε, ὅτι τῷ ὄντι ἀναγκαῖον ἡμῖν κινδυνεύει εἶναι τὸ μάθημα, ἐπειδὴ φαίνεταί γε προσαναγκάζον αὐτῇ τῇ νοήσει χρῆσθαι τὴν ψυχὴν ἐπ᾽ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν	6/149 - 6/152
330	ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὸν ἐν ἡμῖν θεῖον ἄνθρω πον τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐγκρατῆ ποιητέον, ὅπως ἂν τὰ μὲν ἥμερα τῶν ἐπιθυμιῶν εἴδη τρέφῃ καὶ τιθασσεύῃ, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύῃ φύεσθαι, σύμμαχον ποιησάμενος τὴν τοῦ θυμοῦ φύσιν καὶ κοινῇ πάντων κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτῷ, οὕτως αὐτὰ θρέψει.	Οὐκοῦν αὖ ὁ τὰ δίκαια λέγων λυσιτελεῖν φαίη ἂν δεῖν ταῦτα πράττειν καὶ ταῦτα λέγειν, ὅθεν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἐντὸς ἄνθρωπος ἔσται ἐγκρατέστατος, καὶ τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐπιμελήσεται ὥσπερ γεωργός, τὰ μὲν ἥμερα τρέφων καὶ τιθασεύων, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύων φύεσθαι, σύμμαχον ποιησάμενος τὴν τοῦ λέοντος φύσιν, καὶ κοινῇ πάντων κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ αὑτῷ, οὕτω θρέψει	31/26 - 32/5

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
521/c/10 - 521/d/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	55	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
518/b/7 - 518/b/8	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	52	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
524/c/10 - 524/c/11	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	52	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
529/e/3 - 530/a/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	52	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
523/b/9 - 523/c/1	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	50	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
526/a/8 - 526/b/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	50	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
589/a/6 - 589/b/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	48	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
331	οὐκοῦν δεῖ σκοπεῖσθαι τί τῶν μαθημάτων ἔχει τοιαύτην δύναμιν, καὶ τί μάθημα ψυχῆς ὁλκόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν.	Τί ἂν οὖν εἴη, ὦ Γλαύκων, μάθημα ψυχῆς ὁλκὸν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν	6/60 - 6/63
332	εἰ καὶ ἠχὼ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ κατ' ἀντικρὺ ἔχοι, ὁπότε τις τῶν παριόντων φθέγξαιτο, οἴει ἂν ἄλλο τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριοῦσαν σκιάν	Τί δ' εἰ καὶ ἠχὼ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ καταντικρὺ ἔχοι	79/2 - 79/5
333	ἀλλ' ἀεὶ τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕνεκα ξυμφωνίας ἁρμοττόμενος φανεῖται, ἐάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι.	Ἔπειτά γ', εἶπον, τὴν τοῦ σώματος ἕξιν καὶ τροφὴν οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ὑγίειαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιὴς ἢ καλὸς ἔσται, ἐὰν μὴ καὶ σωφρονήσειν μέλλῃ ἀπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἀεὶ τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕνεκα συμφωνίας ἁρμοττόμενος φανεῖται.	33/15 - 33/18
334	ἀλλ' ἀεὶ τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕνεκα ξυμφωνίας ἁρμοττόμενος φανεῖται, ἐάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι.	Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη, ἐάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι.	33/15 - 33/18
335	καὶ τἄλλα δὲ ὡσαύτως χρήσιμα ἂν εἴη πρὸς ἐπιστήμην διὰ τὸ τῆς οὐσίας ἅπτεσθαι γενέσεως δὲ ἀπολύεσθαι, καὶ τὴν μὲν νόησιν παρακαλεῖν τῶν δὲ αἰσθήσεων ἀφιστάναι, καὶ ἐπὶ θέαν τῆς τῶν ὄντων φύσεως παρακαλεῖν, αὐτῆς δὲ τῆς ψυχῆς ῥᾳστώνην παρασκευάζειν τῆς μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν.	Προσῆκον δὴ τὸ μάθημα ἂν εἴη, ὦ Γλαύκων, νομοθετῆσαι καὶ πείθειν τοὺς μέλλοντας ἐν τῇ πόλει τῶν μεγίστων μεθέξειν ἐπὶ λογιστικὴν ἰέναι καὶ ἀνθάπτεσθαι αὐτῆς μὴ ἰδιωτικῶς, ἀλλ' ἕως ἂν ἐπὶ θέαν τῆς τῶν ἀριθμῶν φύσεως ἀφίκωνται τῇ νοήσει αὐτῇ, οὐκ ὠνῆς οὐδὲ πράσεως χάριν ὡς ἐμπόρους ἢ καπήλους μελετῶντας, ἀλλ' ἕνεκα πολέμου τε καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς ῥᾳστώνης μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν.	6/137 - 6/142

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
521/d/3 - 521/d/4	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	46	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891
515/b/7 - 515/b/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	43	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
591/c/5 - 591/d/3	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	42	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
591/d/4 - 591/d/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	41	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
525/b/11 - 525/c/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	39	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
336	τὰς δὲ δὴ σκιὰς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις, ἐν ᾧ ἀμβλυωπεῖ, πρὶν καταστῆναι τὰ ὄμματα, οὗτος δὲ ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας, ἆρα οὐ γέλωτ‘ ἂν παρέχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἥκει τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἀνιέναι, καὶ τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτιννύναι ἄν	καὶ τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτεινύναι ἄν	81/10 - 81/18
337	ὑπὸ γὰρ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἥμερον δουλοῦται, καὶ τὸ βέλτιστον ὑπὸ τῷ μοχθηροτάτῳ καὶ τὸ ἑαυτῷ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαρωτάτῳ δουλοῦται καὶ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ψυχῇ πλημμελεῖ.	ἢ εἰ μὲν λαβὼν χρυσίον ὑὸν ἢ θυγατέρα ἐδουλοῦτο, καὶ ταῦτ‘ εἰς ἀγρίων τε καὶ κακῶν ἀνδρῶν, οὐκ ἂν αὐτῷ ἐλυσιτέλει οὐδ‘ ἂν πάμπολυ ἐπὶ τούτῳ λαμβάνειν, εἰ δὲ τὸ ἑαυτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαρωτάτῳ δουλοῦται καὶ μηδὲν ἐλεεῖ, οὐκ ἄρα ἄθλιός ἐστι καὶ πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ χρυσὸν δωροδοκεῖ ἢ Ἐριφύλη ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν ὅρμον δεξαμένη	32/9 - 32/12
338	Τίς γὰρ σχολὴ τῷ πρὸς τοῖς θεοῖς τὴν διάνοιαν ἔχοντι κάτω βλέπειν εἰς ἀνθρώπων ἐπαίνους	Οὐδὲ γάρ που, ὦ Ἀδείμαντε, σχολὴ τῷ γε ὡς ἀληθῶς πρὸς τοῖς οὖσι τὴν διάνοιαν ἔχοντι κάτω βλέπειν εἰς ἀνθρώπων πραγματείας, καὶ μαχόμενον αὐτοῖς φθόνου τε καὶ δυσμενείας ἐμπίμπλασθαι, ἀλλ‘ εἰς τεταγμένα ἄττα καὶ κατὰ ταὐτὰ ἀεὶ ἔχοντα ὁρῶντας καὶ θεωμένους οὔτ‘ ἀδικοῦντα οὔτ‘ ἀδικούμενα ὑπ‘ ἀλλήλων, κόσμῳ δὲ πάντα καὶ κατὰ λόγον ἔχοντα, ταῦτα μιμεῖσθαί τε καὶ ὅτι μάλιστα ἀφομοιοῦσθαι.	10p/2/2 - 10p/2/3
339	δεῖ δὲ καὶ ὀμμάτων καὶ τῆς ἄλλης αἰσθήσεως δυνατοὺς γίγνεσθαι μεθιεμένους ἐπ‘ αὐτὸ τὸ ὂν μετ‘ ἀληθείας ἰέναι.	Ταῦτα τοίνυν, ἦν δ‘ ἐγώ, δεήσει σε ἐπισκοποῦντα οἳ ἂν μάλιστα τοιοῦτοι ἐν αὐτοῖς ὦσι καὶ μόνιμοι μὲν ἐν μαθήμασι, μόνιμοι δ‘ ἐν πολέμῳ καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, τούτους αὖ, ἐπειδὰν τὰ τριάκοντα ἔτη ἐκβαίνωσιν, ἐκ τῶν προκρίτων προκρινάμενον εἰς μείζους τε τιμὰς καθιστάναι καὶ σκοπεῖν, τῇ τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμει βασανίζοντα τίς ὀμμάτων καὶ τῆς ἄλλης αἰσθήσεως δυνατὸς μεθιέμενος ἐπ‘ αὐτὸ τὸ ὂν μετ‘ ἀληθείας ἰέναι.	6/38 - 6/40

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
517/a/4 - 517/a/6	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	37	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
589/e/1 - 590/a/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	34	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
500/b/8 - 500/c/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	33	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
537/c/9 - 537/d/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	32	De communi mathematica scientia, ed. U. Klein (post N. Festa), Iamblichi de communi mathematica scientia liber. Leipzig: Teubner, 1891

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
340	οὐκοῦν καὶ τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσει σύνταξιν οὐκ εἰς ἄπειρον αὐξήσει ἀπέραντα κακὰ ἔχων, ἀλλ‘ ἀποβλέπων πρὸς τὴν ἐν ἑαυτῷ πολιτείαν καὶ φυλάττων, μή τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι‘ ὀλιγότητα, οὕτω κυβερνῶν προσθήσει καὶ ἀναλώσει τῆς οὐσίας καθόσον ἂν οἷός τε.	καὶ τὸν ὄγκον τοῦ πλήθους οὐκ ἐκπληττόμενος ὑπὸ τοῦ τῶν πολλῶν μακαρισμοῦ ἄπειρον αὐξήσει, ἀπέραντα κακὰ ἔχων	33/18 - 33/24
341	ἀλλ‘ αὐτὰς μὲν οἱ θεοὶ καὶ οἱ τοῖς θεοῖς ἑπόμενοι τὰς ἀληθινὰς ἑαυτῶν εἰκόνας ἀποκαλύπτουσιν, φαντάσματα δ‘ αὐτῶν οἷα τὰ ἐν ὕδασιν ἢ ἐν κατόπτροις μεμηχανημένα οὐδαμῶς προτείνουσιν.	Οὐκοῦν καὶ εἰκόνας γραμμάτων, εἴ που ἢ ἐν ὕδασιν ἢ ἐν κατόπτροις ἐμφαίνοιντο, οὐ πρότερον γνωσόμεθα, πρὶν ἂν αὐτὰ γνῶμεν, ἀλλ‘ ἔστιν τῆς αὐτῆς τέχνης τε καὶ μελέτης	2p/10/70 - 2p/10/74
342	καὶ γὰρ ὀξὺ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαισθήτως ἔχειν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὅ τι δᾶν ἐπιθυμῇ, καὶ τὸ δὴ τέλος ἁπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ πάντα ταῦτα κεκτημένον ἀθάνατον εἶναι γενόμενον ὅ τι τάχιστα.	Κομψοτέρας δή τινος, ἦν δ‘ ἐγώ, ἀσκήσεως δεῖ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς, οὕς γε ὥσπερ κύνας ἀγρύπνους τε ἀνάγκη εἶναι καὶ ὅτι μάλιστα ὀξὺ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ πολλὰς μεταβολὰς ἐν ταῖς στρατείαις μεταβάλλοντας ὑδάτων τε καὶ τῶν ἄλλων σίτων καὶ είλήσεων καὶ χειμώνων μὴ ἀκροσφαλεῖς εἶναι πρὸς ὑγίειαν.	93/1 - 93/6
343	τιμαὶ δὲ καὶ ἔπαινοι εἴ τινες ἦσαν αὐτοῖς τότε παρ‘ ἀλλήλων καὶ γέρα τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἴωθε καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ ζηλοῦν τοὺς παρ‘ ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυναστεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὁμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα βούλεσθαι <ἐπάρουρον ἐόντα θητευέμεν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ‘ ἀκλήρῳ> καὶ ὁτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ ἐκεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν	Ἐξαλείψομεν ἄρα, ἦν δ‘ ἐγώ, ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔπους ἀρξάμενοι πάντα τὰ τοιαῦτα_ 4 βουλοίμην κ‘ ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ‘ ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν καὶ τὸ_ 8 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη σμερδαλέ‘, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ 2 καὶ_ 3 ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν 5 καὶ τὸ_ 6 οἴῳ πεπνῦσθαι, ταὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι 7 καὶ_ 8 ψυχὴ δ‘ ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδε βεβήκει, ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦς‘ ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην 10 καὶ τὸ_ 1 ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἠΰτε καπνός, ᾤχετο τετριγυῖα 3 καὶ_ 4 ὡς δ‘ ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ‘ ἀλλήλῃσιν ἔχονται, ὣς αἳ τετριγυῖαι ἅμ‘ ᾔεσαν.	80/23 - 81/5

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
591/d/7 - 591/d/9	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	28	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
402/b/5 - 402/b/7	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	27	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
404/a/9 - 404/b/2	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	17	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
386/c/3 - 387/a/8	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	15	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
344	ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἡ τοῦ ὡς ἀληθῶς φιλοσόφου ψυχὴ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ λυπῶν καθόσον δύναται, λογιζομένη ὅτι, ἐπειδάν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ λυπηθῇ ἢ φοβηθῇ ἢ ἐπιθυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ᾽ αὐτῶν ὡς ἄν τις οἰηθείη, οἷον ἢ νοσήσας ἤ τι ἀναλώσας διὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ᾽ ὃ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό, ὅτι δὴ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἡγεῖσθαι, περὶ ὃ ἂν πάσχῃ μάλιστα τοῦτο, τοῦτο ἐναργέστατόν τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον:	Εἰ ἄρα δεῖ τινα πόλιν προσαγορεύειν κρείττω ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ αὐτὴν αὑτῆς, καὶ ταύτην προσρητέον.	68/26 - 69/10
345	ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ θωπείας καὶ δεήσεως καὶ λιτανείας καὶ πάντων τῶν τοιούτων.	ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῶν ἄλλων.	33/234/3 - 33/234/5
346	πῶς γὰρ ἄν τις ἢ λόγον γνωρίζοι συλλαβὰς ἀγνοῶν, ἢ ταύτας ἐπίσταιτο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδώς	πῶς γὰρ ἄν τις ἢ δίκην καλῶς δικάσαι ἢ ἀνθρώπους κατὰ τρόπον κρῖναι δύναιτο, μὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσας	39/7 - 39/8
347	καλῶς ἄρα κατά γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθαγόρας εἴρηκεν ὡς ἐπὶ τὸ γνῶναί τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν.	{_} Ἀναγκαῖον ἄρα φαίνεται κατά γε τοῦτον τὸν λόγον, οἷς τυγχάνει πολλὰ χρήματα ὄντα, τούτοις καὶ πολλῶν δεῖσθαι τῶν πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν ἐπιτηδείων:	52/6 - 52/8
348	Πολλὰ μὲν οὖν ἄν τις θαυμάσειε καὶ ἄλλα τῆς ἀντιλογικῆς καινοτομίας, ἀτὰρ δὴ καὶ τὴν ἐναντίωσιν τῶν δοξασμάτων καταπληγείη ἂν εἰκότως, εἰ τῆς ὅλης ὑποθέσεως φαινομένης μόνον παρὰ τοῖς γόησιν, οὔσης δ᾽ οὐδαμῶς, καὶ παρὰ τοῖς ἐκ πάθους ἢ νοσήματος ὡρμημένοις, ἀπατηλῶς πάντῃ διακειμένοις, τολμᾷ λέγειν ὡς ἔνεστι καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοὺς τυγχάνειν.	Πολλὰ μὲν οὖν ἄν τις καὶ ἄλλα ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι καὶ θαυμάσια:	3p/26/1 - 3p/26/7
349	ταὐτὸν δὲ ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι.	ταὐτὸν δὲ ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι.	73/10 - 73/11

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
431/d/4 - 431/d/5	PLATO Phil. [0059]	Respublica, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	8	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
402/a/7t - 402/b/1t	PLATO Phil. [0059]	Spuria, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	70	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
383/a/5t - 383/a/7t	PLATO Phil. [0059]	Spuria, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	36	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
406/a/12t - 406/a/14t	PLATO Phil. [0059]	Spuria, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907	35	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
221/c/2 - 221/c/3	PLATO Phil. [0059]	Symposium, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901	25	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
174/a/8 - 174/b/1	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
350	γῆς δὲ ὅταν μυρία πλέθρα ἢ ἔτι πλείω ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένος θαυμαστὰ πλήθει κέκτηται, πάνσμικρα δοκεῖ ἀκούειν, εἰς ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν.	γῆς δὲ ὅταν μυρία πλέθρα ἢ ἔτι πλείω ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένος θαυμαστὰ πλήθει κέκτηται, πάνσμικρα δοκεῖ ἀκούειν εἰς ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν.	74/9 - 74/12
351	φυγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν:	φυγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν:	76/9 - 76/10
352	ὁμοίωσις δὲ δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι.	ὁμοίωσις δὲ δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι.	76/10 - 76/11
353	ταῦτα μὲν γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος γραῶν ὕθλος, ὡς ἐμοὶ φαίνεται:	ταῦτα μὲν γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος γραῶν ὕθλος, ὡς ἐμοὶ φαίνεται:	76/15 - 76/16
354	ἡ μὲν γὰρ τούτου γνῶσις σοφία καὶ ἀρετὴ ἀληθινή, ἡ δὲ ἄγνοια ἀμαθία καὶ κακία ἐναργής:	ἡ μὲν γὰρ τούτου γνῶσις σοφία καὶ ἀρετὴ ἀληθινή, ἡ δὲ ἄγνοια ἀμαθία καὶ κακία ἐναργής:	76/21 - 76/23
355	ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας, ὃ δεῖ ἥκιστα ἀγνοεῖν.	ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας, ὃ δεῖ ἥκιστα ἀγνοεῖν.	77/3 - 77/4
356	εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἤ τί τῳ κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες.	εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἤ τί τῳ κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες.	72/18 - 72/21
357	αἱ δὲ ἄλλαι δεινότητές τε δοκοῦσαι καὶ σοφίαι ἐν μὲν πολιτικαῖς δυναστείαις γιγνόμεναι φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις βάναυσοι.	αἱ δ‘ ἄλλαι δεινότητές τε δοκοῦσαι καὶ σοφίαι ἐν μὲν πολιτικαῖς δυναστείαις γιγνόμεναι φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις βάναυσοι.	76/23 - 76/25
358	τῷ οὖν ἀδικοῦντι καὶ ἀνόσια λέγοντι ἢ πράττοντι μακρῷ ἄριστ‘ ἔχει τι τὸ μὴ συγχωρεῖν δεινῷ ὑπὸ πανουργίας εἶναι:	τῷ οὖν ἀδικοῦντι καὶ ἀνόσια λέγοντι ἢ πράττοντι μακρῷ ἄριστ‘ ἔχει τὸ μὴ συγχωρεῖν δεινῷ ὑπὸ πανουργίας εἶναι:	76/25 - 76/27

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
174/e/2 - 174/e/5	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/b/1 - 176/b/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/b/2 - 176/b/3	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/b/7 - 176/b/8	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/c/4 - 176/c/5	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/d/7 - 176/d/7	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
173/d/6 - 173/e/1	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	98	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/c/6 - 176/d/1	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	97	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/d/1 - 176/d/3	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	97	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
359	οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἡ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ <πέτεται> κατὰ Πίνδαρον <τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα> γεωμετροῦσα, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, εἰς τῶν ἐγγὺς οὐδὲν ἑαυτὴν συγκαθιεῖσα.	οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἡ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ πέτεται κατὰ Πίνδαρον "τᾶς τε γᾶς ὑπένερθε" καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, "οὐρανοῦ θ' ὕπερ" ἀστρονομοῦσα, καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, εἰς τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὑτὴν συγκαθιεῖσα.	72/22 - 73/5
360	ἔν τε γὰρ ταῖς λοιδορίαις ἴδιον ἔχει οὐδὲν οὐδένα λοιδορεῖν αὐτὸς οὐκ εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐδενὸς ἐκ τοῦ μὴ μεμελετηκέναι:	ἔν τε γὰρ ταῖς λοιδορίαις ἴδιον ἔχει οὐδὲν οὐδένα λοιδορεῖν, ἅτ' οὐκ εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐδενὸς ἐκ τοῦ μὴ μεμελετηκέναι:	73/23 - 73/26
361	ἀγάλλονται γὰρ τῷ ὀνείδει καὶ οἴονται ἀκούειν ὅτι οὐ λῆροί εἰσι, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλὰ ἄνδρες οἵους δεῖ ἐν πόλει τοὺς σωθησομένους.	ἀγάλλονται γὰρ τῷ ὀνείδει καὶ οἴονται ἀκούειν ὅτι οὐ λῆροί εἰσι, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες οἵους δεῖ ἐν πόλει τοὺς σωθησομένους.	76/28 - 77/1
362	ἐν ἅπασι δὴ τούτοις ὁ τοιοῦτος ὑπὸ τῶν πολλῶν καταγελᾶται, τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχων, ὡς δοκεῖ, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἀγνοῶν τε καὶ ἐν ἑκάστοις ἀπορῶν.	ἐν ἅπασι δὴ τούτοις ὁ τοιοῦ τος ὑπὸ τῶν πολλῶν καταγελᾶται, τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχων, ὡς δοκεῖ, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἀγνοῶν τε καὶ ἐν ἑκάστοις ἀπορῶν.	74/27 - 75/2
363	οὐ γάρ ἐστιν ἣν δοκοῦσι, πληγαί τε καὶ θάνατοι, ὧν ἐνίοτε πάσχουσιν οὐδὲν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ ἣν ἀδύνατον ἐκφυγεῖν.	οὐ γάρ ἐστιν ἣν δοκοῦσιν, πληγαί τε καὶ θάνατοι, ὧν ἐνίοτε πάσχουσιν οὐδὲν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ ἣν ἀδύνατον ἐκφυγεῖν.	77/4 - 77/6
364	ἔν τε τοῖς ἐπαί νοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις οὐ προσποιήτως, ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἔνδηλος γιγνόμενος ληρώδης δοκεῖ εἶναι.	ἔν τε τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις οὐ προσποιήτως ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἔνδηλος γιγνόμενος ληρώδης δοκεῖ εἶναι.	73/26 - 74/2
365	ἀλλὰ γὰρ οὐ πάνυ ῥᾴδιον πεῖσαι, ὡς ἄρα οὐχ ὧν ἕνεκα οἱ πολλοί φασι δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν ἀρετὴν δὲ διώκειν, τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον τὸ δ' οὔ, ἵνα δὴ μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι.	ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄριστε, οὐ πάνυ τι ῥᾴδιον πεῖσαι ὡς ἄρα οὐχ ὧν ἕνεκα οἱ πολλοί φασι δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν, ἀρετὴν δὲ διώκειν, τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον, τὸ δ' οὔ, ἵνα δὴ μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι:	76/11 - 76/15

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
173/e/1 - 174/a/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	96	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
174/c/6 - 174/c/8	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	95	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/d/3 - 176/d/5	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	95	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
175/b/4 - 175/b/7	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	94	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/d/7 - 176/e/1	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	94	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
174/d/1 - 174/d/3	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	93	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/b/3 - 176/b/7	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	93	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
366	θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἄδικος, ἀλλ' ὡς οἷόν τε δικαιότατος, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὁμοιότερον οὐδὲν ἢ ὃς ἂν ἡμῶν αὖ γένηται ὅ τι δικαιότατος.	θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἄδικος, ἀλλ' ὡς οἷόν τε δικαιότατος, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὁμοιότερον οὐδὲν ἢ ὃς ἂν ἡμῶν αὖ γένηται ὅτι δικαιότατος.	76/17 - 76/20
367	παραδειγμάτων γὰρ ἐν τῷ ὄντι ἑστώτων, τοῦ μὲν θείου εὐδαιμονεστάτου, τοῦ δὲ <ἀθέου> ἀθλιωτάτου, οὐχ ὁρῶντες ὅτι οὕτως ἔχει, ὑπὸ ἠλιθιότητός τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι τῷ μὲν ὁμοιούμενοι διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις, τῷ δὲ ἀνομοιούμενοι.	Παραδειγμάτων, ὦ φίλε, ἐν τῷ ὄντι ἑστώτων, τοῦ μὲν θείου εὐδαιμονεστάτου, τοῦ δὲ ἀθέου ἀθλιωτάτου, οὐχ ὁρῶντες ὅτι οὕτως ἔχει, ὑπὸ ἠλιθιότητός τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι τῷ μὲν ὁμοιούμενοι διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις, τῷ δὲ ἀνομοιούμενοι.	77/6 - 77/11
368	περὶ τοῦτο καὶ ἡ ὡς ἀληθῶς δεινότης ἀνδρὸς καὶ ἡ οὐδένειά τε καὶ ἀνανδρία.	περὶ τοῦτο καὶ ἡ ὡς ἀληθῶς δεινότης ἀνδρὸς καὶ οὐδενία τε καὶ ἀνανδρία.	76/20 - 76/21
369	τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοι οῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτων λέληθεν, οὐ μόνον ὅ τι πράττει, ἀλλ' ὀλίγου καὶ <εἰ> ἄνθρωπός ἐστιν ἤ τι ἄλλο θρέμμα:	τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοιοῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτων λέληθεν, οὐ μόνον ὅτι πράττει, ἀλλ' ὀλίγου καὶ εἰ ἄνθρωπός ἐστιν ἤ τι ἄλλο θρέμμα:	73/11 - 73/14
370	τί δή ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ τί τῇ τοιαύτῃ φύσει προσήκει διαφέρον τῶν ἄλλων ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν, ζητεῖ τε καὶ πράγματ' ἔχει διερευνώμενος.	τί δέ ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ τί τῇ τοιαύτῃ φύσει προσήκει διάφορον τῶν ἄλλων ποιεῖν ἢ πάσχειν, ζητεῖ τε καὶ πράγματ' ἔχει διερευνώμενος.	73/14 - 73/17
371	τοιγάρτοι ἰδίᾳ τε συγγιγνόμενος ὁ τοιοῦτος ἑκάστῳ καὶ δημοσίᾳ, ὅταν ἐν δικαστηρίῳ ἤ που ἄλλοθι ἀναγκασθῇ περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς διαλέγεσθαι, γέλωτα παρέχει οὐ μόνον Θρᾴτταις ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ ὄχλῳ, εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας, καὶ ἡ ἀσχημοσύνη δεινή, δόξαν ἀβελτηρίας παρεχομένη.	Τοιγάρτοι, ὦ φίλε, ἰδίᾳ τε συγγιγνόμενος ὁ τοιοῦτος ἑκάστῳ καὶ δημοσίᾳ, ὅπερ ἀρχόμενος ἔλεγον, ὅταν ἐν δικαστηρίῳ ἤ που ἄλλοθι ἀναγκασθῇ περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς διαλέγεσθαι, γέλωτα παρέχει οὐ μόνον Θρᾴτταις ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ ὄχλῳ, εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας, καὶ ἡ ἀσχημοσύνη δεινή, δόξαν ἀβελτερίας παρεχομένη:	73/17 - 73/23
372	ἰλιγγιῶν τε ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθεὶς καὶ βλέπων μετέωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀηθείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν καὶ βαρβαρίζων γέλωτα Θρᾴτταις μὲν οὐ παρέχει οὐδ' ἄλλῳ ἀπαιδεύτῳ οὐδενί (οὐδὲ γὰρ αἰσθάνονται), τοῖς δὲ ἐναντίως ἢ ὡς ἀνδραπόδοις τραφεῖσι πᾶσιν.	εἰλιγγιῶν τε ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθεὶς καὶ βλέπων μετέωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀηθείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν καὶ βατταρίζων γέλωτα Θρᾴτταις μὲν οὐ παρέχει οὐδ' ἄλλῳ ἀπαιδεύτῳ οὐδενί, οὐ γὰρ αἰσθάνονται, τοῖς δ' ἐναντίως ἢ ὡς ἀνδραπόδοις τραφεῖσι πᾶσιν.	75/14 - 75/18

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
176/b/8 - 176/c/3	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	93	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/e/3 - 177/a/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	92	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/c/3 - 176/c/4	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	91	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
174/b/1 - 174/b/3	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
174/b/3 - 174/b/6	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
174/b/8 - 174/c/6	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
175/d/2 - 175/d/7	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
373	ὁ μὲν τῷ ὄντι ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένου, ὃν δὴ <δεῖ> φιλόσοφον καλεῖν, <ᾧ> ἀνεμέσητον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι, ὅταν εἰς δουλικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα, οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπισταμένου συσκευάσασθαι μηδὲ ὄψον ἡδῦναι ἢ θῶπας λόγους:	οὗτος δὴ ἑκατέρου τρόπος, ὦ Θεόδωρε, ὁ μὲν τῷ ὄντι ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένου, ὃν δὴ φιλόσοφον καλεῖς, ᾧ ἀνεμέσητον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι ὅταν εἰς δουλικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα, οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπισταμένου συσκευάσασθαι μηδὲ ὄψον ἡδῦναι ἢ θῶπας λόγους:	75/19 - 75/24
374	οὗ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὡμοιοῦντο.	οὗ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦνται:	77/11 - 77/12
375	τὰ μὲν οὖν κακὰ οὔτ᾽ ἀπολέσθαι δυνατόν (ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ ἀεὶ εἶναι ἀνάγκη), οὔτ᾽ ἐν θεοῖς αὐτὰ ἱδρύσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης.	Ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἀπολέσθαι τὰ κακὰ δυνατόν, ὦ Θεόδωρε_ ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ ἀεὶ εἶναι ἀνάγκη_οὔτ᾽ ἐν θεοῖς αὐτὰ ἱδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης.	76/5 - 76/8
376	ἓν μέντοι τι αὐτοῖς συμβέβηκεν, ὅταν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναί τε καὶ δέξασθαι περὶ ὧν ψέγουσι, καὶ ἐθελήσωσιν ἀνδρικῶς πολὺν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν, τότε ἀτόπως τελευτῶντες οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτοὶ αὑτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ ῥητορικὴ ἐκείνη πως ἀπομαραίνεται, ὥστε παίδων δοκεῖν μηδὲν διαφέρειν.	ὅταν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναί τε καὶ δέξασθαι περὶ ὧν ψέγουσι, καὶ ἐθελήσωσιν ἀνδρικῶς πολὺν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φυγεῖν, τότε ἀτόπως, ὦ δαιμόνιε, τελευτῶντες οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτοὶ αὑτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ ῥητορικὴ ἐκείνη πως ἀπομαραίνεται, ὥστε παίδων μηδὲν δοκεῖν διαφέρειν.	77/18 - 77/25
377	ἐὰν δὲ εἴπωμεν ὅτι, ἐὰν μὴ ἀπαλ λαγῶσι τῆς δεινότητος, καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς ἐκεῖνος μὲν ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται, ἐνθάδε δὲ τὴν αὑτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ ἕξουσι, κακοὶ κακοῖς ξυνόντες, ταῦτα δὴ καὶ παντάπασιν ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται, καὶ μάλα δὴ ὑπέρογκον φρονοῦντες.	ἐὰν δ᾽ εἴπωμεν ὅτι, ἂν μὴ ἀπαλλαγῶσι τῆς δεινότητος, καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς ἐκεῖνος μὲν ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται, ἐνθάδε δὲ τὴν αὑτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ ἕξουσι, κακοὶ κακοῖς συνόντες, ταῦτα δὴ καὶ παντάπασιν ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται.	77/12 - 77/18
378	λεκτέον οὖν τὸ ἀληθές, ὅτι τοσούτῳ μᾶλλόν εἰσιν οἷοι οὐκ οἴονται, ὅτι οὐχὶ οἴονται:	λεκτέον οὖν τἀληθές, ὅτι τοσούτῳ μᾶλλόν εἰσιν οἷοι οὐκ οἴονται, ὅτι οὐχὶ οἴονται:	77/1 - 77/3
379	ὅταν δέ γέ τινα αὐτὸς ἑλκύσῃ ἄνω, καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ ἐκβῆναι ἐκ τοῦ <Τί ἐγὼ σὲ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ>	Ὅταν δέ γέ τινα αὐτός, ὦ φίλε, ἑλκύσῃ ἄνω, καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ ἐκβῆναι ἐκ τοῦ ”Τί ἐγὼ σὲ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ“	75/2 - 75/4

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
175/d/7 - 175/e/5	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
177/a/2 - 177/a/3	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	90	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/a/5 - 176/a/8	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	89	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
177/b/2 - 177/b/7	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	89	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
177/a/3 - 177/a/8	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	88	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
176/d/5 - 176/d/6	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	87	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
175/b/9 - 175/c/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
380	ὁ δ‘ αὖ τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς θατέρου καὶ ὀξέως διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι <δὲ> οὐκ ἐπισταμένου ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως οὐδὲ ἁρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ.	ὁ δ‘ αὖ τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς τε καὶ ὀξέως διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια ἐλευθερίως οὐδέ γ‘ ἁρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον [ἀληθῆ].	75/24 - 76/2
381	σπουδαὶ δὲ ἑταιρειῶν ἐπ‘ ἀρ χὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν αὐλητρίσι κῶμοι, οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς.	σπουδαὶ δὲ ἑταιριῶν ἐπ‘ ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν αὐλητρίσι κῶμοι, οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς.	72/16 - 72/18
382	ἢ ἐκ τοῦ <Εἰ βασιλεὺς εὐδαί μων κεκτημένος πολὺ χρυσίον>, [ἢ] βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπίσκεψιν, ποίω τέ τινε ἐστὸν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀποφυγεῖν, _περὶ πάντων τούτων ὅταν αὖ δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον τὴν ψυχὴν καὶ δριμὺν καὶ δικανικόν, πάλιν αὖ τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν.	εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἑκάτερον αὐτοῖν καὶ τί τῶν πάντων ἢ ἀλλήλων διαφέρετον, ἢ ἐκ τοῦ "εἰ βασιλεὺς εὐδαίμων," "κεκτημένος τ‘ αὖ χρυσίον," βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπὶ σκέψιν, ποίω τέ τινε ἐστὸν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀποφυγεῖν_περὶ τούτων ἁπάντων ὅταν αὖ δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον τὴν ψυχὴν καὶ δριμὺν καὶ δικανικόν, πάλιν αὖ τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν:	75/6 - 75/13
383	ὥσπερ δὴ καὶ Θαλῆν ἀστρονομοῦντα καὶ ἀναβλέποντα πεσόντα εἰς φρέαρ Θρᾷττά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀποσκῶψαι λέγεται, ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο εἰδέναι, τὰ δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνοι αὐτόν.	Ὥσπερ καὶ Θαλῆν ἀστρονομοῦντα, ὦ Θεόδωρε, καὶ ἄνω βλέποντα, πεσόντα εἰς φρέαρ, Θρᾷττά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀποσκῶψαι λέγεται ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο εἰδέναι, τὰ δ‘ ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνοι αὐτόν.	73/5 - 73/10
384	οἱ γὰρ τοιοῦτοί που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἤ τι κοινὸν ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον, νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσι:	οὗτοι δέ που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἤ τι κοινὸν ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον:	72/11 - 72/16

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
175/e/5 - 176/a/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
173/d/4 - 173/d/6	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	85	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
175/c/2 - 175/d/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	82	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
174/a/4 - 174/a/8	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	81	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
173/c/8 - 173/d/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	77	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
385	τὰ δὲ δὴ γένη ὑμνούντων, ὡς γενναῖός τις ἑπτὰ πάππους πλουσίους ἔχων ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὁρώντων ἡγεῖται τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ δυναμένων εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ βλέπειν οὐδὲ λογίζεσθαι ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς καὶ δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες πολλάκις μυρίοι γεγόνασιν ὁτῳοῦν, ἀλλ᾽ ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων καὶ ἀναφερόντων εἰς Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρύωνος <ἄτοπα αὐτῷ παταφαίνεται τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ᾽ Ἀμφιτρύωνος> εἰς τὸ ἄνω <πεντεκαιεικοστὸς> τοιοῦτος ἦν οἵα συνέβαινεν αὐτῷ τύχη, καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ᾽ αὐτοῦ, γελᾷ οὐ δυναμένων λογίζεσθαί τε καὶ χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῆς ἀπαλλάττειν.	τὰ δὲ δὴ γένη ὑμνούντων, ὡς γενναῖός τις ἑπτὰ πάππους πλουσίους ἔχων ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὁρώντων ἡγεῖται τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ δυναμένων εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ βλέπειν οὐδὲ λογίζεσθαι ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλῆς καὶ δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες πολλάκις μυρίοι γεγόνασιν ὁτῳοῦν:	74/12 - 74/27
386	τύραννόν τε γὰρ ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενον ἕνα τῶν νομέων οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἤ τινα βουκόλον ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδάλλοντα γάλα, δυσκολώτερον δὲ ἐκείνων ζῷον καὶ ἐπιβουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν νομίζει αὐτούς, ἀγροῖκον δὲ καὶ ἀπαίδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν ἧττον τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίγνεσθαι, σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον.	δυσκολώτερον δὲ ἐκείνων ζῷον καὶ ἐπιβουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν νομίζει αὐτούς, ἄγροικον δὲ καὶ ἀπαίδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν ἧττον τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίγνεσθαι, σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον.	74/2 - 74/9

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
174/e/5 - 175/a/5	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	76	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
174/d/6 - 174/e/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	74	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
387	τὰ δὲ δὴ γένη ὑμνούντων, ὡς γενναῖός τις ἑπτὰ πάππους πλουσίους ἔχων ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὁρώντων ἡγεῖται τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ δυναμένων εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ βλέπειν οὐδὲ λογίζεσθαι ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς καὶ δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες πολλάκις μυρίοι γεγόνασιν ὁτῳοῦν, ἀλλ‘ ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων καὶ ἀναφερόντων εἰς Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρύωνος <ἄτοπα αὐτῷ παταφαίνεται τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ‘ Ἀμφιτρύωνος> εἰς τὸ ἄνω <πεντεκαιεικοστὸς> τοιοῦτος ἦν οἵα συνέβαινεν αὐτῷ τύχη, καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ‘ αὐτοῦ, γελᾷ οὐ δυναμένων λογίζεσθαί τε καὶ χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῆς ἀπαλλάττειν.	ἀλλ‘ ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων καὶ ἀναφερόντων εἰς Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρύωνος ἄτοπα αὐτῷ καταφαίνεται τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ‘ Ἀμφιτρύωνος εἰς τὸ ἄνω πεντεκαιεικοστὸς τοιοῦτος ἦν οἵα συνέβαινεν αὐτῷ τύχη, καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ‘ αὐτοῦ, γελᾷ οὐ δυναμένων λογίζεσθαί τε καὶ χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῆς ἀπαλλάττειν.	74/12 - 74/27
388	τύραννόν τε γὰρ ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενον ἕνα τῶν νομέων οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἤ τινα βουκόλον ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδάλλοντα γάλα, δυσκολώτερον δὲ ἐκείνων ζῷον καὶ ἐπιβουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν νομίζει αὐτούς, ἀγροῖκον δὲ καὶ ἀπαίδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν ἧττον τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίγνεσθαι, σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον.	τύραννόν τε γὰρ ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενον, ἕνα τῶν νομέων, οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἤ τινα βουκόλον, ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδάλλοντα:	74/2 - 74/9
389	Καὶ μὴν τό γε τῶν θεῶν πάντῃ σταθερόν ἐστιν ἰδεῖν:	Καὶ μὴν τό γε τῶν ζῴων γένος ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων φύεται.	2p/4/79 - 2p/4/80
390	οἱ γὰρ τοιοῦτοί που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἤ τι κοινὸν ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον, νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσι:	νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσι:	72/11 - 72/16

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
175/a/5 - 175/b/4	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	65	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
174/d/3 - 174/d/6	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	60	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
153/b/2 - 153/b/3	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	48	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
173/d/2 - 173/d/4	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	44	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
391	εἰς σκέψιν αὖ τῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἑκάτερον αὐτοῖν καὶ τί τῶν πάντων ἢ ἀλλήλων διαφέρετον	εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἑκάτερον αὐτοῖν καὶ τί τῶν πάντων ἢ ἀλλήλων διαφέρετον, ἢ ἐκ τοῦ "εἰ βασιλεὺς εὐδαίμων," "κεκτημένος τ' αὖ χρυσίον," βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπὶ σκέψιν, ποίω τέ τινε ἐστὸν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀποφυγεῖν_περὶ τούτων ἁπάντων ὅταν αὖ δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον τὴν ψυχὴν καὶ δριμὺν καὶ δικανικόν, πάλιν αὖ τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν:	75/4 - 75/6
392	Καὶ μὴν τό γε τῶν ἀρχόντων ὅσον μὲν ὑψηλότερον αὐτοῦ διαφανέστερον θεωρεῖται, τὸ δ' ἔνυλον σκοτωδέστερον:	Καὶ μὴν τό γε τῶν ζῴων γένος ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων φύεται.	2p/4/74 - 2p/4/76
393	οὐ μὴν ἀλλ' εἴ ποτε συμβαίη αὐτοῖς ἢ ὀργὴ ἢ λύπη ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἐκποδὼν ἀπηλλάττοντο, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος γενόμενος ἐπειρᾶτο καταπέττειν τε καὶ ἰατρεύειν τὸ πάθος ἀνδρικῶς.	λέγω γὰρ αὐτὸ τῇδε, μηδένα δοξάζειν ὡς τὸ αἰσχρὸν καλὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων.	32/225/1 - 32/225/4
394	οἷον καθαίροντες αὐτὸ ἀπὸ κηλίδων παλαιῶν ἢ νόσων ἀπολύοντες καὶ ὑγείας πληροῦντες, ἢ τὸ μὲν βαρὺ καὶ νωθρὸν ἀποκόπτοντες ἀπ' αὐτοῦ τὸ δὲ κοῦφον καὶ δραστήριον αὐτῷ παρέχοντες, ἢ ἄλλο γέ τι τῶν πάντων ἀγαθῶν αὐτῷ παρασκευάζοντες.	ἢ ἄλλο γέ τι τῶν τοιούτων, εἴπερ ἀεὶ λέγοντος ὑπεξέρχεται ἅτε δὴ ῥέον	5p/16/4 - 5p/16/9

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
175/c/2 - 175/d/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	38	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
153/b/2 - 153/b/3	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	37	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966
190/c/8 - 190/d/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	28	De vita Pythagorica, ed. U. Klein (post L. Deubner), Iamblichi de vita Pythagorica liber. Leipzig: Teubner, 1937
182/d/6 - 182/d/7	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	23	De mysteriis, ed. É. des Places, Jamblique. Les mystères d'Égypte. Paris: Les Belles Lettres, 1966

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
395	ἐπεὶ γὰρ αὕτη οὐ μόνον ἀρτιοπερίσσου τῆς μονάδος ἐναργές ἐστι πρὸ τῶν ἄλλων ὁμοίωμα, πρωτίστη ἐναντιωνυμούμενα καὶ ἀντωνυμοῦντα ἔχουσα τὰ μόρια (τρίτον μὲν β′, ἥμισυ δὲ γ′, ἕκτον α′, ὅλον δὲ ϛ′), ἀλλὰ καὶ τοῦ πρώτου κατ‘ ἐνέργειαν περισσοῦ καὶ τοῦ ὁμοίως ἀρτίου σύγκριμά ἐστιν ἅμα καὶ ἥμισυ διὰ τοῦτο μόνη ἀπὸ πάντων τῶν ἐντὸς δεκάδος, ὥστε ὑπάρχειν τρανὲς τῆς ἀμερίστου οὐσίας καὶ τῆς μεριστῆς μίγμα, ἑτερομήκης δὲ ἄντικρυς πρὸ τῶν ἄλλων, δυάδος τοῦτο οὐκ εὐλόγως ἔχειν νομιζομένης, καὶ πρὸς τούτοις στερεὸς πρῶτος ἀριθμῶν πεφώραται, καὶ εἰ σκαληνός, ἀλλ‘ οὖν τριχῇ διαστατὸς διὰ τὰς μεσότητας ἡ ἐλαχίστη συμπασῶν κατ‘ αὐτὴν τοῖς τε ἰδίοις μέρεσι τελείως ἐξεταζομένων, εἰκότως διὰ πάντα ταῦτα τὸ κέρασμα ὁ Πλάτων συνεκεράσατο, πρῶτον μὲν τῆς τοῦ ἀμερίστου οὐσίας, δεύτερον δὲ τῆς μεριστῆς, τρίτον δὲ τοῦ ἐξ ἀμφοῖν, ἵνα δύο ὄντα τρίτα καθ‘ ἑκάτερον ὑπάρχῃ ἢ τρία κατὰ ἀντιδιαστολὴν διττά, ἴσον τῷ δὶς τρία ἢ τρὶς δύο, περισσὸν καὶ ἄρτιον καὶ ἀρτιοπέρισσον, τετράγωνος, ἑτερομήκης.	οἷον ἐπειδὰν λέγωμεν ἕν, δύο, τρία, τέτταρα, πέντε, ἕξ, καὶ ἐὰν δὶς τρία ἢ τρὶς δύο ἢ τέτταρά τε καὶ δύο ἢ τρία καὶ δύο καὶ ἕν, πότερον ἐν πᾶσι τούτοις τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον λέγομεν	53/13 - 54/6
396	θεραπεία δὲ δὴ παντὶ παντὸς μία, τὰς οἰκείας ἑκάστῳ τροφὰς καὶ κινήσεις ἀποδιδόναι:	θεραπεία δὲ δὴ παντὶ παντὸς μία, τὰς οἰκείας ἑκάστῳ τροφὰς καὶ κινήσεις ἀποδιδόναι.	31/9 - 31/10
397	ταύταις δὴ οὖν ξυνεπόμενον ἕκαστον δεῖ τὰς περὶ τὴν γένεσιν ἐν τῇ κεφαλῇ διεφθαρμένας ἡμῶν περιόδους ἐξορθοῦν, διὰ τὸ καταμανθάνειν τὰς τοῦ παντὸς ἁρμονίας καὶ περιφοράς, τῷ κατανοουμένῳ δὲ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιῶσαι κατὰ τὴν ἀρχαίαν φύσιν, ὁμοιώσαντα δὲ τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου πρός τε τὸν παρόντα καὶ τὸν ἔπειτα χρόνον.	ταύταις δὴ συνεπόμενον ἕκαστον δεῖ, τὰς περὶ τὴν γένεσιν ἐν τῇ κεφαλῇ διεφθαρμένας ἡμῶν περιόδους ἐξορθοῦντα διὰ τὸ καταμανθάνειν τὰς τοῦ παντὸς ἁρμονίας τε καὶ περιφοράς, τῷ κατανοουμένῳ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιῶσαι κατὰ τὴν ἀρχαίαν φύσιν, ὁμοιώσαντα δὲ τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου πρός τε τὸν παρόντα καὶ τὸν ἔπειτα χρόνον.	31/12 - 31/19

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
204/b/11 - 204/c/2	PLATO Phil. [0059]	Theaetetus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900	13	Theologoumena arithmeticae, ed. V. de Falco, [Iamblichi] theologoumena arithmeticae. Leipzig: Teubner, 1922
90/c/6 - 90/c/7	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	100	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
90/d/1 - 90/d/7	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	95	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
398	<‘μετὰ δὲ ταῦτα συνεπληροῦτο τά τε δι πλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα, μοίρας ἔτι ἐκεῖθεν ἀποτέμνων καὶ τιθεὶς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων, ὥστε ἐν ἑκάστῳ διαστήματι δύο εἶναι μεσότητας, τὴν μὲν ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσάν τε καὶ ὑπερεχομένην, τὴν δ‘ ἴσῳ μὲν κατ‘ ἀριθμὸν ὑπερέχουσαν, ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην:	μετὰ δὲ ταῦτα συνε πληροῦτο τά τε διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα, μοίρας ἔτι ἐκεῖθεν ἀποτέμνων καὶ τιθεὶς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων, ὥστε ἐν ἑκάστῳ διαστήματι δύο εἶναι μεσότητας, τὴν μὲν ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσαν καὶ ὑπερεχομένην, τὴν δὲ ἴσῳ μὲν κατ‘ ἀριθμὸν ὑπερέχουσαν, ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην.	119/3 - 119/10
399	τῷ δὲ περὶ φιλομάθειαν καὶ περὶ τὰς τῆς ἀλη θείας φρονήσεις ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα μάλιστα τῶν αὑτοῦ γεγυμνασμένῳ, φρονεῖν μὲν ἀθάνατα καὶ θεῖα, ἄνπερ ἀληθείας ἐφάπτηται, πᾶσα ἀνάγκη που, καθόσον δ‘ αὖ μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, τούτου μηδὲν μέρος ἀπολείπειν, ἅτε δὴ ἀεὶ θεραπεύοντα τὸ θεῖον ἔχοντά τε αὐτὸν εὖ κεκοσμημένον τὸν δαίμονα ξύνοικον ἑαυτῷ, διαφερόντως εὐδαίμονα εἶναι.	τῷ δὲ περὶ φιλομαθίαν καὶ περὶ τὰς ἀληθεῖς φρονήσεις ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα μάλιστα τῶν αὐτοῦ γεγυμνασμένῳ φρονεῖν μὲν ἀθάνατα καὶ θεῖα, ἄνπερ ἀληθείας ἐφάπτηται, πᾶσα ἀνάγκη που, καθ‘ ὅσον δ‘ αὖ μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, τούτου μηδὲν μέρος ἀπολείπειν, ἅτε δὲ ἀεὶ θεραπεύοντα τὸ θεῖον ἔχοντά τε αὐτὸν εὖ κεκοσμημένον τὸν δαίμονα σύνοικον ἑαυτῷ, διαφερόντως εὐδαίμονα εἶναι.	31/1 - 31/8
400	τῷ δ‘ ἐν ἡμῖν θείῳ ξυγγενεῖς εἰσι κινήσεις αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ περιφοραί.	τῷ δ‘ ἐν ἡμῖν θείῳ συγγενεῖς εἰσιν κινήσεις αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ περιφοραί:	31/10 - 31/12
401	τῷ μὲν γὰρ περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ περὶ φιλονεικίας ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα σφόδρα διαπονοῦντι πάντα τὰ δόγματα ἀνάγκη θνητὰ ἐγγεγονέναι, καὶ παντάπασι καθόσον μάλιστα δυνατὸν γίγνεσθαι θνητῷ, τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν, ἅτε τὸ τοιοῦτον ηὐξηκότι:	τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ περὶ φιλονικίας τετευτακότι καὶ ταῦτα διαπονοῦντι σφόδρα πάντα τὰ δόγματα ἀνάγκη θνητὰ ἐγγεγονέναι, καὶ παντάπασιν καθ‘ ὅσον μάλιστα δυνατὸν θνητῷ γίγνεσθαι, τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν, ἅτε τὸ τοιοῦτον ηὐξηκότι:	30/24 - 31/1
402	<‘ὁπόταν γὰρ ἀριθμῶν τριῶν εἴτε ὄγκων εἴτε δυνάμεών τι κοινωνῇ τὸ μέσον, ὅ τι περ τὸ πρῶτον πρὸς αὐτό, τοῦτο αὐτὸ πρὸς τὸ ἔσχατον, καὶ πάλιν αὖθις, ὅ τι τὸ ἔσχατον πρὸς τὸ μέσον, τὸ μέσον πρὸς τὸ πρῶτον, τότε τὸ μέσον μὲν πρῶτον καὶ ἔσχατον γινόμενον, τὸ δὲ ἔσχατον καὶ τὸ πρῶτον αὖ μέσα ἀμφότερα, ταῦθ‘ οὕτως ἐξ ἀνάγκης τὰ αὐτὰ εἶναι καὶ ξυμβήσεται.	ὁπόταν γὰρ ἀριθμῶν τριῶν εἴτε ὄγκων εἴτε δυνάμεων ὡντινωνοῦν ᾖ τὸ μέσον, ὅτιπερ τὸ πρῶτον πρὸς αὐτό, τοῦτο αὐτὸ πρὸς τὸ ἔσχατον, καὶ πάλιν αὖθις, ὅτι τὸ ἔσχατον πρὸς τὸ μέσον, τὸ μέσον πρὸς τὸ πρῶτον, τότε τὸ μέσον μὲν πρῶτον καὶ ἔσχατον γιγνόμενον, τὸ δ‘ ἔσχατον καὶ τὸ πρῶτον αὖ μέσα ἀμφότερα, πάνθ‘ οὕτως ἐξ ἀνάγκης τὰ αὐτὰ εἶναι συμβήσεται, τὰ αὐτὰ δὲ γενόμενα ἀλλήλοις ἓν πάντα ἔσται.	105/2 - 105/10

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
35/c/2 - 36/a/5	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	90	In Nicomachi arithmeticam introductionem, ed. U. Klein (post H. Pistelli), Iamblichi in Nicomachi arithmeticam introductionem liber. Leipzig: Teubner, 1894
90/b/6 - 90/c/6	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	89	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
90/c/7 - 90/d/1	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	86	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
90/b/1 - 90/b/6	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	84	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
31/c/4 - 32/a/7	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	73	In Nicomachi arithmeticam introductionem, ed. U. Klein (post H. Pistelli), Iamblichi in Nicomachi arithmeticam introductionem liber. Leipzig: Teubner, 1894

	Original Sentence	Reference	Orig, DC
403	τὸ μὲν οὖν αὐτῶν ἐν ἀργίᾳ διάγον καὶ τῶν ἑαυτοῦ κινήσεων ἡσυχίαν ἄγον ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίγνεσθαι, τὸ δὲ ἐν γυμνασίοις ἐρρωμενέστατον:	καθάπερ εἴπομεν πολλάκις, ὅτι τρία τριχῇ ψυχῆς ἐν ἡμῖν εἴδη κατῴκισται, τυγχάνει δὲ ἕκαστον κινήσεις ἔχον, οὕτω κατὰ ταὐτὰ καὶ νῦν ὡς διὰ βραχυτάτων ῥητέον ὅτι τὸ μὲν αὐτῶν ἐν ἀργίᾳ διάγον καὶ τῶν ἑαυτοῦ κινήσεων ἡσυχίαν ἄγον ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίγνεσθαι, τὸ δ' ἐν γυμνασίοις ἐρρωμενέστατον:	30/16 - 30/18
404	διαφερόντως δὲ δὴ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς εἶδος, ὅπερ δαίμονα ὁ θεὸς ἑκάστῳ δέδωκε καὶ ὅπερ ἀπὸ γῆς ἡμᾶς αἴρει πρὸς τὴν ἐν οὐρανῷ ξυγγένειαν ὡς ὄντας φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον, τοῦτο δὴ μάλιστα ἀσκητέον.	τὸ δὲ δὴ περὶ τοῦ κυριωτάτου παρ' ἡμῖν ψυχῆς εἴδους διανοεῖσθαι δεῖ τῇδε, ὡς ἄρα αὐτὸ δαίμονα θεὸς ἑκάστῳ δέδωκεν, τοῦτο ὃ δή φαμεν οἰκεῖν μὲν ἡμῶν ἐπ' ἄκρῳ τῷ σώματι, πρὸς δὲ τὴν ἐν οὐρανῷ συγγένειαν ἀπὸ γῆς ἡμᾶς αἴρειν ὡς ὄντας φυτὸν οὐκ ἔγγειον ἀλλὰ οὐράνιον, ὀρθότατα λέγοντες:	30/20 - 30/24
405	τρία τριχῇ ψυχῆς ἐν ἡμῖν εἴδη κατῴκισται, τὸ μὲν ᾧ λογιζόμεθα, τὸ δὲ ᾧ θυμούμεθα, τρίτον δὲ ᾧ ἐπιθυμοῦμεν.	καθάπερ εἴπομεν πολλάκις, ὅτι τρία τριχῇ ψυχῆς ἐν ἡμῖν εἴδη κατῴκισται, τυγχάνει δὲ ἕκαστον κινήσεις ἔχον, οὕτω κατὰ ταὐτὰ καὶ νῦν ὡς διὰ βραχυτάτων ῥητέον ὅτι τὸ μὲν αὐτῶν ἐν ἀργίᾳ διάγον καὶ τῶν ἑαυτοῦ κινήσεων ἡσυχίαν ἄγον ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίγνεσθαι, τὸ δ' ἐν γυμνασίοις ἐρρωμενέστατον:	30/13 - 30/15
406	ἁρμονικὴ γάρ ἐστιν ἡ μεσότης ἡ <'ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσά τε καὶ ὑπερεχομένη'>, ὅπερ ἄλλῃ οὐ συμβέβηκεν:	μετὰ δὲ ταῦτα συνε πληροῦτο τά τε διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα, μοίρας ἔτι ἐκεῖθεν ἀποτέμνων καὶ τιθεὶς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων, ὥστε ἐν ἑκάστῳ διαστήματι δύο εἶναι μεσότητας, τὴν μὲν ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσαν καὶ ὑπερεχομένην, τὴν δὲ ἴσῳ μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχουσαν, ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην.	110/8 - 110/11

Ref. DC	Author	Publication	Similarity	Original Publication
89/e/3 - 90/a/1	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	60	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
90/a/2 - 90/a/7	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	51	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
89/e/3 - 90/a/1	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	36	Protrepticus, ed. H. Pistelli, Iamblichi protrepticus ad fidem codicis Florentini. Leipzig: Teubner, 1888
35/c/2 - 36/a/5	PLATO Phil. [0059]	Timaeus, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 4. Oxford: Clarendon Press, 1902	25	In Nicomachi arithmeticam introductionem, ed. U. Klein (post H. Pistelli), Iamblichi in Nicomachi arithmeticam introductionem liber. Leipzig: Teubner, 1894